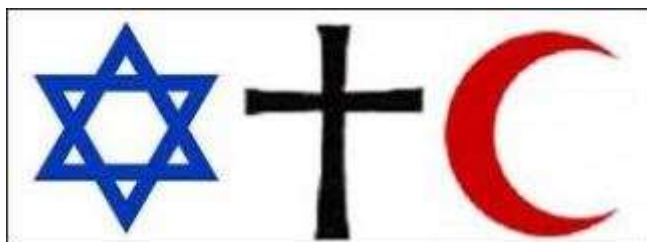

VIII. Új vallástörténeti adatok

Közhelynek számít, hogy a vallásosság az ember alaptermészetéhez tartozik. Érdemes megvizsgálni, hogy mi az a közös jellemvonás, ami az összes vallásban megtalálható. Az egyik közös vonás a félelem. Az ember a nagy természeti jelenségek mozgatórugójában mindig egy természetfeletti lényt (Istent) lát, és ennek a kegyeit próbálja valami módon megnyerni. Mivel a természeti jelenségekben van egy ritmikusság, ezért a vallásos ember is ezt a ritmikusságot próbálja követni az Istennel való kapcsolatában. Ritmikus időközökben imádkozik, ritmikus időközökben eljár a templomba, a pap ritmikus időközökben ugyanazt a szöveget ismétli és így tovább.

A természetbeli ritmikus folyamatok persze nemcsak a gondolkodásunkban, hanem az emberi szervezet szomatikus működésében is visszatükröződnek. A szív ritmikusan dobog, ritmikusan lélegzünk, ritmikusan táplálkozunk, ritmikusan alszunk és így tovább. Tudnivaló, hogy egy ember annál egészségesebb, minél szabályosabb ez a ritmus. A betegségek nagy része pedig a ritmusok zavaraiából adódik. A tudatos ritmikus folyamatok bevezetése, mint a vallási szertartások, épp ezeket a szomatikus ritmusokat jönnek megerősíteni.

Normális következtetés, hogy a természetes szelekció folytán azok az emberek szaporodtak el, akiknek ősei e ritmus megerősítését gyakorolták.

Kezdetben nem volt szükség olyan filozófiai fogalmak bevezetésére, mint az örök élet, az egyisten, a mennyország, az igazság stb. Amíg az ember az álmvilágot nem különítette el az ébrenléttől annyira, mint napjainkban, fel sem vetődött az igény a halhatatlanságra. Az ember álmában találkozott az elhunyt hozzátartozóival. Az, hogy ez a találkozás kissé különbözött az ébrenléti dolgoktól, nem okozott neki oly nagy értetlenséget, mint napjainkban. Megtapasztalta, és lehet, hogy a memóriája egy kicsivel jobban működött, mint sokunknak manapság, hogy az ember folyamatos változásban van. Felnőtt gyerekeink egyáltalán nem hasonlítanak azokhoz, akik kis korukban voltak. A hozzájuk való kapcsolatunk és érzelmeink is lényegesen megváltoztak. Úgy, ahogy el kell engednünk a gyerekeinket, ha felnőttek, éppúgy el kell engednünk más szeretteinket, ha eltávoznak a földi létből. Ezt a múltban sokkal természetesebben meg tudták élni.

Az akkori emberek sokkal többet tudtak az úgynevezett álmvilágról, mint a ma civilizált embere, aki szinte ignorálja azt a világot. Sokan úgy képzelik, hogy az álmvilág nem más, mint az agy szubjektív produktuma, vagyis illúzió. Valójában, amit a világból látunk, az is az agy produktuma, csak azzal a különbséggel, hogy ennek van egy külső objektív oka, ami nem más, mint maga a világ, amelyben bizonyos törvények uralkodnak. Ezen törvények felismerése biztosítja az embert afelől, hogy ébren van, vagy álmodik. Ha azt látja, hogy a dolgok a megszo-kott természeti törvények alapján logikus sorrendben folynak le, akkor meg van győződve afelől, hogy a valóságot és nem álmot lát. Tehát a külső valóság és ennek az agyban leképzett változata közt, a hasonlóság, a logikai összefüggésekben keresendő. Ha azonban az álmokban is felfedezhetjük ezen logikai összefüggéseknek a jelenlétét, már pedig ez a helyzet, akkor joggal feltételezhetjük, hogy az álmvilág sem szubjektív illúzió, hanem egy más valóságnak az

agyban való visszatükröződése. Ebben a más valóságban persze más törvények uralkodnak, és ezek mentén kell keresni a logikai összefüggéseket.

Minden vallás lényege abban áll, hogy hisz egy túlvilágban. Az ebben való hit legnagyobb akadály, amint a fentiekből kiderül, a logikus gondolkodás, amit szorosán a természet törvényeihez kapcsolunk. Ezt az akadályt felismerve a legtöbb vallási irányzat megpróbálta a logikus gondolkodást kiiktatni, a túlvilági dolgokat pedig kiismerhetetlen titkokként beállítani. Ha a ma létező vallások valóban az emberek üdvösségére szolgálnának, akkor a papság legfontosabb feladata a túlvilági törvények kikutatása lenne. Azonban a mai vallások a világi hatalom anyagi érdekeit szolgálják, és papjaik túl elpuhultak ahhoz, hogy túlvilági dolgokkal képesek legyenek foglalkozni.

Az ősvallás lényege a túlvilág és a lélek halhatatlanságába vetett hit. A modern vallásokat nem a túlvilág mintájára, hanem az adott társadalmi berendezkedés mintájára alkották meg. Amíg nem került sor a kis királyságok egyesítésére, addig dívott a többistenhit. Az egyistenhit hirdetése egybeesik a birodalmak egységesítésére való törekvéssel. A modern vallások attól függetlenül, hogy egyisten- vagy többistenhitűek, mindig is a világi hatalmak szolgálatában álltak, és ezért a földi léten túli elképzeléseik is torzultak. A pokol és a menyország nem más, mint az evilági zsarnoki rendszerek tükörképe.

A népesség túlszaporodása is a modern vallások terméke. Az ősvallást gyakorló természeti emberek soha nem szaporodtak túl. Harmóniában éltek a természettel és önmagukkal. Mindig annyi ember maradt életben, amennyit a környezet képes volt eltartani. A halál természetes folyamatnak számított, és mivel hittek a túlvilágban és a lélek halhatatlanságában, a szeretteik elvesztése nem jelentett olyan nagy fájdalmat számukra, mint a modern ember számára. Minden felekezet arra törekszik, hogy minél több híve legyen. Ezért fel sem merül bennük a szaporodás korlátozásának szükségessége.

Manapság az a tévhit kering, hogy azért van szükség sok emberre, mert így nagyobb esélye van annak, hogy ezek közt kiváló adottságokkal rendelkező egyének is születessenek. Ha úgy képzeljük el az emberiséget, hogy valamikor a történelem folyamán létezett fejlettebb kultúrájú nép összekeveredett vagy inkább beolvadt a nálánál jóval népesebb, de a kultúra alacsonyabb fokán álló népességbe, akkor az elképzelés helytálló, és valószínű, hogy ez a helyzet. Ezzel a módszerrel azonban nem lehet megváltani az emberiséget, sőt még nagyobb mélységekbe lesz taszítva. Képzeljük el, hogy egy tolvajlásra és rablásra berendezkedett családban születik egy nagyon okos gyermek. Kilencven százalék fölötti annak az esélye, hogy ebből a gyerekből is rabló lesz, de sokkal magasabb fokon fogja művelni a rablást, mint a család többi tagja.

Érdekes paradoxon, hogy a mai vallások zöme inkább az evilági dolgokkal van elfoglalva, és mégis szemet huny a legnagyobb veszély előtt, ami az emberiséget fenyegeti, és ami nem más, mint a népesség túlszaporodása. Ez nemcsak az emberi fajt veszélyezteti, hanem végső soron az egész földi élet kipusztulásához is vezethet.

1. Az Egyház túsul ejtése

Az írásokból az derül ki, hogy a Biblia megszerkesztésében óriási szerepe volt Szent Jeromosnak. Latin neve Hieronymus Stridonensis.

A közkeletű felfogás szerint „Szent Jeromos, teljes nevén latinul: Sophronius Eusebius Hieronymus (ógörögül: Ἱερώνυμος), Stridonban, Dalmatia és Pannonia (provincia) határa, Csáktornya közelében, 347-ben született.”⁹⁵³

Ezzel Jeromosból egy Nekeresd Jánost csináltak, ugyanis mind ott, ahol feltételezik, hogy létezett egy Stridon nevű város, sem Ptolemeusz térképein nem találni, de más ókori térképeken sem. De az is lehet, hogy mindezek az ókori városok, mint Segesta, Delmum, Salone, Promona, Terponum, Metulium, Scardonum, Iadera, Sidrona, csak a fantázia szüleményei.

Az angol Wikipédián ez áll: „Stridonnak a pontos helyét nem tudni. Csak feltételezni lehet, hogy Horvátországban vagy Szlovéniában volt.”⁹⁵⁴

Magyarországon is van egy város, Esztergom, aminek a latin neve Strigon. Ha figyelembe vesszük, hogy a szlapon írásban a g-t d-nek olvassák, akkor megkapjuk a Stridon nevet. Itt csak az a gond, hogy úgy a város alapítása, mint a szlapon írás megjelenése, valamikor a X. század körül volt. Ha azonban elfogadjuk az állítást, hogy a történelemben betoldottak ezer évet (amit épp olyan nehéz elfogadni, mint annak idején az állítást, hogy a föld gömbölyű), akkor mindjárt más a helyzet.

Esztergomot állítólag Géza fejedelem alapította a kilencszázas években. Egészen 1242-ig, a tatárjárásig, Esztergom volt az ország egyik központja.

A következő idézett könyvben találjuk Jeromos leveleit. Ha a jezsuiták a XV-XVI. században minden írást expurgáltak, és csak a dogmáiknak megfelelőket hagyták meg, akkor bizonyosan beledolgoztak Jeromos írásába is. De ahogy az történni szokott, mindig marad valami „elvarratlan” nyom, aminek alapján be lehet azonosítani, hogy mely pápák idejében élt Szent Jeromos, amikor ilyenképpen fakad ki:

„Akik Krisztus legyőzött tanítványait a zsidók tanácsa elé vitték, ugyanazok utána a Krisztus köteleivel (láncáival) dicsekednek. Én pedig, ahogy már írtam, Róma városában vettem fel a Krisztus ruháját, most meg a barbár Szíria részein tengődöm.”⁹⁵⁵

„Mialatt a nyelvvel és bizonyos szövegek értelmezésével voltunk elfoglalva, hirtelen közbelépett a Zsidó és egy nem kis könyvet tett elém, amiből a zsinagógában szoktak felolvasni. Íme, itt van, mondta, amit kértél. Miután átböngészttem az írást, ami azelőtt kétséges volt előttem, most hirtelen megvilágosodott, hogy mit kell írnom, és ezt teszem mind a mai napig.”⁹⁵⁶ No comment. Csak egy kis megjegyzés: Itt Jeromos már Jeruzsálemben lehet, és itt is fejezi be élete útját.

Jeromos fő műve kétféle változatban maradt fenn, a Vatikáni Könyvtárban most digitalizált változatban is megtalálható a következő címen: https://digi.vatlib.it/mss/view/MSS_Urb.lat.3 és https://digi.vatlib.it/mss/view/MSS_Urb.lat.10.

Az előbbi változat is minden bizonnyal másolat. Az eredeti valószínűleg latin nagybetűkkel íródott, és hézagmentesen. A másoló nem mindig választotta helyesen külön a szavakat. Ebből

⁹⁵³ https://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Jeromos.

⁹⁵⁴ “The exact location of Stridon is unknown. It is possible Stridon was located either in modern Croatia or Slovenia...” (<https://en.wikipedia.org/wiki/Stridon>.)

⁹⁵⁵ „Qui victos Christi famulos ducebat ad concilium Iudaeorum, ipse postea etiam de Christi vinculis gloriatur. Ego igitur, ante iam scripsi, Christi vestem in Romana urbe suscipiens, nunc Barbaro Syriae limite teneor.” (Hieronymus, 1604. 56.)

⁹⁵⁶ „...interim tamen et ego linguam, et ille articulum movebamus, cum subito Hebreus intervenit, deferens non pauca volumina, que de synagoga quasi lecturus acceperat. Et ilico: Habes, inquit, quod postulaveras, neque dubium et quid facerem nescientem ita festinus exterruit, ut omnibus praetermissis ad scribendum transvolarem, quod quidem usque ad presens facio.” (Uo. 60.)

következtetek arra, hogy az eredetiben a szavak nem voltak különválasztva. A második változat kódex formátumú.

Egy dolog nem világos előttem. Szent Péter utódai mind Rómában székeltek, Jeromos idejéig. Egy főpap (pontifex) csak akkor lehet főpap, ha tisztába van azzal a vallással, amit képvisel. Miért volt szükség akkor arra, hogy Jeromos olyan könyvekből vegye az ihletet, amelyek nem keresztény irányzatot képviselnek?

Ha igaz az az állítás, hogy Szent Jeromos már a IV. században megismerkedett az Ótestamentummal, és ezt bevette a katolikus dogmákba, akkor miért volt VI. Sándor pápa és X. Leo elutasító magatartása az Ótestamentummal szemben? Mindkét pápáról feljegyezték, hogy amikor a zsidók a Pentateuch elfogadtatását kérték, a válasz az volt, hogy: „*confirmamus sed non consentimus* — tudomásul vettük, de nem értünk vele egyet”. De lehet, hogy épp ezen álláspontnak a nyilvános hangoztatásával csapták be a híveket, mert utánuk nemsokára csatolták a Pentateuchot a Bibliához.

De van egy Szent Jeromosunk éppen abban az időben, amikor az Ó- és az Újtestamentum kezd összesimulni: Hieronymus Emiliani, vagy Szent Jerome Emiliani (1481-1537), aki épp a fent említett reneszánsz pápák idejében tevékenykedett. Valószínű, hogy belőle kreálták az ókori Jeromos fantomképet.

Szent Jeromos vallási buzgalmának mártírként halt meg. Bergamóban fertőzést kapott, és 1537-ben Somascában elhunyt.

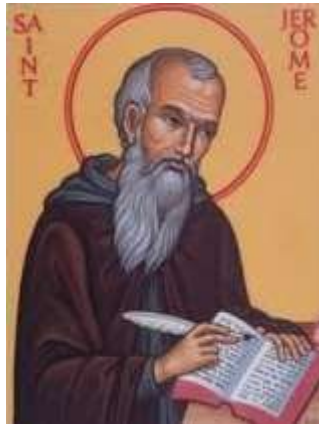
S itt még egy másik Hieronimus: Hieronimus Gebvilerus, Erasmi amicus Rhenani praeceptor.⁹⁵⁷ Erasmus barátja, aki pedig élt: 1466-1536.

Ne feledkezzünk meg a cseh Hieronimusról se, akit Zsigmond király idejében égettek máglyán.

Tehát a Hieronimus név a reneszánsz korában volt elterjedve, és nem a sötét Ókorban.

Mindenképp oda kell figyelni Szent Jeromosra (Hieronimus), aki a halálos ágyán tollba mondta a teljes igazságot. Haláluk előtt az emberek többsége megvallja bűneit (meggyónik). Ezt tette Jeromos is, de nem pap előtt, mert tudta, hogy gyónásának, csak akkor van értelme, ha valamikor nyilvánosságra kerül. Jeromos bűnösnek érezte magát, mivel hozzájárult a keresztény vallás elferdítéséhez, habár ezt kényszer alatt tette. Ha nyilvánosan ellenáll, valószínű, hogy ő is a máglyán végzi, mint sok más hittudós az ő idejében. De mikor is élt Jeromos? A meghamisított világi és egyházi történelem szerint a IV–V. században. Valójában pedig a XIV–XV. században. Ahhoz, hogy erre rájöjjünk, vizsgáljuk meg az *observantia* latin szó jelentését. A jelentése *teljesítés, betartás*, átvitt értelemben *megfigyelés*, vagyis bizonyos dolog teljesítésének, betartásának *felügyelete*. Az a bizonyos dolog, pedig a mózesi törvények, vagyis a Tóra elfogadásának a betartása a Keresztény Egyházban. Ennek a be nem tartása maga után vonta az Inkvizíció ítéletét, ami sok esetben máglyahalál volt. Az *obszervánsok* legfőbb képviselője Kapisztrán János volt a XIV–XV. században. Nehéz elhinni, hogy az obszervancia megjelenik a IV. században (mert Szent Jeromos erről ír az alábbi idézetekben), aztán ezer évig minden rendben, és az ellentét újra fellángol a XIV. században. A 14. század előtről nincsenek hiteles dokumentumok. Valószínű, hogy az írás ekkor kezdett elterjedni. Valamikor létezett egy antik kultúra, ehhez nem fér kétség. Ezt igazolják a régi építmények, arénák, viaduktok, vízvezetékek. Az a történelmi írás viszont, amit ehhez kapcsolnak, csupa fikció (kitalálás, koholmány), amit a 14–15. században írtak.

⁹⁵⁷ Schlöppfin, 1751, Praefacio.

Szent Jeromos

Sophronius Eusebius Hieronymus szerint: „Bármennyire is kétséges, előbb lett az Egyház és utána született a zsidó nép, akiért az Úr így imádkozott: Atyám bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek. Egy napon hívökké vált (megtért) háromezer, másik nap ötezer. És úgy voltunk (a megtértek tömege egy szív és egy lélek volt), mintha a házban rajtunk kívül más nem lett volna, csak mi ketten, nem volt a zsidók káromlása, sem a nemzetek bálványimádása. De meghalt azon az estén az asszony gyermeke. Amikor a törvény következetes betartása (observantia) mellett összekapcsolták az evangélium kegyes jármát a mózesi doktrínával, sötét tévelygés borított be mindent. Álmában az anya megnyomta a gyereket és nem mondhatta, hogy én alszom, de a szívem ébren van. Éjszaka felkelt, és elvette a gyermeket az alvó Egyház oldaláról, és a saját emlőjéhez tette. Ezt mind elolvashatod Pál apostol Galáta-beliekhez írt levelében: és meglátod, hogyan siettek az Egyház gyermekei zsinagógákat építeni, és azt mondja az Apostol: Gyermekeim, kiket újra foglak szülni, amíg kialakul bennetek a Krisztus. Élve magához vette, de nem azért, hogy birtokolja, hanem hogy megölje, nem szeretetből tette őket gyermekeivé, hanem a riválisa gyűlölete miatt, és a halálát a ceremónia törvényeinek az Egyházba vitele által.”⁹⁵⁸

Szent Jeromos így folytatja: „Hosszas lenne elmagyarázni, hogy hogyan értették Pál apostol és az egyházi emberek, hogy az Egyház nem az ő gyermeke, csak a napvilágnál vevődik észre, ami a sötétben nem látszik. Így kezdődött a vetélkedés, a király előtt az egyik azt mondja: A te gyereked halott, az enyém meg az élő, a másik így felel: Hazudsz, mert épp az én gyermekem él, a tied meg halott, így perlekedtek a király előtt. Ekkor Salamon király (aki alatt nyilvánvaló, a Megváltót kell érteni, a hetvenegyedik zsoltár szerint, amiből nyilván látszik, hogy nem a halott Salamonról van szó, hanem az élő Krisztusról) tettetőleg parancsot adott a gyerek kettéhasítására...”⁹⁵⁹

⁹⁵⁸ „... haud ambiges primam peperisse Ecclesiam et postea natum populum Iudeorum, pro quo Dominus praecabatur: Pater ignose eis, quod enim faciunt nesciunt. Unaque die credidere tria millia, et alia die quinque millia. Et eramus simul (multitudinis enim credentium erat cor unum et anima una) nullusque alius in domo nobiscum, exceptis nobis duabus, non blasphemantium Iudeorum, non gentilium idolis servientium. Mortuus est autem filius mulieris huius nocte. Dum enim legis sequitur observantiam (betartása), et gratiae Evangelij iugum Mosaicae doctrinae copulat, tenebrarum errore cooperta est. Oppressitque eum mater sua dormiens, que non poterat dicere: Ego dormio et cor meum vigilat. Media nocte consurgens, tulit filium de latere Ecclesiae dormientis, et in suum collocavit sinum. Relege totam ad Galatas Apostoli epistolam: et animadvertes, quomodo filios Ecclesiae suos facere synagoga festinet, et dicat Apostolus: Filioli mei quos iterum parturio, donec Christus formetur in vobis. Vivum tulit non ut possideret, sed ut occideret, non enim amore fecit hoc filij, sed aemulo odio, et suum mortuum per legis ceremonias in sinum Ecclesiae supposuit.” (Hieronymus, 1604. 20.)

⁹⁵⁹ „Longum est si velim singula percurrere quomodo per Apostolum Paulum, et ecclesiasticos viros intellexerit Ecclesia non esse suum filium, qui tenebatur in lege et in luce cognoverit, quem in tenebris non videbat. Inde iurgum ortum est et presente rege altera dicente: Filius tuus mortuus est, meus autem vivit: altera respondente, Mentiris, filius quippe meus vivit, et filius tuus mortuus est: atque in hunc modum contendebant coram rege. Tunc rex Solomon (qui manifeste Salvator accipitur, secundum Psalmum septuagesimum-primum, qui titulo Solomonis

Továbbá: „Az Egyház, amit ismersz, az övé, mert inkább átadta azt a riválisának, mivel így legalább életben marad nála, nehogy a kard kettéhasítsa, amikor a Megváltó elé kerül. Ezért mondja az Apostol: Íme, én, Pál mondom nektek, ha a törvényt betartjátok, a Krisztus semmit nem használ nektek. Ezek mind az allegória felhője alatt mondtak. Különben nagyon jól tudja Bölcsességed, hogy nem ugyanazok a szabályok a képletes beszédnél, mint a történelmi igazságnál. Ha megbotlunk, vagy tudós olvasóink könnyelműséget látnak abban, amit írtunk, a mi hibánk. Mert mi ágyban fekvé regóta betegen, a jegyző meg olyan gyorsan ír, ahogy diktálunk...⁹⁶⁰

Ez nem egy haldokló ember félrebeszélése, hanem egy olyané, aki a tények teljes tudatában van és menteni próbálja a menthetőt. Nem beszél a keresztre feszített Jézusról, akit valószínű, hogy ugyanazok az ábrahámíták papok találtak ki, akik túsul ejtették az Egyházat, mert ők a megváltást a Jézus feláldozásában látták. A sémi népeknél az volt a szokás, akárcsak ma is, hogy a bűnöket egy állat (ami általában egy kos) feláldozásával váltják meg, de volt időszak, amikor embereket is áldoztak. A világ megváltásához már nem volt elég sem állat-, sem emberáldozat, ehhez egy isten feláldozására volt szükség. A sémi népek alatt Ábrahám leszármazottait értik, és ide sorolják a zsidókat is. Jeromos pedig azt mondja, hogy „előbb született az Egyház, és utána a zsidóság”. Ugyanakkor a zsidók és nem zsidók ugyanazt a vallást gyakorolták, és nem káromolták egyik a másikat. Ez addig lehetett így, amíg a sémik (déli népek) be nem szüremlettek a zsidóságba, és át nem vették a vallási irányítást. Mindez, ahogy a dokumentumokból kiderül, a 14–15. században zajlott le.

Tehát az Observantia kifejezés nem más, mint a Mózesi törvények betartása. Akkor nézzük meg, hogy milyen történelmi időszakban jelenik meg az Egyházban az Observantia irányzata. Ez bizony a 15. században kavart nagy vihart, de érdekes módon már száz évvel később úgy elhallgatnak róla, mintha soha nem is létezett volna. A fenti szövegekben Hieronimus olyan dolgokat állít, ami miatt könnyen máglyára küldhették volna, de talán manapság is sokan kiátkoznák az Egyházból. Nagyon úgy tűnik, hogy mivel már a halálát várta, így nem sokat kockáztatott, ezért megírta az igazságot. Ha ez a Hieronimus a 15. században élt, ami nagyon valószínű, és ha a Stridon nem más, mint Strigon,⁹⁶¹ vagyis Esztergom, akkor magyar származású volt. A magyarok nehezen nyelik le a hazugságot, mivel magyar nyelven (ahol minden fogalomra van precíz szó, nem mint a latinban vagy más indoeurópai nyelvekben), nehéz hazudni. Amint a fenti szövegekből látszik, az egyházi írásokat képletesen kell érteni. De mivel a legtöbb történelmi írást a papok írták, így valószínű, hogy jobban megközelítjük az igazságot, ha az östörténelemben is a képleteséget keressük. A magyar nyelv éles és egyenes, mint a nyíl, ezért joggal imádkozhattak és imádkozhatnak ma is a hamis papok, hogy „ments meg Uram minket a magyarok nyilaitól”.

Kapisztrán Szent János tevékenységéről az Observantia terjesztésében szól Amand Hermann: *Capistranus Triumphans, Seu Historia Fundamentalis De Sancto Joanne...*⁹⁶² című könyve. Ezt a könyvet 1700-ban adták ki, így volt elég idő, hogy a tényeket a hatalmi igényeknek megfelelően torzítsák. Az igyekezet eredménye olyan rongyos ruhára emlékeztet, amely megpróbálja eltakarni egy test meztelenségét, de a hézagok nem kívánt dolgok meglátására adnak alkalmat.

inscribitur, ubi nulla dubitatio est, quin cuncta, quae dicantur, non Solomoni mortuo, sed Christi convenient maiestati) simulat ignorantiam...” (Uo.)

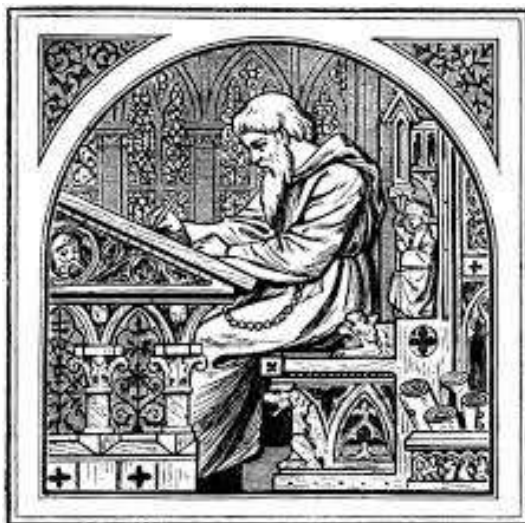
⁹⁶⁰ „Ecclesiae, quem scit suum esse, libenter concedit aemulae dum vivat saltem apud adversariam, ne inter legem divisus, et gratiam, Salvatoris mucrone feriatur. Unde dicit Apostolus: Ecce ego Paulus dico vobis, quod, si legem observatis, Christus vobis nihil prodest. Haec sub allegoriae nubilo dicta sunt. Caeterum optime novit prudentia tua, non easdem esse regulas in tropologiae umbris, quae in historiae veritate. Quod sicubi pedem offendimus, et sapienti lectori frivolum videatur esse quod scripsimus, culpam in auctorem referat. Nos enim et haec ipsa in lectulo decumbentes, longaque aegrotatione confecti, vix notario celeriter scribenda dictavimus.” (Uo.)

⁹⁶¹ A d és g cseréjét később elemezzük.

⁹⁶² Hermann, 1700.

„Cenzurált és jóváhagyott a Minorita Teológusok által.”⁹⁶³ A cenzúra mindig azt jelenti, hogy bizonyos dolgokat kihagynak, elhallgatnak. Mindemellett, ha figyelmesen olvasunk, sok mindenre rájöhetünk, mert mindent nem tudtak átírni.

„A Minor jelentése kisebb, a Paulus név jelentése kis, tehát a minoritas jelentése kisebbség.”⁹⁶⁴ Ha rájövünk, hogy az egyházi tanok Kapisztrán idejében kezdték a mai formájukat felvenni, akkor ide kívánczik a Dionisius Exiguus (Kis) név, aki ugyanolyan szürke eminenciás, mint Kapisztrán, de ide sorolhatjuk Pál apostol nevét is. Valószínű, hogy ezek mind a 14–15. század emanációi (kiadásai, azaz inkább folyamányai, fejleményei).

A 14. században a Katolikus Egyház berkeiben teljes volt a káosz. A pápák székhelye nem Róma, hanem a franciaországi Avignon, és van egy sor ellenpápa, akik lehet, hogy egyszerű püspökök voltak, és csak később „papíron” avanszálták őket pápákká. Ennek két oka lehet. Vagy délről egy olyan támadás (migrációs nyomás) érte Rómát, hogy onnat menekülni kellett, vagy egyszerűen a 14. század előtti római pápai székhely csak egy utólagos kitaláció. Amikor

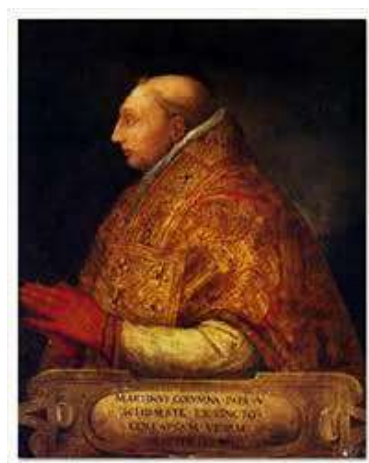
⁹⁶³ „Censura et approbatio Theologorum Ordinis Minorum Reformatorum.” (Uo. XXXII.)

⁹⁶⁴ „Nomine translato Minor est Paulutius, unde duntaxat Paulus nomine parvus erit, nomine cum Minor ergo fuit Paulutius iste, inde Minoritas corrigit ipse Minor.” (Uo. 125.)

ugyanis V. Márton megpróbálta áthelyezni a székhelyét Rómába, egyszerűen nem volt hova, mivel ott csak ókori romok voltak, és kecske meg juhnyájak legelésztek.

A konstanzi zsinat, 1414. 25. oldal: V. Márton megválasztása 1417: „Kineveztek (valószínű, hogy Zsigmond császár által) hat istenfélő megbízható embert, akik a bíboros urakkal együtt bementek a Konklávéba és megválasztották az új pápát.”⁹⁶⁵

V. Márton pápa

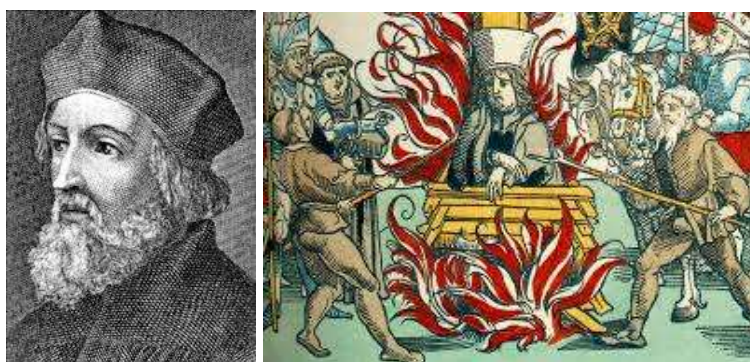
Vagy még nem volt kialakulva a pápaválasztás módja, vagy ha már megvolt, akkor ez az eljárás teljesen törvénytelen, és Zsigmond nyomására történt. És mégis, V. Mártont a mai Egyház törvényesnek ítéli, a törvényesen megválasztottat meg nem. Zsigmond álnokságát mutatja, hogy a feljegyzések szerint könnyeket hullatott, amikor megtudta a választás eredményét. Ugyanilyen aljas módon, úgymond „kérte” ugyanettől a még meg nem koronázott pápától, hogy ne ítélje halálra Husz Jánost, akit máglyán égettek el, holott minden jel arra mutat, hogy ennek is ő volt az értelmi szerzője.

⁹⁶⁵ „...sex probatos viros Deumque timentes deputarent, qui una cum Dominis Cardinalibus ad Conclave ingrederetur, et Pontificem novum eligerent.” (Uo. 24.)

Zsigmond császár

Kapisztrán és Husz jellemzése. Kapisztránt egy sashoz, Huszt pedig egy gúnárhoz hasonlítja.⁹⁶⁶ (Ugye, mindig a győztesek írják a történelmet.)

„Kapisztrán J. ebben az évben, 1422-ben, felvette a Minorita vallást az Obszervánsoknál.”⁹⁶⁷ Mivel az observans szó megfigyelőt jelent, ezek valójában a titkosrendőrök szerepét játszották az egyház szolgálatában, így nem csoda, ha a ranglétrán haladva nemsokára az inkvizíció vezetője lesz.

„Kapisztrán az inkvizíció vezetőjeként az eretnekek üldözését irányította Lengyelországban, Németországban, Csehországban, Magyarországon és Moldvában, ami sok ezer ember kivégzését jelentette.”⁹⁶⁸

„Jovetól kezdve ismeretes, és úgy a humanisták, mint a törvénytudók által tudott, hogy nem jöhet ki semmi jó abból, amit rosszul kezdtek.”⁹⁶⁹ (Meggzívlelendő!) Azért egy kicsit érdekes a reneszánsz korában Jovéra hivatkozni. Miért nem Jézusra?

„Firenze jelképe egy virág, ami valaha fehér liliom piros alapon volt, és most a Gibellinek kiűzői emlékére piros liliom fehér alapon, az összes Hetruriai metropolákban és a nagy hercegek székhelyén 1449. évben.”⁹⁷⁰

„Gelphiek és Gibelliniek közti utálat óriási károkat okozott Itáliában, ami 1234. évben kezdődött IX. Gergely és II. Frigyes császár idejében, amikor a császár ellenségesen zaklatta a pápát, tudni akarván, hogy ki van a pápa mellett és ki ömellette. Ez megosztotta a családokat és

⁹⁶⁶ Uo. 27.

⁹⁶⁷ „J. Capistran suscepit illo anno videlicet 1422. Religionis Minoriticae apud Observantes...” (Uo. 44.)

⁹⁶⁸ https://hu.wikipedia.org/wiki/Kapisztr%C3%A1n_Szent_J%C3%A1nos.

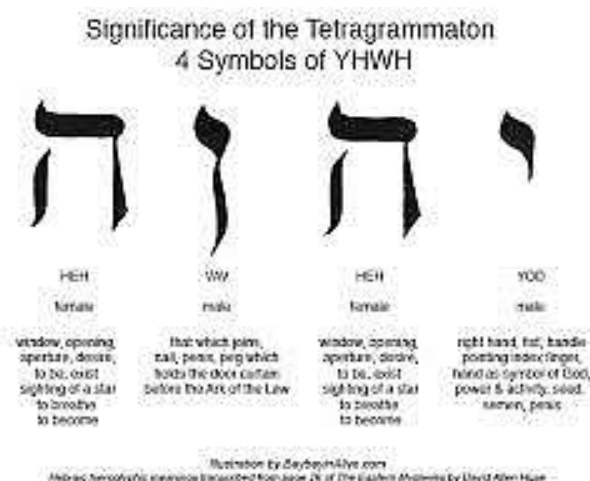
⁹⁶⁹ „A Jove principium esse sumendum noverat ut Humanista, ut Legista scivit, nunquam sortiri bonum exitum, quae malo fuerit inchoata principio.” (Hermann 1770. 47.)

⁹⁷⁰ „Florentiae Insigne Urbis floridum, quod olim fuit Lilium album in campo rubro, et nunc propter memoriam Gebellinorum ejectorum, Lilium habent rubrum in campo albo, totius Hetruriae Metropoli et magnorum Sedes Ducum, in hac anno 1449.” (Uo. 59.)

viszályt váltott ki köztük. Pistorienben volt két teuton nemzetiségű testvérpár, az egyiket Gelphnek, a másikat Gibellnek hívták. Gelph az Egyházzal tartott, Gibell meg a császárral.”⁹⁷¹

Ez egy szép kis dajkamese. Olyan nincs, hogy két testvér családja közt kétszáz éven keresztül ilyen ellenségeskedés álljon fenn. A családok keverednek másokkal, meg egymás közt, így bármilyen ellentét eltűnik pár évtizeden belül. Amit ez a mese elhallgat, az az, hogy a Gelphiek feketék, a Gibellinek meg fehérek voltak, így érthetővé válik a helyzet. Már a 13. század kezdetétől nagyszámú fekete népesség volt Itáliában. A kulturális különbség az, ami leginkább kiváltja az ellenségeskedést. A pápaság a gelphiek által próbálta uralma alá hajtani előbb Itáliát, aztán Európát. Tudvalevő, hogy a pápaságnak nem szabadon gondolkodó emberekre van szüksége, hanem alázatos szolgákra, akik vakon végrehajtják az „isteni” rendelkezéseket. Az is látszik, hogy akik a történetet másolták, nem voltak tisztában a latin nyelvvel. A *german* szó, ami az eredeti szövegben állt, *édestestvért jelent*, ezzel is nyomatékosítani akarták, hogy testvérekről van szó. Ezt aztán a másoló úgy értelmezte, hogy német, vagyis Teuton.

A 84. oldalon a Tetragrammatont (Jahve) tárgyalja és megpróbálja a Jahve névben megtalálni a Jézus nevet (I. H. V.). Nem egyszerű dolog, de úgy látszik, hogy Bernardinusnak sikerült.

A 85. oldalon egy ilyen bekezdést találunk: „Terribile est Jesu nomen. – Félelmetes a Jézus neve.”⁹⁷² Mindezzel bizonyítani akarja a Jehova és a Jézus apa–fiú kapcsolatát. Szent Bernardinus a Jézus képét és nevét feldíszított táblákra festette és íratta, amit a nép bálványként kezdett imádni. (Mint ahogy egyébként manapság is). Ezért a pápa (V. Márton) elé lett citálva és eretnekséggel megvádolva. (Szerintem V. Márton már be volt avatva az új irányzatba, ezért lehet, hogy valamelyik előtte lévő pápáról van szó.)

„Szent Bernardinus a saját kezével írott levelében a Bolognai bíborshoz azt panaszolja, hogy mialatt ő sok izzadság árán próbálja terjeszteni Itália szerte az Úr Jézus nevét, ahogy ilendő, a vallási vezetők meghurcolják és eretnekséggel vádolják.”⁹⁷³

⁹⁷¹ „Que promovit amplius execranda Guelphorum et Gibellinorum factio, que Italiae ingentem attulit vastitatem, quae fuit orta circa annum 1234. ex definitione Gregorii IX. Pontificis, et Frederici II. Imperatoris: hic enim Papam hostili sequebatur animo, unde scire volens, qui secum, et qui cum Pontifice sentierent, tam Urbes, quam oppida, tum familias et domos in discordias induxit, ita ut apud Pistorienses duo fratres germani fuerint, Teutones natione, quorum unus Guelph, alter Gibel vocabatur: Guelph favebat Ecclesiae, Imperatoris vero partes tenebat Gibel.” (Uo. 89.)

⁹⁷² Uo. 85.

⁹⁷³ „Scripsit S. Bernardinus epistolam manu propria cuidam Reverendissimo Cardinali, Legato Bononiensi, lamentans valde et conquerens, quod cum ipse multis sudoribus Nomen Domini Jesu per totam Italiam discurens, fecisset, ut dignum erat, ab omnibus venerari...” (Uo. 91.)

Szent Bernardinus.

Bernardinust megmenti a tanítványa, Kapisztrán János, aki ez idő tájt II. Johanna nápolyi királynő udvarában inkvizíciót vezet egyes zsidók ellen, de azonnal a mestere segítségére siet. Nagy tömeget összegyűjt, és a Jézus képét és nevét tartalmazó táblát a tömeg előtt víve bevonul a Vatikánba. A pápa és a bíborosok a tömeg nyomására és Kapisztrán érvelésének köszönhetően felmentik Bernardinust és elfogadják a Jézus tiszteletét. A nép jubilálva ezt kiabálja: „Jesu nomen agnoscite, amorem eius poscite! – Ismerjétek el a Jézus nevét, kérjétek a szeretetét!” Úgy néz ki, ahogy az Anjou legendárium képein is láthatjuk, hogy a Jézus történetét ekkor találták ki és vitték a köztudatba.⁹⁷⁴

„Elérve a Romandiolai riválisokhoz, ezek többféle módon zaklatták (a Jézus nevét terjesztőket), így a pisai Ludovic inkvizítor elrendelte, hogy töröltessék a szent név a képről, és azt, amit Bolognában kiállítottak díszesen, vegyék le, és helyébe tegyék a feszületet. Ebből sok botrány fakadt, felforgatva a kánont, zavargásokat okozva, ami után Jenő pápa elrendelte a név visszaírását a feszület fölé.”⁹⁷⁵

⁹⁷⁴ [Acta ss. pictis imaginibus adornata.](#)

⁹⁷⁵ „Profectum in Romandiolam aemuli variis modis lacerarunt, et Ludovicus Pisanus Inquisitor curavit e tabula Sanctum nomen eradi et ne opus, ornamentumque egregium, quod apposuerant Bononienses, deformaretur, in eodem loco Christum Crucifixum substitui. Perturbatis Canonis et commoto populo, varia hinc exorta sunt scandala, quae Pontificem Eugenium male habuerunt, excitaruntque, ut missis durissimis litteris increpatoriis ad Ludovicum, praeciperet in alia tabula super imaginem Crucifixi eosdem characteres rescribi.” (Hermann, 1700. 99.)

Itt azért szerintem jól összekavarták a dolgokat, mert ha Kapisztrán győzedelmes volt, ahogy a könyv címében ez van, akkor a végeredmény az, amit a minoriták akartak, de ez azt jelenti, hogy a feszületet is ők maguk akarták, és nem a rivális Konventuálisok.

„Szerencsésen legyőzve az ellenfeleket, és megvédve Jézus Szent nevét, az a kép, amelyen a feszület a Jézus nevével van ábrázolva, Jenő pápa parancsára a Szent Pál Obszervancia Minorita templomban a Bolognai hegyen található, ahol a mai napig nagy becsben van.”⁹⁷⁶

„Ez a Jézus neve már az Ótestamentumban a Tetragramatonban előre vetítve van.”⁹⁷⁷

„Szent Bernardinus az Obszervantium Szeráfikus rendjének terjesztője.”⁹⁷⁸

„Bizonyos, hogy az Obszervantia már az alakulása óta egész Szent Bernardinus idejéig egyben volt a Konventuálisokkal, ... hogy a végén egyedülálló új testté váljon és X. Leo pápa idejében végleg elszakadjon... Ezt négy kitűnő férfi Bernardini Senensis, Joanne Capstrani, Alberto Sartianensi és Jacobo Piceno vezette be a Szeráfikus vallásba és az Obszervantium intézményébe.”⁹⁷⁹

Tehát a minoriták célja a keresztény vallás ötvözése a zsidó vallással.

Szeráf.

⁹⁷⁶ „Feliciter igitur superatis adversariis suis, et patrocinantibus S. Nominis Jesu Amatoribus, Tabella illa, in qua simul cum imagine Crucifixi nomen Jesu depictum fuit, ejusdem Eugenii jussu postea ad Ecclesiam S. Pauli Ord. Min. de Observantia in monte Bononiensi, universo Clero comitante, translata fuit, ubi adhuc in magna reverentia observatur.” (Uo. 101.)

⁹⁷⁷ „Hoc quidem nomen Jesus Exodi 28. per nomen Domini Tetragramaton praefiguratum est.” (Uo. 104.)

⁹⁷⁸ „S. Bernardinus Ordinis Seraphici Observantium propagator.” (Uo. 113.)

⁹⁷⁹ „Unde certum est, Observantiam á primaeva fundatione in Ordine semper viginisse, quamvis commixtam cum Conventualismo usque dum temporis S. Bernardini et Capistrani á Conventualibus se separavit... tandem in unum perfectum corpus novum sub Leone X. fuerit Observantia totaliter separata... Nam admissis et professis quator prudentissimis Viris Bernardino Senensis, Joanne Capistrano, Alberto Sartianensi, et Jacobo Piceno, in Seraphicam Religionem, et Observantium Institutum.” (Uo. 115.)

„Szeráfok (a héb. szaraf, ‘égni szóból’): hatszárnyú szent angyalok, az Úr trónusának őrzői (Iz 6). →Areopagita Dénes rendszerében az →angyalrangsor csúcsán állnak, alattuk vannak a →kerubok, a →trónusok; az →uralmak, →erősségek, →hatalmasságok; a →fejedelemségek, a →főangyalok, és az →angyalok. – Az Ó-Szövetségben csak Izaiás meghívási látomásában szerepelnek.”⁹⁸⁰

„*Conventualis Nominis significatio explicatur.*” Itt megpróbálja magyarázni a szó jelentését: „*Ecclesia dicitur, ex quo duo vel tres in collegio sunt.* – Egyházközösség az, ahol ketten-hárman összegyűlnek.”⁹⁸¹ Amit itt Konventualizmusnak nevez, az a mai írásokban Konciliarizmusként van említve. Világosan látszik, hogy a két fogalom nem fedi egymást. A konciliium zsinatot jelent, vagyis a főpapok gyűlését. A konvent pedig, ahogy fennebb megfogalmazódott, lehet akár két-három ember vallási összejövetele is. A konciliium azt akarja sugallni, hogy az Egyház intézménye már abban az időben teljesen ki volt épülve.

„Kapisztránusz buzgalma, hogy megreformálja és egyesítse az összes vallást. Ekkor a buzgó atyák és a Szent Ferenc szabályait szigorúan gyakorló Vikáriusok, akik előtt négy oszlopos tag állt: Szent Bernardinus, Szent Capistranus, Boldog Jacobus és Albertus Sartianensis, ezek bementek az Obszerváns családokhoz, ahonnan kiűzték a Konventuális atyákat.”⁹⁸²

Vajon az „összes” vallás egyesítése az iszlámra is vonatkozott?

„Kapisztrán kéri IV. Jenő pápától az Obszervancia tisztaságát, és azok eltávolítását, akik nem akarják elfogadni az Obszerváns irányzatot.”⁹⁸³

„Kapisztrán kérése el lett fogadva és a hatalma megerősítve a pápa által, ami után buzgalommal kormányozza a vallást.”⁹⁸⁴

„A konventuálisok keményen támadják az Obszervánsokat, de hiába.”⁹⁸⁵ (V. Miklós idejében.)

V. Miklós pápa.

„A pápa (V. Miklós) békességre és megértésre szólította fel a feleket: aki úgy akarja, maradjon az Obszervánsok intézményében, de akinek nem tetszenek a szigorú szabályok, elhagyhatja és szabadon távozhat a Konventuálisokhoz. Amikor azonban a milánói Mozanik Jákob,

⁹⁸⁰ <http://lexikon.katolikus.hu/S/szer%C3%A1fok.html>.

⁹⁸¹ Hermann, 1700. 128.

⁹⁸² „De zelo S. Joannis Capistrani uniendae et reformandae totius Religionis: Hactenus Patres zelantes et pure Regulam S. Francisci observantes habuerant quidem Vicarios suos, sed antequam quator Columnae S. Bernardinus Senensis, S. Joannes Capistranus, B. Jacobus de marchia, et Albertus Sartianensis ad familiam Observantium fuissent ingressi, Patribus Conventualibus subiacere debuerunt...” (Uo. 133.)

⁹⁸³ „S. Joannes Capistranus urget puram Observantiam apud Eugenium IV. et á nolentibus separationem.” (Uo. 135.)

⁹⁸⁴ „Commisio S. Joannis Capistrani autoritate Pontificia (Eugenius IV.) confirmatur et zelanter gubernat religionem.” (Uo. 147.)

⁹⁸⁵ „Observantes graviter impugnantur á Conventualibus sed frustra.” (Uo. 156.)

akiben még forrt az indulat, ezt mondta: »Az előírt szabályok szerint boldogságos Atyám a szolgáló testvéreknek engedelmeskedniük kellene és velünk egy úton haladniuk«. A pápa így válaszolt: »Ábrahám és Lót a jószágok megsokasodása miatt és a béke megőrzése végett elváltak egymástól: *a ti vallásotok is* óriásira nőtt, így egyikből kirügyezik a másik, melyek mind másképp kormányozzák magukat... Ezért ezután a konventuális atyák ne tiltakozzanak tovább az Eugeni bullák ellen és az Obszervánsok ne foglalják el tovább a Conventuálisok templomait... Ne tiltassék az egyik vagy másik intézménybe való átmenés, és a Professzorok ne prédikáljanak egyik a másik ellen, és aki másként jár el, elfogassék és börtönbe vetessék.«⁹⁸⁶

Érdekes megfogalmazás egy pápa részéről az alattvalója iránt: „*a ti vallásotok is* óriásira nőtt”. Valószínű, hogy Mozanik Jákob is Obszerváns volt, akárcsak Kapisztrán János.

„Kapisztránusz a távollétében kéri a rend megőrzését, és kéri Frigyes császár közbenjárását a Jenő pápai bulla betartására.”⁹⁸⁷

III. Frigyes császár.

Kapisztrán János levelet ír III. Kalixtusnak a Ferences rend érdekében a Csanádi Egyházból.

III. Kalixtus pápa.

„Kapisztrán a távollétében kiadja az Obszervánsok és a Konventuálisok közti megállapodás Bulláját, de nem mindenkinek tetszik. Kapisztrán magyarországi tartózkodása alatt óriási

⁹⁸⁶ „Ad pacem et fraternam concordiam exhortatus, monuit prolatae et stabilitate sententiae, sique velle ut Observantes in suo permanerent institutio, si qui tamen essent, quos arctioris vitae poeniteret, libere ad Conventuales abirent. Cum vero Jacobus de Mozanica Minister Mediolanensis reliquis animosius ita insinualet: Ex Regulae praescripto, Beatissime Pater, tenentur hi fratres Ministris obedire, et in unum corpus nobiscum coire: placide respondit Pontifex: Abraham et Loth propter substantiae multiplicationem, et pacem conservandam ab invicem divisi sunt: vestra Religio in immensum crevit, diversique succreverunt affectus, expedit ut novellum hoc germen alio regimine gubernetur... Deinde praecipit Patribus Conventualibus, ne amplius contra bullam Eugenianam, aut statum Observantium loquerentur, Observantibus ne amplius Conventualium Coenobia sibi conferri procurarent... Neque volentibus ad Conventuales transitum denegarent, et demum utriusque partis Professoribus, ne unus adversus alterum praedicaret, si qui aliter facerent, censuris innodari, et carceribus immitteri, vel a suis Superioribus, vel a locorum Ordinariis posse et debere decrevit.” (Uo. 157.)

⁹⁸⁷ „S. Joannes Capistranus absens sollicitat sui Ordinis conservationem, et pro Bullae Eugenianae conservatione Intercessionales Imperatoris (Fridericus III.) procurat.” (Uo.)

munkát fejt ki az egész kereszténység érdekében, és különösen a Katolikus hit terjesztésében Oláhországban és máshol.”⁹⁸⁸

„A Kapisztrán által elplántált Obszervancia végül X. Leo pápa idejében végleg egy tökéletes és abszolút vallássá vált, elkülönülve a Konventuálisoktól.”⁹⁸⁹

X. Leo pápa.

Eszerint a mai Egyház a Kapisztrán által szorgalmazott Obszervancia Egyháza, a Konventuálisoké meg a szekták. Az idézetekből az látszik, hogy a 15. században még nem létezett olyan Szentírás, amire hivatkozni lehetett volna minden körülmények között. *Az igazságot mindig az erő döntötte el. A pápák egyszerű eszközök voltak a császárok kezében, de valószínű, hogy ők is eszközök voltak egy olyan hatalom kezében, amely évezredek óta játssza az Isten szerepét.* A régi görög iratokban, ahol a helyspórlás kedvéért a szavakat rövidítették, a Krisztus neve így szerepel rövidített formában: Xpm (krt). A Jézus név sehol nem szerepel rövidített formában, ami bizonyítja, hogy olyan periódusban jelent meg, amikor feltalálták a papírt, és ezért nem volt szükség rövidítésekre. A fenti idézetek ugyanezt bizonyítják. A Jézusnak tulajdonított tanításokban nagyon sok ellentmondást találunk, ami mind arra vall, hogy az eredeti krisztusi tanokat összekeverték a Közel-Keleten elterjedt Ábrahám-ita törvényekkel, amelyek közelebb állnak a mai Sáriához. A Krisztus nevet azért is próbálták háttérbe szorítani a Jézus névvel szemben, mert a görög kreszto szó jövendőmondót jelentett. Az ószövetség pedig kimondottan tiltja a jóslást.

Kapisztrán jelleméről: „A Reatino Egyház közösségben Thomas Florentinus Fráter, az Obszerváns rend buzgó tagja, aki keményen fegyelmezte a testét és minden virtust és a Hit követője, bár írástudatlan, de az Úr dolgaiban jártas, valamikor a Szaracénok részein börtönben nagy kínok közt fejezte be az életét... A Curia Romanában, ahogy a régióink krónikájában, a Kapisztrán aktái közt, a következő írást találjuk: »Íme az összes Minorita Obszerváns Fráter csodát akar tenni«, amit ez a Laikus véghezvitt, oly gyakran és oly sokat, hogy ezzel a Bernardinus nevét és a hozzá való bizalmat csökkenti, így késlelteti a kanonizációt. Ezt meghallva Kapisztrán János, aki fáradhatatlanul munkálkodott Bernardinus Ügyében, elment a Thomas sírjához és megtiltotta, hogy több csoda történjen, amíg Bernardinust nem kanonizálják. Négy évig minden csodának vége lett, egész addig, míg Bernardinót nem kanonizálták.”⁹⁹⁰

⁹⁸⁸ „Joanne Capistrano absente editur Bulla Concordiae Observantium, et Conventualium, sed omnibus non placet: Joanne Capistrano in Ungaria ingentes exercent labores pro bono totius Christianitatis, et particulariter pro Catholica fide in Walachia, et alibi.” (Uo. 167.)

⁹⁸⁹ „A Sancto Capistrano proplantata Observantia, tandem sub Leone X. in perfectum et absolutum Religionis corpus separatum constituitur á Conventualismo.” (Uo. 182.)

⁹⁹⁰ „In Conventu Reatino Fr. Thomas Florentinus, magnus Regularis Observantiae Zelator, rigidus sui corporis castigatior, et in omni virtute excellentissimus aemulator, et Fidei promotor qui licet Idiota in literis, ast prudens in Domino, in partibus Saracenorum longo tempore cum magnis afflictionibus incarcerationis extitit... In Curia Romana, ut habet Chronicon nostrae provinciae, in preliminaribus actis S. Capistrani, haec vox insonuit: Ecce omnes Fratres Minores de Observantia volunt facere miracula, Quae hic Laicus patravit tam frequenter et multipliciter ut S. Bernardini nomen et devotio aliquantulum imminueretur, et retardanda videtur Canonizatio.

Egy ember jellemét nem abból lehet megállapítani, hogy mit mondtak vagy írtak róla mások, hanem a tetteiből. Persze a jámbor hívő a fenti történetből azt látja, hogy milyen nagy hatalma volt Kapisztránnak. Meg sem fordul az agyában a dolgok erkölcsi vetülete. Egyrészt a zsarolás, aztán, ha a csodák gyógyítást jelentettek, akkor Kapisztrán a becsvágyát előbbre helyezte a hívek érdekénél. Ha ez a gondolkodásmód csak a múlté lenne, nem volna semmi baj, de sajnos, amikor elfogadják, hogy szent emberek tesznek ilyent, és ezek példaképek, akkor nem sok jót várhatunk.

De nem ez az egyetlen dolog, amit Kapisztránnak fel lehet róni, hisz ő úgy képzelte, hogy jogában áll pápát csinálni. Ugyanis V. Márton halála után nyilvánosan megcsókolta az akkor még kardinális IV. Jenő lábát, ezzel sugallva, hogy neki kinyilatkoztatott, hogy ki lesz a következő pápa. És még ő beszél alázatról a következő történetben. De az is lehet, hogy ezt később találták ki, mert ilyen érveket II. Pius pápánál találunk.

„Szent Kapisztrán előre felismerte a Fráter lelki kevésységét és az elestét, megjövendölte ennek rossz végét... IV. Jenő jóakaratóból Szent Kapisztrán megkapta a Római Egyházat, közönséges nevén a Mennyei Templomot, ott ahol Augustus (császár) a Napba öltözött Szűz Szibillának, aki a karján tartja a gyereket, oltárt építtetett, mert a Capitolium előtt itt a Jovis Temploma állt. Itt időzött ekkor az Obszervánsok Szent Vikáriusa (Kapisztrán) és ugyanitt Justinus testvér, kinek a mellékneve Ungarus, egy gazdag báró, aki megvetette a magyar király kegyeit és belépett a Minorita rendbe. Ez imádkozás közben gyakran extázisba esett és elragadtatott. A tanítói és a szent apostolok tisztelete végett jött Itáliába, az asszisi Alverne-hegyre Umbriában, összejárta Reatinát, majd a Városban (Róma) megállapodott. Az Égi Templom Gyülekezetében mint szokás szerint, ebéd után a szentek cselekedeteit olvasták, amikor mély meditációban önkívületbe esett, hogy sok ideig élettelennek látszott, a lelke kiszabadult és a társai közt kóborolt, miközben az asztalt a magasba emelte, ezután a feje fölött a falon megjelent a Boldogságos Szűz képe, és a Frátert maga alá húzott lábakkal a magasba emelte. Jelen volt boldog Kapisztrán János is, aki ezután a testvéreket a templomba küldte, hogy könyörögjenek szokás szerint és bezárt ajtókkal, a Fráterrel maradt, hogy jobban szemügyre vegye a dolgot. Több idő után rájött mindenre, hogy ugyanis hiányzott a nyugodtság, a boldog arc, a lélek alázatossága és más jelekből megállapította, hogy az egész csak szemfényvesztés és ártalmas csalás.”⁹⁹¹

„Miután Jenő pápa tudomására jutott a (Justinus képessége), magához hívatta, és amikor ez meg akarta csókolni a lábát, a pápa megragadta a karját, megcsókolta és megparancsolta,

Haec audiens B. Joannes Capistranus, qui indefesse laborabat pro Bernardino, ad Thomae abiit sepulchrum, praecepitque ne ulla deinceps patraret miracula, donec Bernardinus canonizaretur. Res mira cessavit, ab omni opere miraculoso per annos quator, donec Bernardini peracta est canonizatio.” (Uo. 276.)

⁹⁹¹ „Sanctus Capistranus praecognoscit is spiritu Superbi Fratris lapsum, et praedicat illi malum exitum... Beneficientia Eugenii IV. acceperat S. Capistranus Conventum Romanum communi vocabulo dictum, de Ara Caeli, eo quod Augustus, ostendente illi Sibilla Virginem Sole amictam, infantem in ulnis gestantem, ibidem Aram aedificaverat, nam ante Capitolium et Templum Jovis ibi erat. Ibi tunc morabatur Sanctus tanquam Vicarius Generalis Observantium, morabatur etiam in eodem Fr. Justinus cognomento Ungarus, qui opulento a Baronatu et Hungariae Regis favoribus spretis, institutum Minorum subivit. Contemplationet Orationi intentus etiam frequentes extases patiebatur, et raptus. Sui institutoris vestigia, et Sanctorum Apostolorum limina veneraturus, venit in Italiam, ubi montem Alvernae, Assisium Umbriam, et Vallem perlustravit Reatinam, et demum in Urbe substituit. In Conventu Arae Caeli, dum quadam die, pro more inter prandendum pia quaedam Sanctorum gesta legerentus, profunda horum meditatione ita extra se factus est, ut longo tempore immobilis et exanimis videretur, animaque liberius circa ista divagata socii corporis molem in altum evexit, et e regione cuiusdam imaginis B. Mariae Virginis, supra Fratrum capita in muro depictae, retractis cruribus ad modum genuflexi in aere suspendit. Aderat tunc B. Joannes Capistranus Ordinis Vicarius, qui dimissis Fratribus in templum, ut gratias agerent, secundum consuetudinem, solus cum socio clauso ostio remansit finem exploraturus. Post longam moram vidit omnia, se bene habere et ex signis placidae mentis, sereni vultus, humilitate animi, aliisque notis alienum hoc esse a vanis figmentis, noxiisque Praestigiis.” (Uo. 287.)

hogy üljön mellé, az udvari emberek nagy csodálkozására: hosszasan elnyúló beszédben tanácsokat adott és jóakarátát fejezte ki. De aki kevélységben és az ördögi lélek befolyása alatt áll, aki a gondolatait befolyásolja, ami miatt ilyen arrogáns Jusztinus, a farizeushoz hasonlóan, aki a virtus csúcsára jutott, de aztán mindent elvesztett, ugyanis aki nem teszi magáévá minden jó szülőanyját, az alázatot, és szemtelenül halmozza magának a dicsőséget, a pápa kegyei miatt felajzott szívvel és büszke tekintettel, amilyen nyomorult fennhéjázó, úgy lesz megítélve.”⁹⁹²

„A lakás felé tartva, de már másfelé, mint amiből kijött (valószínű a pápának köszönhetően új lakást kapott), szembejött vele Kapisztrán Vikárius, aki rosszállotta a pápa jóakarátát (Jusztinus felé), mivel ebből úgy tűnt, hogy (Jusztinus) kompetensebb annál, akit ő nyilatkoztatott ki (Tudniillik még Jenő megválasztása előtt nyilvánosan megcsókolta a lábát. Ezt, ugye, úgy hívják, hogy a választás befolyásolása). Tehát térdre borult és azt mondta: Jaj, Testvérke, ennyire elment az eszed egy kis tisztelettől, hogy nem érted meg a körülötted történt szörnyű változást? Angyalként mentél és ördöggként jöttél: a kunyhóból a palotába emelkedtél díszesen, a palotából a kunyhóba ereszkedsz mocskosan: nézz vissza szerencsétlen, vedd le a kevélységet, tedd le a felfuvalkodottságodat és alázkodj meg az Isten hatalmas keze alatt, aki az alázatot kedveli, és a nagyot régóta ismeri, ellenáll a kevélynek és kegyelmet ad az alázatosnak. De ő nem érti meg, hogy a jó irányba működjön, hanem nap mint nap szemtelenül cselekszik és lenézi a társait. A társai, akik azelőtt szerették, most neheztelnek rá és megparancsolják, hogy menjen vissza Magyarországba az övéihez.”⁹⁹³

Nem sokkal ezután törbe csalják, ráfognak egy gyilkosságot és börtönbe vetik, ahol meghal.

Ennyit a pápai tévedhetetlenségről, és a primátusáról. Mindig is voltak, ahogy napjainkban is vannak a pápánál nagyobb tekintélyek az Egyház árnyékában. Kapisztrán János azon sátáni erők egyik képviselője volt, akik túsul ejtették az Egyházat, és a vallást egy földi birodalom megteremtésére használják.

A nagy átverés nem a történelemmel, hanem a vallással kezdődött. Előbb ezt kellene tisztába rakni. A történelmet is, legalábbis a 15. század előttit, mind papok írták. Fantáziálgattak, képletesen írtak, akár a vallási témákban, s a végén a képletes dolgokat kész tényeknek vették.

Tehát a XV. században élt Jeromost kicsit visszadatálták, hogy legyen ott is valaki, aki az övéké. Fomenko is írja: a római pápai épületeket a 15. században építették fel. De akkor itt van, hogy a Jézus csak ekkor került fel a keresztre, vagyis maga Jézus is ekkortól van, de akkor előtte csak Krisztus volt, aki nem egy Jézussal úgy, ahogy nem egy Szűz Mária a Boldogasszonnyal. De akkor tehát az összes kép ahol Boldogasszony kezében van Krisztus, az mind 1400 előtti. Utána keresztfeszített Jézust használtak többnyire. És így már érthető, mert eddig nem értettem, hogyha a zsidók csinálták, akkor miért rakták bele magukat negatív szereplőként. De így őket is alázatra térítették volna, ha az egész zsidóság feje helyére a maguk emberét

⁹⁹² „His auditis Eugenius Pontifex hominem accersivit, ac pedes osculari volentem ulnis excepit et osculo, jussitque prope sedere, admirantibus, qui adstabant, aulicis: longo deinde protracto sermone munuscula addidit, et Indulgentias. Sed qui per superbiam ex spiritu coelesti diabolus effectus est, eas subdole immisit cogitationes, per quas arroganter se extulit Justinus, et Phariseo similis qui cum ad ipsum virtutis cacumen ascendisset, amittens simul universa descendit, quia scilicet non retinuit bonorum omnium genitricem, humilitatem, insolito intumuit honore, favoribus Pontificiis exaltatum est cor ejus, et elati sunt oculi, ita ut misere in superbiam elatus, in judicium inciderit.” (Uo.)

⁹⁹³ „Domum regressus alter ab illo, qui erat egressus, occurrit Capistrano Vicario eoque corporis habitu, verborum vanitate coepit jactare Pontificis erga se benevolentiam, ut quem antea per revelationem acceperat, miselli casum, manifestiori signo sit Superior expertus. Igitur ingemiscens ait, heu! fratercule, ita dementatus es his pauculis honoribus, ut monstruosam hanc circa te factam mutationem non apprehendas? Angelus abiisti, diabolus rediisti: ex cenobio in palatium ascendit speciosus, ex palatio in coenobium descendisti maculosus: respice miser, superbiam exue, tumorem depone, et humiliare sub potenti manu Dei, qui humilia respicit, et alta á longé cognoscit, qui Superbis resistit et humilibus dat gratiam. At ille noluit intelligere ut bene ageret, sed insolentior quotidie factus, reliquos consodales habuit contemptui. Illi vero quem prius diligebant, aegre ferentes jusserunt, ut ad suos in Hungariam reverteretur.” (Uo.)

rakták volna, és hogy majd később megváltoztassák, mikor már mindenki csatlakozik hozzájuk. Csak lehet, valami félresiklott.

Tehát amely szövegben Jézus szerepel, nem lehet öregebb 1400-as évektől?? De, ahogyan eddig néztem és olvastam is a krónikákat, Jézus neve sehol sem volt. Szóval Mátyás király idejében már volt? Hisz Kapisztrán János 1386–1456, a mi hősünk a törökök ellen. És Jeromos magyar volt, tehát lehetséges, hogyha igazat adunk Fomenkónak és Jézust 1180-ban feszítették keresztre – még hozzá Konstantinápoly mellett, és utána szerveztek keresztes hadjáratot 1202-1204-ben, mikor kifosztották Konstantinápolyt. És így értelmet kap az is, hogy Károly Róbert miért hozza Szent Pál romlatlan testét a Szentföldről (mert nekem régen már az tűnt fel, hogy mit vesződik egy ezer éves holttesttel, de így éppen időben vagyunk), és alapítja meg a Pálos rendet Magyarországon. És lehet, hogy talán ezért pedáloztak a magyarok, hogy mindenhol elismerjék és egy olyan vallást hozzanak létre, amiben benne van már Jézus, és a régi vallásban a semiták is megtalálják benne a helyüket, de a Koránnal szemben. Igaz, hogy a béke vallását csinálták meg, de a muzulmánoknál nem tudták már véghezvinni. Ezért is lehetséges Károly Róbert, mint Szent István, aki Rómában építtetett, fia, Nagy Lajos pedig Aachenben. Szóval ezek akartak egy egységes egyházat, de nem mindenki értett velük egyet, ezért kértek támogatást és terjesztették az ígét tűzzel-vassal (a Legendáriumot Károly Róbert előtt készítették, és nincs is benne Jézus). De akkor hogyan lehetséges, hogy a keleti egyház is Jézus-hitű? Fomenko említi, hogy a Romanov uralkodók (nagy zavargásoknak nevezi) babráltak bele a történelmükbe. A Romanovok (mint rómaiak) 1613-tól vannak, de akkor a cirill betűket esetleg még a Jézusi kereszténység előtt szerezték. De akkor mit prédikáltak?

Így amit tudunk, hogy az első pápák nem léteztek, s ha voltak is azok a személyek, akkor maga a Római egyház csak visszamenőleg nyilvánította őket pápává. Ők maguk nem tudták, hogy ők pápák. Aztán Jézus neve ezekben az iratokban meg sincs említve, ők nem tudták, hogy az kicsoda. Aztán a Vatikán csak az 1500 években épült. Aztán több templom az 1800-as években épült. Aztán a latin nyelv közelebb áll a mai románhoz, mint az olaszhoz (előbbieket szokásukhoz híven azt ellopták). Felettébb érdekes, hogy az olasz miért nem annyira latin, mint gondolnánk és a többi nyelvben miért van annyi közös latin szó. Akkor hol van a latin nép? És Románia csak az 1900-as években tért át a latin írásra, addig cirill volt. És hát olyan, hogy Konstantinápoly, nem létezett, csak a régészek hívják így. Abban a korban nem találhattál Konstantinápoly nevű várost. Fomenko szerint Konstantinápoly mellett volt Jeruzsálem, ezért érthető, hogy a keresztesek miért fosztották ki Konstantinápolyt. Az Hagia Szophia székesegyház mindig keresztény volt, ezért ahogy Fomenko kérdi, ha olyan régi, miért nem építettek abban az időben többet, miért csak 500 évvel később kezdték ugyanazt a stílust folytatni. Régen a keresztények is naponta háromszor imádkoztak. Fomenko állítja, hogy a keresztények is minaretekről imádkoztak. Találtak honfoglalás-kori mellkeresztet. És miért van az összes település csak 1200-tól számítva? A települések formája, alakja az 1300-as évektől változik meg. Miért lett latin az uralkodók nyelve? A törökök kardján Dávid-csillag van. Hold és a Nap, vagy a csillag sok magyarországi címerben benne van, pl. Erdély, Eperjes, stb. Mátyás király zászlója. És még: a körtemplomok?

Nem érdekes, hogy 451-ben emelik be az Ószövetséget a Bibliába, aztán ezer év elteltével 1450 körül újra beemelik? Vagy egy kicsit később, mert *A világtörténelem összefoglalása* c. fejezetben azt látjuk, hogy az 1513-ban pápává koronázott X. Leó diadalmenete során elfogadja ugyan a zsidóktól ajándékozott Tórát, de kijelenti, hogy nem ért vele egyet. Egyébként eme 451-es chalcedoni zsinatról csak az szerepel a beszámolókbán, hogy ott elítélték a monotheizmust.⁹⁹⁴ Viszont a kereszténység zsidó-kereszténységgé válása hosszú harc során történt, amit jelen fejezetet érzékeltet, kiemelve a Szentírásba beemelt Ószövetség első öt könyvének (Tóra:

⁹⁹⁴ Lásd <http://lexikon.katolikus.hu/K/kalkedoni%20zsinat.html>.

Mózesi könyvek vagy Pentateuchus) a betartását megfigyelő ferencesek tevékenységének jelentőségét. Később a Szentháromság védelmében ugyancsak vitatottá vált a trichotómia (test, lélek, szellem) felfogása, amelyet a VIII. konstantinápolyi zsinat (869) ítelt el mondván, hogy az embert test és lélek alkotja, nincsen két lelke.⁹⁹⁵

Igen feltűnő, hogy ekkoriban csak keleti zsinatokat látunk, nincsen Rómában zsinat. Vajon miért? Csak nem azért, mert „Róma” sincs? Van, de az az „Új Róma”, tehát Konstantinápoly. A régit lerombolták a szaracénok. Az első lateráni zsinat 1123-ban ül össze.

Úgy igaz, hogy minden mindennel összefügg. Így a vallás a politikával is. Ezt a keresztény vallást ott rontották el, amikor az evangéliumokhoz hozzácsapták a Tórát. Ezért olyan zagyva a keresztény vallás.⁹⁹⁶ Minden jel arra mutat, hogy az Ótestamentumot az Újtestamentum után írták. A kettő összezsapása pedig politikai okokból történt.

Így aztán történelmi tévelygésben élünk.

Amíg nincs tisztázva a történelmi időrend, addig minden történelmi vita csak pusztá szócséplés. Számtalan bizonyíték van arra, hogy a történelmi időskála úgy Krisztus előttre, mint utánra, ezer évvel meg lett hosszabbítva. Ezt nehéz elfogadtatni több ok miatt. Elsősorban az érzelmi okok jönnek számításba. Másodsorban ez olyan szuperstrukturális összeomláshoz vezetne, amely káoszba taszítaná a társadalom nagy részét. Ezért nem is lehet elvárni felelős társadalmi vezetők részéről ennek a csalásnak az azonnali elismerését. Hazugságra azonban nem lehet jövőt építeni. Ezért kell erről beszélni, hogy fokozatosan megérjen a társadalom az igazság elfogadására.

Ahhoz hogy a Scaliger és Petavius által felállított és a katolikus egyház áldásával elfogadott időskála minél hitelesebb legyen, rengeteg hamis írást gyártottak. Ezek nagy része a vatikáni könyvtárban található. Ennek egyik példája a Szent Pált és Seneca hamisított levelezése: [Manuscript - Arch.Cap.S.Pietro.C.121](#).⁹⁹⁷

A Wikipédia ezt így kommentálja: „Seneca népszerűségét mutatja, hogy a keresztények a Kr. u. IV. században hamisítottak is egy Szent Pál és Seneca közötti levelezést.”⁹⁹⁸ A nagy hamisítások a 14–15 században történtek, így valószínű, hogy ez is. De nagy a valószínűsége annak is, hogy a kereszténység az ezredforduló után jelent meg, így az iszlám még később.

Ha egyházi emberek ilyen hamisításokra vetemedtek, akkor fennáll a gyanú, hogy nem csak a történelem, de a vallástörténet is a feje tetejére van állítva, vagyis sok állításnak épp az ellenkezője igaz. Sokan úgy gondolják, hogy a latin nyelvet már időszámításunk előtt beszélték. Van egy szó, melynek a formája ugyanolyan a latinban is, mint oroszban. Ez a „právo”, ami oroszul igazat jelent, latinul meg rosszat. Elég elgondolkodni a Pravoszláv kifejezésen, hogy megértsük ennek a miértjét. A pravoszláv=igazhitűt jelent. Gyanítani lehet, hogy a právo az egyházszakadás után kapta a rossz jelentést. Egyébként a latin szavaknak általában van négy-öt féle jelentése, néha ellentétes is, hogy a hamisításnak megfelelően lehessen alkalmazni.

Amíg a tudomány terén kizárólag csak logikai érvek mentén megy a vita, a vallás terén vajmi keveset érnek a logikai érvek az érzelmi kötődéssel szemben. Az a bibliai mondat, hogy az Isten „a bölcsek elől elrejtette és a tudatlanoknak megjelentette”, mármint a hitbéli igazságot, megmutatja, hogy a vallás fütyül a logikára.

Érzelmi szempontból kétféleképp lehet megközelíteni az istenhitet. Van, aki szeretetből teszi, és van, aki félelemből. A krisztusi tanítás az előbbi, az Iszlám és a judeo-keresztény tanítás az utóbbi utat járja. Szeretni tiszta szívből csak egy igazságos jó istent lehet. Egy hatalomféltékeny, személyválogató, kiszámíthatatlan istentől csak félni lehet. Akitől félünk, azt szeretni sem tudjuk. A krisztusi tanítás, legalábbis amíg a cseles eszű Pál (Saul) el nem ferdítette, nem a rabszolgaságra való nevelésről szólt. Amíg ezt nem vesszük észre és ki nem

⁹⁹⁵ Kulcsár, 2013.

⁹⁹⁶ A jézusi eseménytörténet és a tanítás ellentmondásait kutatja: Pais, 1998.

⁹⁹⁷ Magyarul: <http://www.prenicea.net/doc4/49902-hu-01.pdf>.

⁹⁹⁸ https://hu.wikipedia.org/wiki/Lucius_Annaeus_Seneca.

javítjuk, addig semmi esély nincs az iszlámmal szemben. Ugyanis az Iszlám a teljes alávetettséget hirdeti. Itt az ember nem Isten gyermeke, hanem a rabszolgája. Sajnos az évszázadok során a kereszténységben is, főleg a katolikusságban, kialakult egy ehhez hasonló felfogás, amikor azt hangoztatják, hogy minden dicséret az Istené, vagyis az embernek nincs semmi érdeme. Minden jó dolog csak felülről jöhet, a hierarchia lépcsőjén lefelé. A kolostorokban és zárdákban, de még a középkori iskolákban is az volt a szokás, hogy az újoncot a legmegalázóbb helyzetekbe hozták, így akarván a tudomására hozni, hogy mostantól az önállóságának vége. A végeredmény olyan rabszolga típus kialakítása, aki mindenben alá van rendelve a felettesének. A hierarchiában mindenki valakinek a szolgája volt. Innen származik a szervusz féle köszönési mód.

Nincs szükség sok magyarázatra annak bizonyítására, hogy az ótestamentumi isten minden lehet, csak nem jó isten. A Jóisten fogalma csak a krisztusi tanításban jelenik meg. A régi latin írásokban, melyek a Vatikánban lapulnak és még most is akadályozva van az ezekhez való hozzáférés, említés van egy Jov nevű pogány istenről.⁹⁹⁹ Ezek az írások persze mind másolatok, és nincs kizárva, hogy a másolás alkalmával az eredeti írás ne lett volna meghamisítva az aktuális hatalom igényeinek megfelelően. A latin írásban, mivel nincs hosszú ó, így ezt az ou helyettesítheti. De a régi latinban az u-t a v helyettesítette. Ezért lett a Jó istenből Jov isten.

Amikor a kereszténység magáévá tette az Ótestamentum tanait és eretneknek nyilvánította a szkita gnosztikus kereszténységet, akkor lett a Jó (Jov) isten pogány istennek nyilvánítva. A szkita – latinul scita=tudás – alapú kereszténységet felváltotta az érzelmekre, de primitívebb népeknél már az érzékiségre támaszkodó kereszténység. Elég megemlíteni a dél-amerikai afro-amerikaiakat, akiknél a vudu tökéletesen keveredett a keresztény vallással.

Amíg a tudomány és a tudás fejlődött a keveseknél, addig a vallási felfogás az idő múlásával mindinkább primitívebb formákat öltött a tömegeknél. Így a keresztény vallás még viszonylagos tökéletessége nem előny, hanem hátrány az iszlámmal szemben. Maga a hit azt jelenti, hogy elhiszek olyan dolgokat (bizonyos jutalom reményében), amit sem tapasztalattal, sem logikus bizonyítással nem tudok alátámasztani. Így függetlenül attól, hogy keresztény, zsidó, iszlám, vagy bármilyen hitre alapított vallás, az nem más, mint a kiszolgáltatott ember korrumpálása. Mert a kiszolgáltatott ember mindent elhisz, mindent remél és mindenre kapható.

Mindezzel nagyon is tisztában vannak a hit monopóliumának birtokosai, és ezért a nagy hallgatás, ezért inkább átkeresztelkednének az iszlámra, mintsem hogy elveszítsék a monopóliumukat. Ez nem feltételezés, hanem logikus következtetés, ugyanis a Bibliában Pál apostoltól olyan mondás is van, hogy minden hatalom Istentől van.¹⁰⁰⁰ Tehát amint az Iszlám hatalomra jut, a Biblia szavait elfogadó keresztény azonnal a hatalom szolgálatába fog állni.

Azt azonban észre kell venni, hogy itt nem pusztán vallási terjeszkedéssel állunk szemben. A profitorientált társadalom a profit érdekében előtérbe helyezte az áruk minél nagyobb forgalmát. Maga az „igehirdetés” is árucikké vált. Lásd a rengeteg Bibliát meg szentkönyvet, amelyeket minden utcasarkon árulnak. A divat, meg a kényelem reklámozásával rávették a társadalmat a használati cikkek minél hamarabbi lecserélésére, és a fölösleg szemétként való felhalmozására. Az köztudott dolog, hogy a szemétben elszaporodnak a paraziták. Minél nagyobb a szeméttömeg, annál nagyobb számban és változatos formában jelennek meg a paraziták. Ezek a biológiai lánc egész skáláját felölelik egészen a Homo Sapiensig. A mai civilizáció legnagyobb problémája éppen az, hogyan nem tud megbirkózni sem a szeméttel, sem a parazitákkal.

⁹⁹⁹ Vesd össze a *Jupiter* című fejezettel.

¹⁰⁰⁰ Vesd össze a marxizmus alapjául szolgáló hegeli filozófiai rendszer állításával, hogy minden fennálló ésszerű, tehát szükségszerű.

2. Skolasztikus történelem (a szószerinti értelmezés)

Azt kérdezhetné valaki, hogy mi köze a bibliai írásoknak a magyar őstörténethez? Erre egy másik kérdéssel válaszolok: Meddig tartjuk a magyar történelmet őstörténetnek? Mert ha Szent István ideje ide tartozik, akkor bizony ebből nem maradhat ki a Biblia sem, mint a keresztény vallás fundamentuma. Nem áll szándékomban rombolni a keresztény vallás fundamentumát. Sőt, ellenkezőleg, megpróbálom leásni e vallás eredeti valódi erős alapjait, amire lehet, és amire kell építkezni. Ez az alap semmiképp nem tartozik az ábrahámista vallásokhoz. A Biblia szerint Ábrahám mint isten barátja, a hűségéért cserébe (aminek fájdalom, de semmi köze az erkölcsiséghez), ígéretet kapott Istentől, minden földi javak birtoklására az utódai által. A Biblia szerint Ábrahám hitt Isten ígéretében és ez igazsággal tulajdonított neki. A jog alapja az igazság, vagyis akinek igaza van, annak van joga. Az igazság és a jog ilyen baráti alapon való osztogatása nem más, mint korrupció. Ezért érdemes megvizsgálni, hogy a Mózes, de valójában egy Jozefusz által megírt őstörténet valós alapokon nyugszik-e, vagy csak egyszerű mítosz.

Nézzük Petrus Comestor könyvének címlapját: „Komesztor Péter legműveltebb mester kitűnő műve, mely a Skolasztikus Történelem név alatt ment be a köztudatba, mint a nagy szentírás egy része, mely szériában és glosszákból lett terjesztve. Rövid adalékokkal, és minden hiba kiszűrésével, most került napvilágra: a fejezetek optimális számozásával, illőképpen a lapszélre helyezve.”¹⁰⁰¹

Az alábbi idézetekből egy pár dologra lehet következtetni: A Mózes öt könyvét valójában egy bizonyos Jozefusz írta, és nem héber, hanem görög és latin nyelven.

„Kezdetben volt az ige és az ige volt az elv.”¹⁰⁰² – Ez a mondat valószínű, hogy görög bölcsektől származik.

A teremtés könyve: „És nevezte a világosságot nappalnak, a görög *dyan* szónak megfelelően, mely világosságot és fényt jelent: mely elmosza és eltakarítja a sötétséget. A sötétséget nevezte éjszakának (*noctem*) az ártó (*nocendo*) szónak megfelelően, mivel árt a szemnek, hogy ne lásson: amint pedig a nappal (*dies*) a görög *dyanból* ered, ugyanúgy az éjszaka (*nox*) a *nyctimből* (szemhunyasból).”¹⁰⁰³

Ha a Teremtés könyvét eredetileg héber nyelven írták volna, akkor a szavak értelmét is ezen a nyelven magyaráznák.

„Égnek (*celum*) neveztetik, mivel eltakar (*celare*=elrejt), vagyis az összes létezőt takarja... És ugyanígy mondjuk az emberről, hogy Krisztus, aki a földöntúli angyalok fölött áll.”¹⁰⁰⁴

Ebből világosan látszik, hogy a Krisztus fogalma jóval a Jézus története megjelenése előtt létezett és egy istenné vált embert jelentett.

„Mózes a halakat hüllőknek (*reptiles*) nevezte, mivel támadva ragadnak el mindent... A hatodik nap Isten feldíszítette a földet. A Földön pedig háromféle állat létezik: marhák, hüllők és vadállatok. Tudta pedig Isten, hogy az ember bűnbe fog esni, és hogy a munkavégzés bünte-

¹⁰⁰¹ „Eruditissimi viri magistri Petri Comestoris excellens opus quod Historia Scolastica inscribitur, magnam sacre scripture partem, que et in serie et in glossis crebro diffusa erat, breviter complectens, mendis omnibus post omnes omnium hactenus editionis seclusus in luce exit: cum optimis capitulorum quotationibus in margine decenter appositis.” (Comestor, 1541.)

¹⁰⁰² „In principio erat verbum: et verbum erat principium.” (Uo. 1.)

¹⁰⁰³ Genesis: „Et appellavit lucem dies, a *dyan* greco quod est claritas sicut lux dicitur: qui luit et purgat tenebras. Tenebras dixit noctem a *nocendo* qui nocet: oculis ne videant: sicut tamen dies exortum est a *dyan* greco: ita nox a *nyctim*.” (Uo. 3.)

¹⁰⁰⁴ „Dicitur etiam celum: quia celat, id est tegit omnia sensibilia.... Et in eo modo dicunt esse Christus hominem super angelos qui sunt in empyreo.” (Uo. 4.)

tését megkönnyítse, adta az embernek a marhát (*iumenta*), mint segítséget (*iuvamenta*): a földműveléshez és élelem végett. A hullók (halak), meg a vadak a gyakorlás (szórakozás, test karbantartása) végett adattak.”¹⁰⁰⁵ – No comment.

„És ránézett Isten Ábel ajándékára (áldozatára), de Kainra és az ő ajándékára nem nézett. Mivel Isten kedvét lelte Ábelben, ezért kedves volt neki Ábel áldozata. De ismert, hogy van más fordítás is: Isten lángra gerjedd Ábel és az áldozata iránt, ugyanis láng csapott le az égből Ábel áldozatára, és elégette azt.” – Az „isteni” részrehajlásnak egy másik megnyilvánulása. – „Egyesek úgy tartják, hogy Kain büntetése a hetedik generációig tartott, mivel hét bűnt követett el. 1. nem tisztességesen osztotta el a termést (ugyanis Istennek a gyengébből adott). 2. Irigyele testvérét. 3. Ravaszul cselkedett. 4. Megölte testvérét. 5. Makacsul tagadott. 6. Késébe esett. 7. Nem fogadta el a büntetését.” – A mai Bibliában nem az áll, hogy Kain hét generáción keresztül bűnhődött, sem az, hogy Lámek ölte meg Kaint. – „Sokat bolyongott a földön feleségével, Kálmánával.” – A mai Biblia nem említi Kain feleségének a nevét. – „Később ismerte Kain a feleségét, ki szülte neki Énost... Később Énos nemzette Irádot, ez Maniachelt, ez Matusael, ez Lamechet, aki Ádám után a hetedik, és a legrosszabb, mivel bevezette a bigámiát, mely Isten törvénye elleni házasságtörést jelent. Ugyanis a teremtésben Isten egy feleséget adott az embernek.”¹⁰⁰⁶ – A mai Biblia mélyen hallgat arról, hogy Lámek bűnt követett el azért, hogy két feleséget tartott, mert ugye, a patriárhák már nem is kettőt, hanem négyet tartottak. Ha összehasonlítjuk a Kain utáni hét generációt a Széth utáni hét generációval, valahogy úgy tűnik, mintha egyiket a másíkról másolták volna, és mindkettő Lámekekkel zárul: Ádám, Kain, Hánóch, Irád, Mechujael, Methusael, Lamech – Széth, Enos, Cénán, Mahaláel, Jared, Hánóch, Matusélah, Lamech.

„Josephus pedig azt mondja, hogy Széth fiai egész a hetedik generációig jók maradtak. Ezután viszont rossz irányba fejlődtek, eltávolodva apjuk istentiszteletétől, fellázzadtak Isten ellen. Mert sokan, Isten angyalai, azaz Széth fiai közül (azaz Isten gyermekei) feleségeikkel (Kain leszármazottai) hálván, gonosz fiakat szültek: kiket az erejük és önbizalmuk miatt a görögök óriásoknak neveztek.”¹⁰⁰⁷ – Itt megint megkérdezhetnénk, hogy ha a Pentateuchot héberül írták, akkor a héberek hogy nevezték a „gonosz fiakat”?

„Methodius az özönvíz okát a bűn elterjedésében látja, mondván: mivel az ötszázadik évben az első korban Kain fiai gyalázatos fajtalanokodásra kezdték használni Széth gyermekeinek feleségeit. A hatszázadik évben pedig az asszonyok megtébolyultak és a férfiakat kezdték megerősölni. Ádám halála után Széth elválasztotta a nemzetségét a Kain nemzetségétől, aki (Kain) visszament a születési helyére. Hogy ne keveredjenek a Kain nemzetségével, Széth felköltözött egy bizonyos hegyre a Paradicsom közelében. Kain viszont visszaköltözött oda, ahol megölte Ábelt. A második kor ötszázadik évében az emberek egymás iránti fajtalanokodásra

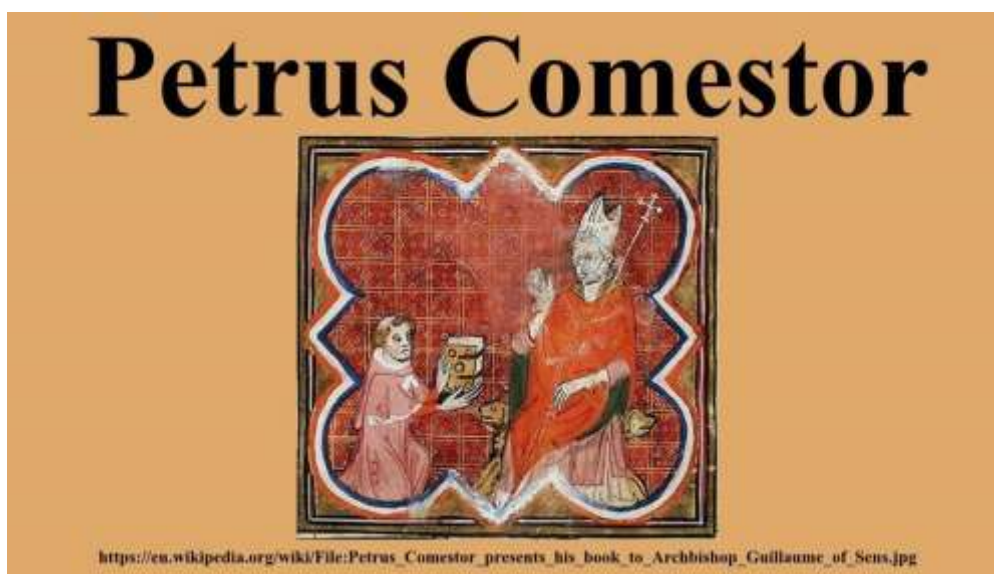
¹⁰⁰⁵ „Pisces vocavit Moyses reptiles: quia impetu quodam totos se rapuit... Sexta die ornavit Deus terram. Produxit enim terra tria genera animalium: iumenta, reptilia, bestias. Sciens enim Deus hominem per peccatum casurum in penam laboris ad remedium laboris dedit ei: iumenta quasi iuvamenta: ad opus vel ad esus. Reptilia vero et bestie sunt ei in exercitium.” (Uo. 6.)

¹⁰⁰⁶ „Et respexit Deus ad Abel et ad munera eius, ad Cain vero et ad munera eius non respexit: quia placuit Deo Abel et per ipso placuit oblatio eius, quod quos cognitum fuerit alia translatio aperit: Inflammavit Deus super Abel, et super munera eius. Ignis enim de celo oblationem eius incendit. ... Tradunt quidam penam eius durasse usque ad septimam eius generationem: quia septem peccata commisit: 1. Non recte divizit, 2. fratri invidit, 3. dolose egit, 4. vocans in agrum occidit, 5. procaciter negavit, 6. desperavit, 7. penitentiam damnatus non egit. ... Et multas peragrans terram cum uxore sua Chalmána. ... Porro Cognovit Cain uxorem suam et genuit et peperit ei Enos... Porro Enos genuit Irad, qui Maniachel, qui Matusael, qui Lamech, qui septimus ab Adam et pessimus quia primus bigamiam introduxit, et sic adulterum contra legem naturae et Dei decretum commisit. In prima enim creatione unica facta est mulier.” (Uo. 11.)

¹⁰⁰⁷ „Josephus autem dicit que usque ad septimam generationem boni permanserunt filii Seth. Post ad mala progressi sunt recedentes a solennitatibus paternis et ob hoc contra se Deum irritaverunt. Nam multi angeli Dei id est filii Seth (id est qui supra filii Dei) cum mulieribus coeuntes iniuriosos filios genuerunt: quia propter confidentiam fortitudinis gigantes a grecis dicti sunt.” (Uo. 12-13.)

gerjedtek. A második kor hatszázadik évében Szét fiai megkívánták Kain leányait és ezek nászából születtek az óriások. A harmadik kor kezdetén megindult az özönvíz. Ez Methodius meglátása. Ezt a véleményt más helyen elítéli Augustinus.”¹⁰⁰⁸

Augustinus, aki 400 körül él, hogy ítélné el egy olyan állítást, ami csak 450 évvel később keletkezik, ugyanis Methodius 850 körül él. Ezt a sok anomáliát nem lehet a szerző hanyagságával, vagy tudatlanságával megokolni, hisz valódi könyvfalónak titulálták, ahonnan a nevét is kapta: „Petrus Comestor (Troyes, Franciaország, 1100 körül – Párizs, 1179 körül), pap, nevelő. Neve a comedo, 'enni, falni' igéből – valószínű könyveket faló értelemben – Faló Péter”.¹⁰⁰⁹ Inkább a kronológiával van a probléma, és lehet, hogy Augustinus nem Methodius (Constantin) előtt, hanem után alkotott. Itt is vallási rivalizálást fedezhetünk fel, olyan értelemben, hogy kié az elsődlegesség.

¹⁰⁰⁸ „Methodius causam diluvii hominis secus peccata diffusius executur dicens: quia quingentesimo anno prime ciliadis id est post primam ciliadem filii Cain abutebantur uxoribus fratrem suorum nimiis fornicationibus. Sexcentesimo vero anno mulieres in vesaniam verse supergresse viris abutebantur. Mortuo Adam Seth separavit cognationem suam a cognatione Cain qui redierat ad natale solum. Nam et previnens perhibuerat ne commisceretur et habitavit Seth in cordan in quodam montem proximo paradiso. Cain habitavit in campo ubi fratrem occiderat. Quingentesimo anno secunde ciliadis exarserunt homines in alterutrum coeuntes. Septingentesimo anno secunde ciliadis filii Seth concupierunt filias Cain et inde orti sunt gigantes. Et incepta tertia ciliade inundavit diluvium. Sic ordinat Methodius. Hanc opinionem alibi damnat Augustinus.” (Uo. 13.)

¹⁰⁰⁹ <http://lexikon.katolikus.hu/P/Petrus%20Comestor.html>.

3. Philon allegóriája

„Philon a görög filozófiai allegóriát használta a zsidó írás harmonizálásához a Tórában. Ezt az allegóriai értelmezést sok egyházatya jól fogadta, de nem sok fogadtatásra talált a zsidó rabbinikus történetben. Ő (Philon), a zsidó Biblia szószerinti értelmezése helyett az allegorikus értelmezést választotta.”¹⁰¹⁰

Hogy is állunk akkor hát? Nem ismerjük a származását, hol, mikor született – állítólag az apostolok idejében. Nem szerepel a rabbinikus történelemben, hellenisztikus és római kultúrában nevelkedik, de zsidó volt. Ő volt az, aki azt állította, hogy az ótestamentumi írásokat allegóriaként kell értelmezni.

Philon elképzelt arcképe.

1584-ben megfestik az elképzelt portréját. 1500 éven keresztül senki sem gondolt erre? Hogyan magyarázzuk, hogy a tehetős egyházfők előszeretettel díszítik épületeiket és kertjeiket ókori pogány témájú festményekkel és szobrokkal? A legfőbb egyházi vezetés pedig nemhogy ellenezné, hanem inkább ösztönzi ezt. Ennek csakis egy oka lehet így akarták hitelesíteni a sosem létezett ókort, vagyis azt az ókort, amit ők gyártottak papíron.

Az első Biblia neve latinul a Septuaginta. De keresheted, ezt a Bibliát, se latin se görög nyelven nem találod.

Valószínű, hogy a Philon néven és Iosephus Flavius néven író személyek valójában a reneszánsz korban írtak. A Septuaginta pedig nagy valószínűséggel az eredeti őskeresztények (katarok, albigensek, bogumilok, gnosztikusok) Bibliája lehetett, amelyet a III. században (valójában a XIII. században) semmisítettek meg vagy írtak át.

Joseph Juste Scaliger írja 1628-as könyvében: „Ez a Philo teljesen járatlan volt a héber nyelvben. Az alexandriai zsidók abban különböztek a héber zsidóktól, hogy amíg azok a zsinagógákban héber és kaldeus nyelven olvasták a Bibliát, ők csak görög nyelven, ahogy azt ma is találjuk és ahogy maga Philo és a többi zsidó fabulál a hetvenekről.”¹⁰¹¹

¹⁰¹⁰ „Philo used philosophical allegory to harmonize Jewish scripture, mainly the Torah, with Greek philosophy. His method followed the practices of both Jewish exegesis and Stoic philosophy. His allegorical exegesis was important for some Christian Church Fathers, but he had very little reception history within the Rabbinic Judaism. He adopted allegorical instead of literal interpretations of the Hebrew Bible.” (<https://en.wikipedia.org/wiki/Philo>).

¹⁰¹¹ „Fuit ille (Philone) Hebraismi imperitissimus. ... Eiusmodi enim erant Alexandrini Iudaei... quo nomine distinguebatur à Iudaeis Hebraistis, qui Biblia in Synagogis Hebraice et Chaldeice legabant. Isti vero Alexandrini,

Vatikáni iratok tanúskodnak arról, hogy a III. században (ami valójában a XIII. századnak felel meg) sok keresztény Egyiptomba menekült az üldöztetések elől. Ezek lehettek a gnosztikus keresztények, akiknél Krisztus még nem szerepelt, mint hús-vér személy, hanem csak mint tanítás és ideál. Egy régi szómagyarázatban ez áll: „Az igelényegű Krisztus Isten beszédéből született.” Máshol ezt olvashatjuk: „Az Isten lélek (szellem), amint az énekek tartják, ezért neked elsősorban a tiszta értelmet kellene tisztelned.”¹⁰¹²

Az alexandriai zsidók valójában az Európából elmenekült eretneknek bélyegzett gnosztikus keresztények lehettek.

Ha a Bibliát vérvalóságként értelmezzük, akkor az emberben egy antropomorf istenkép alakul ki, aki rendelkezik az ember minden esendő tulajdonságával, tehát semmiképp sem lehet Istenként elfogadni. Ha mindezt már évszázadokkal ezelőtt felismerték, és mint Philon és a gnosztikusok, a Bibliát alegorikus értelemben fogták fel, vajon a későbbi Egyház miért ragaszkodik annyira a Biblia szó szoros értelmezéséhez?

Ennek oka az lehet, hogy az egyszerű ember nehezebben érti meg az elvont fogalmakat, mint a konkrét tapintható és érzékelhető dolgokat. Másfelől az egyházatyák úgy vélhették, hogy ha Istent úgy fogadjuk el, mint tiszta értelmet, akkor abból hiányzik az érzelem.

Értelem nélküli érzelem, és érzelem nélküli értelem, abszolút értelemben nem létezik. Az állati érzékiség az értelem fejlődésével lassan átalakul érzemmé, majd az érzelem igazságossággá. Az Isten, mint a legmagasabb értelem, a legigazságosabb is. Akik félték a fény ridegségétől, inkább a pokol melegét választották.

Ami kevés fennmaradt Philon írásaiból, azt a [Philo művei](#) című gyűjteményben olvashatjuk.¹⁰¹³

Hogy mennyire a sötétben botorkál az Egyház, az a sok ellentmondásos állításból látszik.

„Dionysius leginkább az Anno Domini-éra feltalálójaként ismert, amelyet egyaránt használnak a gregorián és a julián naptár éveinek kiszámolására. Húsvéti tábláján számos húsvétot azonosított, de nem használta fel semmilyen történelmi esemény dátumozására. A táblája kidolgozásakor a Julián naptári éveket úgy azonosították, hogy meghatározták az abban az évben hivatalba lépő konzulokat; ő maga kijelentette, hogy a 'jelen év' a 'Probus Junior konzulátusa' volt, amely szerinte az 525. év 'a mi Urunk Jézus Krisztus megtestesülése óta'.”¹⁰¹⁴ Hogy érkezett erre a számra, nem ismert, de vannak bizonyítékok az általa alkalmazott rendszerre.

Az utolsó mondat szerint: nem tudni, hogy hogyan határozta meg Krisztus születési dátumát, de az sem világos, hogy az 525. év a Julián, vagy a Gergely naptár szerint értelmezhető.

A legenda szerint, amit most nagy ívben elkerülnek az írásokban, 525-ben egy János nevű pápa felkérte Dionysius Exiguust, hogy készítse el a következő évekre a húsvéti táblázatot. Dionysius Exiguus alexandriai püspök volt. Miért kell egy római pápának egy alexandriai püspököt felkérnie a húsvét idejének meghatározására? Lehet, hogy ők voltak az igazi keresztények, akiknek birtokában állt a húsvét ünnepének táblázata? 525. év a diocleciáni éra szerint a 241.

Graeca tantum legebant ea, quae hodie extant, et quae ipse Philo et reliqui Iudaei fabulantur a LXX.” (Scaliger, 1628. 89.)

¹⁰¹² Verbigena Christus ex verba Dei natus. ... Si Deus est animus, nobis ut carmina dicunt, hic tibi praecipue sit pura mente colendus.” (Altenstaig, 1509.)

¹⁰¹³ <http://www.earlychristianwritings.com/yonge/index.html>.

¹⁰¹⁴ „Dionysius is best known as the inventor of the Anno Domini era, which is used to number the years of both the Gregorian calendar and the Julian calendar. He used it to identify the several Easters in his Easter table, but did not use it to date any historical event. When he devised his table, Julian calendar years were identified by naming the consuls who held office that year; he himself stated that the 'present year' was 'the consulship of Probus Junior', which he also stated was 525 years 'since the incarnation of our Lord Jesus Christ'. How he arrived at that number is unknown, but there is evidence of the system he applied.” https://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Exiguus.

év. Innen kezdte Exiguus a táblázatot. Miután megcsinálta a táblázatot a következő 7 évre, akkor a 248-hoz hozzáadta a 284-et, ami nem más, mint a Krisztus születésétől Diocletianusig eltelt idő.

Látszik, hogy úgy a Krisztus születési éve, mint a diokleciáni éra kezdetének éve, önkényesen lett bevezetve Dionisius Exiguustól. A 241-es év a Gergely naptár szerint, a 284. (285.) a Julián naptár szerint, az ezer év hozzáadásával ugyanannak a tatárjárásnak a dátumát jelenti, de ha összeadjuk a két számot, akkor megkapjuk az 526. évet, ami megtoldva ezerrel, nem más, mint a magyarországi török invázió. Lehet ez véletlen, vagy ha nem, akkor Dionisius Exiguus üzenete, aki valószínű, hogy nem a VI., hanem a XVI. században élt. A Krisztus születési évét a 16. században határozták meg. Ez látszik az *Emendatio temporum*-ból, ahol *anno mundi*-ban (a világ teremtésétől számítva) 4006-ban született, aztán a 17. század kezdetekor már 5500-ban. Ekkor véglegesítették az *Anno Cristit* (a Krisztus születése szerinti időszámítást) is. Tehát az igazi Dionisius Exiguus valamikor a 16–17. században élt. Ha kódolt üzenete volt a 241-, 284-es évekkkel kapcsolatban, akkor a hét évnek is jelentősége kell legyen az üzenetben. Ez talán a jövő titka.

4. Vértanúk, mártírok és szentek

A mai áldatlan állapotokat figyelve, sokakban felmerül a kérdés, hogy vajon mi az oka annak, hogy Európa nem képes megvédeni magát a betolakodóktól. Egyik kézenfekvő ok az, hogy az európai nép nem elég szaporos. A katolikus Egyház hozzáállása nagyon vitatható, amennyiben idegen fajú, idegen kultúrájú és vallású népekkel akarja ellensúlyozni a gyenge népszaporulatot, de papjainak megtiltja, hogy családot alapítsanak. Az Egyház nagyon téves alapállásból indul ki, és pedig abból, hogy a magyarság nem európai származású lévén, mégis úgymond idővel a kereszténység legfontosabb védelmezőjévé vált. És ennek az „ázsiai pogány” népnek a jó oldalra állításában a dicsőség a katolikus papokat illeti. Ez viszont egy orbitális hazugság, mert a magyarság zöme nem ázsiai származású, és Szent István nem pogányokat, hanem csak más rítusú keresztényeket térített. Az úgymond katolikus (univerzális) vallás bevezetése, valójában a nemzet kivéreztetéséhez vezetett. A cél persze ez volt, mint ahogy ma is ez a célja a globalista, a nemzetek fölötti uralomra törő erőeknek. Úgy tűnik, hogy a nyugati vezetők, még mindig nem ismerték fel, hogy az iszlámhitűek sosem fognak keresztényekké válni. Ezek importálása azonban a kereszténység és az európai emberfajta megsemmisítéséhez fog vezetni. A nyugat a saját csapdájába esett.

Az, hogy a nyugati és a keleti keresztény Egyház nem tud megegyezni, szerintem annak tulajdonítható, hogy a Katolikus Egyház nem képes beismerni a tévedéseit és nem tud lemondani az elsőbbségről. Még nem is olyan rég a pápa tévedhetetlenségét hirdették, holott a pápa is ember és nem nagyon látszik, hogy közelebb állna Istenhez, mint bármelyik halandó.

A jelenlegi pápa azt találta mondani, hogy manapság a keresztények között sokkal több a vértanú, mint a történelmi időkben. Itt lehet, hogy a pápa nem téved. Vannak azonban történelmi dolgok, ahol úgymond a hit érdekében elhallgatnak ügyeket, amelyek napvilágra kerülése botrányt okozhat. Ilyen például az első keresztény mártír esete. A Biblia elhallgatja a vértanúság igazi okát. Ehelyett megpróbálja szószaporítással ködösíteni az akkor történeteket. A dolgok úgy állnak, hogy a keresztények, akik Jézus tanításának megfelelően úgy gondolták, hogy a világvége még az ő életükben bekövetkezik, csak a könyörgésnek és az igehirdetésnek szentelték

magukat, így elhanyagolták az asszonyaikat. A Biblia csak özvegyasszonyokat említ, akik úgy-mond el lettek hanyagolva, de Otto von Frisigen krónikájából, amelyet még nem expurgáltak annyira, hogy ne lehetne kihámozni az igazságot, megtudjuk a tényállást.

„Ekkor a Nikolaitári eretnokség is elkezdett terjedni, akik semmi gátlást és szégyent nem ismervé, válogatás nélkül tiltott nemi kapcsolatok gyakorlását megengedettnek hirdették. Ez a Nikolaus egy a hét diakónus közül Istvánnal együtt, akiről azt állítják, hogy a feleségét, aki nagyon szép volt, közös használatra bocsátotta. Alexandriai Kelemen (I. Kelemen pápa) ilyenképpen próbálja őt felmenteni: Meggyőződésem, hogy Nicolaus nem ismerte az asszonyt (már-mint az asszony hivatását) amellet, hogy házasságba fogadta, ugyanis a gyermeki tisztasága, szüzessége és testének szentsége egész utolsó öreg koráig tart. Mind ez a túlbuzgóság miatt volt, mivel a feleséget úgy nézték, mint a bűn és a romlottság forrását, ami ezen a vidéken eléggé elterjedt volt.”¹⁰¹⁵ (Megjegyezhetjük, hogy most is az.)

Hogy István is ludas volt a dologban, vagy még más is a hetekből, nem tudni. Akit megkövetek, az István volt. A vádak itt nyilvánvalóak, és nem az, ami a Bibliában van. Érdekes lenne tudni, hogy István mivel védekezett, mert az írás szerint nagyon elokvensen (ékesen) szólt. Egy szó, mint száz, ahol valami úr támad, ott mindig akad, aki betöltse az úrt. A baj oka, mint szinte mindig, az emberi butaság.

Most, hogy mindenki elmélyülhet otthon a csendes szobácskájában, elolvasva az itt írtakat, tisztábban beleláthat a történelem folyását meghatározó nagy eseményekbe. Nem tartozom egyetlen felekezethez sem, és nem állítom azt se, hogy az eretnekeknek, akikről az alábbi szöveg szól, mindenben igazuk lett volna. Nem vagyok vallásellenes se, de állítom, hogy bármelyik vallás, melyben az érzelmet az értelem elé helyezik, bármikor erőszakossá válhat, és a „Ne ölj!” parancsolatot bármikor kész lesz figyelmen kívül hagyni. Nehéz időkben tudni kell felismerni, hogy ki a barát és ki az ellenség. Ezt nem nehéz kihámozni a történelemből, mivel a vér vízzé nem válik.

„Nagy Konstantin császár és Konstantius Augustus idejében egy bizonyos Liberius pápát a tanúság szerint Konstantius kiutasított a birodalomból, azon okból, hogy nem akart egyetértetni az ariánus eretnokséggel. Három évet élt száműzetésben. Összegyűjtve a római egyház főpásztorait, a helyébe rendelték Félix presbitert, a város püspökét, tekintélyes embert. Ez a Félix megnevezett két ariánus presbitert, akik Konstantiussal egyazon nézetet vallottak, név szerint Ursachiust és Valenst, és a tanácskozáson ezeket elítélte negyvennyolc püspök előtt, akik a tanácskozáson résztvettek. Ezután Konstantiust, Konstantin fiát, eretneknek nevezte. Azért is, mivel nikomediai Eusebius újrakeresztelte Nikomédiában (Eusebius ariánus volt). Ez után a kijelentés után Konstantius kitaszította a szentéletű Félixet a püspökségéből. Aki ezután egy bazilikát épített az Aurelia utcában, amit a presbiterekkel együtt becsületesen működtetett.

Egy pár nap után azonban Ursacius és Valens presbiterek, hajtva a túlbuzgóságtól, arra kérték Konstantius Augustust, hogy hívja vissza Liberius pápát a száműzetésből, hogy így áldozni tudjanak anélkül, hogy átkeresztelkednének. Akkor a hatalom elküldte a kuttyját és megbízottját a szégyenteljes dologra, és Ursaciummal és Valenssel együtt eljöttek Rómába Liberius pápához. Liberius egyetértett Augustus feltételeivel az áldozással kapcsolatban. Ekkor visszahívták Libériust a száműzetésből. Visszatérve pedig a pápa a száműzetésből, a Szent Ágnes mártír temetőjében lakott, Konstantia Augustánál, Konstantius nővérének. És mint az ő közbenjárására, arra kérték Libériust, hogy térjen vissza Rómába.

¹⁰¹⁵ „Sed et Nicolaitarum haeresis tunc efferbuit, qui sine ulla reverentia et pudore promiscuos, et illicitos concubitus licere affirmabant. Isti Nicolaum unum de VII. illis qui cum Stephano diacono sunt constituti, auctorem se huius rei habere iactant, eo que uxorem suam, quam pulchram valde habuit, in medium produxerit. Excusat vero hunc Clemens Alexandrinus, di-cens inter cetera: Mihi compertum est Nicolaum nullam prorsus agnovisse mulierem, preter eam quam in matrimonium acceperat, eiusque liberi casta virginitate et sanctitate incorrupti corporis, usque ad ultimam senectutem durarunt. Que cum ita se habeant constat illud, que in medium apostolorum pro zelotypiae suspitione produxerit uxorem ex contemptu vitij, vel libidinis gestum, que per hoc continentem se ostenderet eius rei, quam nimie putabant expetere.” (Freising, 1515. III. könyv, XXI. fejezet.)

De Constantia Augusta, aki hű volt az Úr Jézus Krisztushoz, nem akarta kérni Constantius Augustust, a testvérét, mivel ismerte az álláspontját. Ez időben Constantius Augustus Ursacioval és Valenssel összehívták azokat, akik az ariánus álnokságot vallották, és érte küldtek és visszahívták Liberius a Szent Ágnes mártír temetőjéből, aki így bejött Rómába (Konstantinápoly). Ugyanebben az órában Constantius Augustus tanácskozást hívott össze az eretnekekkel, Ursaciussal és Valenssel együtt, és kitaszították Szent Félix püspököt a püspökségéből, aki katolikus volt, Istenfélő és igaz ember. És visszahívták Liberius a helyébe.

Ettől a naptól nagy üldözésekben volt része az Egyháznak. Annyira, hogy sok presbitert és papot megöltek. Ekkor megfosztották a Szent és Boldog Félixet a püspökségétől, és lakott ezután a saját birtokán a kikötő utcában. Innet kiemelték és vitték a városba, ahol megkínozták, fejét vették és mártírrá koronáztatott november negyedik idusában. Innet a testét ellopták a papok és presbiterek, és eltemették az ő általa épített bazilikában az Aurelia utcában, december ötödikén ezeregynéhány évben. Akinek születés napját Augustus negyedikén ünneplik mind a mai napig, Isten dicséretére és dicsőségére, akinek tisztelet és dicsőség a Szentek Szentjében. Ámen.”¹⁰¹⁶

Az írás zavarosnak tűnik azért, mert utólag megpróbálták a hamisított történelemhez igazítani. Ezt az őszinte, de az Egyház számára leleplező írást, lehet, hogy csak azért nem semmisítették meg, mert sok benne a mártír és az Ámen. Ebből tökéletes képet alkothatunk magunknak a valódi történelemről. Az írásból kiderül, hogy az események az ezredforduló környékén zajlanak (quinto decimo Kalendas decembris in miliario plus minus V annos). A hivatalos történelem szerint Constantius 352-től keletrómai császár. Tehát az a Róma, ahol ő uralkodik, Bizánc. Amint látjuk, Libériuszt a nyugati Rómából hívják vissza.

„Libériusz (latinul: Liberius), (kb. 310 – 366. szeptember 24.) volt a 36. pápa Szent Péter halála óta. 352. május 12-én választotta egyházfővé a római zsinat. Pontifikátusának legnagyobb részében az arianizmus ellen kellett hadakoznia úgy, hogy a császár teljesen megvonta

¹⁰¹⁶ „Fuit autem temporibus Constantini Magni principis usque ad Constantius Augustus Liberius quidam papa urbis Romae, qui testio in exilio deportatus est a Constantio. Eo quod minime voluisset heresi arriane consentire. Et fecit in exilio annos tres. Et congregantes se sacerdotes cum universo clero romano, ordinarunt in loco eius Felicem presbiterum urbis episcopum venerabilem virum. Et fecit concilium idem Felix et invenit duos presbiteros romanos consentientes Constantio Augusto arriano nomine Ursacium et Valentem et dampnavit eos in concilio coram quadraginta et octo episcopi qui fuerant congregati. Hic declaravit Constantium filium Constantini Augusti hereticum. Et secundo rebaptizatum ab Eusebio nicomediensi iuxta Nicomediam in aquilonali aula. Et hoc declarato eiectus sanctissimus Felix de episcopatu suo a Constantio Augusto filio Constantini Augusti. Hic fecit basilicam via Aurelia cum presbiterii honore fungeretur.

Et in eadem basilica emti agrum circa locum quem optulit Ecclesiae quam fecit. Post paucos autem dies Zelo ducti Ursacius et Valens presbiteri rogaverunt Constantium augustum ut revocaret Liberium papam de exilio ut una tantum modo communione participaret, excepto rebaptizare. Tunc missa auctoritate per catulinum agentem in rebus probres. Et simul Ursacius et Valens venerunt ad Liberium papam urbis Romae. Qui Liberius consensit preceptis Augusti ut in unam participationem convenerunt communionis. Tunc revocaverunt Liberium de exilio, rediens autem papa de exilio habitavit in cimiterio Sancti Agnae virginis apud germanam Constantii Constantiam Augustam. Ut quasi per eius interventionem rogatus redire Liberius in civitatem Romanam.

Sed Constantia Augusta quae fidelis erat in domino Iesu Christo noluit rogare Constantium Augustum germanum suum eo quod consenserat consilio eius. Eodem autem tempore Constantius Augustus una cum Ursacio et Valente convocaverunt aliquos qui ex perfidia arriana erant, et miserunt et revocaverunt Liberium papam de cimiterio sancte Agne martiris et ingressus est Romam. In ipsa autem hora Constantius Augustus fecit consilium cum hereticis simulquam cum Ursacius et valente et eiect Sanctum Felicem episcopum de episcopatu suo, qui erat catholicus et timens Dominum et iustus homo. Et revocavit Liberium in vicem suam.

Ab eodem uno die fuit persecutio maxima in clero. Ita ut intra Ecclesia presbiteri et clerici neccarentur. Tunc depositus est Sanctus ac Beatissimus papa Felix de episcopatu suo et habitavit in prediolo suo quod est via portuensi. Et levatus exinde ductus est in civitatem coranam et passus est ibi capite truncato et martirio coronatus quarto idus novembris. Exinde raptum est corpus eius a presbiteris et clericis et sepultus est in basilica quam ipse construxit via Aurelia quinto decimo Kalendas decembris in miliario plus minus V annos. Cuius natalicium celebratur quarto kal. augustas ad laudem et gloriam nominis Domini usque in presentem diem cui est honor et gloria in Sancta Sanctorum Amen.” (Korai Biblia, XXXVIIIr.)

tőle bizalmát, és az arianisták pártjára állva II. Félix ellenpápát segítette trónra. Libérius valószínűleg Rómában született. Az első olyan pápa, akit nem avattak szentté. A száműzetés alatt II. Constantius az egyház élére II. Félixet ültette ellenpapaként. Több zsinaton szentesítették az arianizmus tanait. Azonban Félix nem tudta ellátni az egyház problémás ügyeit, és a lelki életben is válságokat okozott. Egyre népszerűtlenebb lett, és Rómában egyre többször vonult ellene a tömeg. A császár ezt megelégedte, és két év után visszahívta Libériuszt az egyház élére. Félix eltávolítása 358-ban fejeződött be, az ellenpápa elmenekült a szent városból. Ugyan a császári hatalom visszahívta Liberiuszt, de nem hitelvi meggyőződése miatt, hanem csak Félix népszerűtlenségétől félve. Így a pápa személye megtűrt lett Rómában és nem támogatott.”¹⁰¹⁷

Amint látjuk a két történet, mármint a kézírásos és az enciklopédikus, szöges ellentétben áll egymással. Az utóbbiban sokkal több kérdőjelet látok. Ha Libériusz ennyire ellenezte az arianizmust, akkor mi volt az oka, hogy nem avatták szentté?

Másfelől Félixről szintén merőben eltérően ír a mai történetírás: „A krónikák többet nem is írtak a sikertelen ellenpápáról, mindössze annyit lehet tudni, hogy Porto melletti birtokán élt egészen 365-ig, haláláig. A hatodik századtól kezdve pápaként tisztelték, és miután szarkofágját felnyitották, a vértanúk közé is felvették nevét. A szarkofágba ugyanis a következő volt belevésve: Félix pápa és vértanú. Csak később derült fény az igazságra, és mivel valószínűleg a császár papjai temették el, ezért volt félrevezető a felirat. Ünnepe július 22-én tartják.”¹⁰¹⁸

A kikötő melletti utcából (via portuensi) Portót csináltak, ami ugye valahol Portugáliában van. Érdekes, hogy Konsztantiusz, aki Nagy Konsztantin egyik fiaként a keleti részek császára, ugyanis a nyugati részek a másik két fiúé, mégis úgy viselkedik egész Európában, mint egy tótumfaktum. Intézkedik Rómában, intézkedik a milánói zsinaton, ő mondja meg, hogy ki legyen pápa Rómában, a másik két testvér (császár) hallgat, mint a hal.

Ez így az egész nem más, mint mese habbal.

Ugyanebben a kézírásban a következő történetet találjuk: A római császár elküldi az egyik hadvezérét, hogy verje le a közel-keleti keresztények lázadását. Egy éjszaka ez a vezér ezt a vallomást teszi egyik barátjának:

„Tudod te azt, hogy az én apám nemes ember volt, bálványokat és szentképeket tisztelt, és az anyám, aki meghalt, keresztény volt és sokat küzdött, hogy engem is azzá tegyen? De az apámtól való félelmében ezt nem tehette meg. És most azt az utasítást kaptam, hogy keresztényeket öljek.”¹⁰¹⁹

Itt egy másik történet:

„Ekkor az eszement Archisilaus a lovas katonáival ismét garázdálkodott. Szent szüzeket fogott el a Flaminea utcában, ezernegyvenet, elvitte Rómába, átadta őket a fiatal prefektusnak, mondván: Ezek a törvényszegő szüzek a törvénnyel ellentétesen élnek, tagadják az Istent, templomok ellen vannak és az egészség elve ellen cselekednek.”¹⁰²⁰

A bálványok és szentképek (simulacri) nemcsak pogány vallásokban voltak jelen, sőt, amíg az írás nem terjedt el, ezek voltak a keresztény tanítás legfőbb kellékei. Ezek díszítik ma is a katolikus templomokat. Egy ilyen templom felépítése és képekkel, szobrokkal való ellátása nem olcsó mulatság. Ezt csak a gazdag nemesemberek engedhették meg maguknak. Sokkal olcsóbb volt az evangélium írásos terjesztése. Ehhez nem kellett gazdagon feldíszített templomok, sőt még templom sem kellett. Ezt az irányzatot ölelték fel a szegényebb rétegek, és így indult el a

¹⁰¹⁷ https://hu.wikipedia.org/wiki/Lib%C3%A9riusz_p%C3%A1pa.

¹⁰¹⁸ [https://hu.wikipedia.org/wiki/II._F%C3%A9lix_\(ellenp%C3%A1pa\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/II._F%C3%A9lix_(ellenp%C3%A1pa)).

¹⁰¹⁹ „Tu cognovisti quia pater meus gentilis fuit, idolis et simulacris serviens. et mater mea christiana defuncta est, et multa festinatio fuit ut me christianum faceret. Sed propter timorem patris mei at imperatoris hoc facere non potui. Et habeo preceptum ut christianos interficiam.” (Korai Biblia XIXr.)

¹⁰²⁰ „Tunc sceleratissimus Archisilaus cum militibus suis equestribus iter agens. Sanctas dives virgines in via flaminea miliario quarto comprehendit atque revocans eas ad urbem Romam iunio donato prefecto protulit dicens: Istas sacrilegas virgines contra legem vivere Deos negare templa deferere, contra salutem principium agere.” (Uo. XXVIIIr.)

nagy keresztényüldözés, ami nem is a pogányok részéről jött, hanem keresztények részéről. Mindezek az események az ezredforduló táján zajlottak. Az egyik fél embereket és könyveket égetett, a másik meg bálványokat és szentképeket rombolt. A rabszolgotartó, de keresztény birodalom elnyomó gépezete üldözte a krisztusi elveket valló és a rabszolgaságból szabadulni vágyó keresztényeket.

Érdekes párhuzamot látni Géza fejedelem és Nagy Konstantin császár között. Tisztázatlan úgy Géza fejedelemnél, mint Konstantin császárnál, hogy valóban keresztényként halt-e meg, vagy nem. I. Szilveszter pápa Konstantin tanácsadója. II. Szilveszter pápa meg Ottó császár tanácsadója. Amely név latinul Szilveszter, az görögül Eusebios. Eusebiosról azt tartják, hogy ariánus volt, állítólag ő keresztelte meg Nagy Konstantint és a fiát, Constantiust is az ariánus vallásra. De ha Szilveszter (Eusebios) ezer plusz-mínusz (ahogy az írásban látjuk és a pápák listájában, 999 és 1003 között) pápáskodott, és Félix volt az igazi katolikus, akkor Szilveszter volt az ariánus. De mit is jelent az ariánus? Nem mást, mint hogy nem ismeri el Krisztust egy-lényegűnek az Atya Istennel. És melyik monoteista vallás vallja ezt? Hát, a zsidó és az iszlám. Na, de Szent István kitől kapta a koronát? Épp Szilveszter-Eusebiosztól.

„Berengosus apát, aki a XII. században élt, a Szent Kereszt megtalálása c. könyvében a 7. fejezetben azt mondja: Szilveszter és Eusebios egy és ugyanaz a személy volt, Szilveszternek hívták a latinok, és Eusebiusznak a görögök.”¹⁰²¹

A Waldensek véleménye a Római Katolikus Egyházzal:¹⁰²² „A Római Egyház a rosszindulatúak gyülekezete, az Evangéliumot nem ismerőké, a babiloni szajha, a pápa maga a tévelygés feje, az írástudóknak és farizeusoknak van alárendelve, papoknak és szerzeteseknek. A püspökök háborúznak, gyilkosok vannak köztük. Inkább Istennek kell engedelmeskedni, mint a püspököknek: Káros a papság gazdagsága, és a világiak feletti uralma: az emberi szokáshoz tartozik minden, amit a szerzetesek őriznek az írásokból, a tanácskozások és zsinatok nem kötelezik a lelkiismeretet. Csak a keresztelés és az úrvacsora vétel szent, el kell hagyni az ördögűzést, és a gesztikulációt, amik fölöslegesen lettek bevezetve. Tévedett, aki megtiltotta a nyugati papoknak a házasságot, miközben a keletiek ezt gyakorolják. Erre nincs utalás a szentírásokban, ez csak mese, át lehet nézni a szentírást azon a nyelven, amit mindenki megért. Csak Istent szabad szentnek nevezni. Az áldozatok a holtakért, ezek hordozása, és ezekért való virasztás semmit nem ér, a keresztvetésnek nincs semmi ereje, a templomban való imádság nem hatásosabb, mint a saját hajlékban való. Inkább a szegényeket ruházzuk fel, mint a falakat (templomi falakat). Gergely (IX. Gergely) után sok mindent bevitték az Egyházba, ami a régi-eknél ismeretlen, vagy elítélendő volt, nincs csak két út, az egyik az égbe vezet, a másik a pokolba, ha az elhalálozott jó volt életében, akkor nincs szüksége az élők segítségére, ha meg gonosz volt, akkor semmi nem segít neki. A purgatórium egy hazugság. Ezek (az eretnekek) vagy az alapítótól, vagy a helytől, vagy az ellenségeik által csúfságból kapták az erdeiek nevet, a lugdunumi (Lyon) szegények, albigensek, begginák, eretnekek, akik jártasok voltak az írásokban, és a falvakat meg a városokat járták... Mivel szavakkal nem tudott ellenük győzni, így a pápa fegyverhez nyúlt és sokakat kínzásnak vetett alá vagy kivégeztetett. Montifortis Simon gróf keményen részt vett a pápa művében, és akiket nem tudott szép szavakkal visszatéríteni, máglyán égette meg őket.”¹⁰²³

¹⁰²¹ „Berengosus abbas, qui floruit ineunte saeculo XII. in lib. de invent S. Crucis cap. 7. inquit Silvestrum et Eusebium unum eundemque fuisse, Silvestrum a appellatum a latinis et eusebius a Grecis.” (Berti, 1769. 67.)

¹⁰²² Cluveri, 1668.

¹⁰²³ Romanam Ecclesiam esse coetum malignantium, ignarum Evangelii, meretricem Babilonicam, Papam ipsum caput errorum, subnixum suis Scribis et Phariseis, Praelatis et Monachis. Episcopos bello se miscentes, homicidarum in numero habendos. Deo obediendum prae Episcopis: perniciosas esse Cleri divitias et dominationes seculares: in traditionibus humanis numeranda, quaecumque praeter Scripturas observent Monachi, Conciliis et Sinodis non obstringi conscientias. Baptismum et S. S. coenam duntaxat esse Sacramenta, exonerandaque exorcismis et gesticulationibus, praeter divina mandata superadditis. Erasme, qui matrimonio interdixerint Clericis Occidentalibus, quandoquidem et Orientales coniugiis utantur. Quod é sacris literis auctoritatem non habeat, pro

„A tizenharmadik század harminchatodik évében (1236), a császár (Frigyes) Lombardiában a legszemtelenebb milánóiak ellen fordította a fegyverét. Ebben az időben, Erzsébetet (Káttor özvegyét), András magyar király lányát halálának ötödik évében Gergely (IX. Gergely) a szentek soraiba emelte. Godfridus, az akkor élt író úgy meséli, hogy 2.000.000 ember özönlött Margburgból ennek megünneplésére, ily nagy volt a babonaság. Ez alatt a szentteremtő Gergely titokban támogatta a lombardiai lázzadást, amit szégyentelenül pénzzel támogatott Sion lánya, mint arcátlan szajha, ki népeket molesztál. Frigyes (II. Frigyes) Milánó ostromától elvonta az ausztriai Frigyes erőszakossága, ki a szomszédos magyarok ellen kegyetlenkedett, és amikor a császár tárgyalásra hívta, ő ezt megtagadta.”¹⁰²⁴

Szükségeltetik egy kis magyarázat azoknak, akik nem jártasok a középkori történelemben. III. Ince és az őt segítő Montifortis gróf valószínű, hogy az 1281. év körül követte el a katarok elleni kegyetlenkedéseiket, bár ekkor a pápai lista szerint III. Ince csak ellenpápa. Ez azért valószínű, mert a dokumentumok szerint 1283 körül, a nép rábukkant a rengeteg nem megfelelően eltemetett és még rothadásnak nem indult holttestre. Az Egyház olyan magyarázattal állt elő, hogy a tetemek valójában a III. században, hunok által legyilkolt szüzekről és az ő kíséretüktől származnak. Ehhez bevonták Erzsébetet, II. András lányát, akinek a sok böjtöléstől gyakori

fabula censendum, sacra vulgari lingua, quam omnes capiunt, peragenda. Neminem sanctum, nisi solum Deum invocandum. Consacraciones, translationes, vigiliis mortuorum, nihil esse, Crucis signo nullam inesse vim, nec efficaciores ducendas in templo preces, quam in cubiculo. Praestare pauperes vestire, quam ornare parietes. Multa post Gregorium in Ecclesiam irrepisse, priscis incognita aut damnata, nec esse nisi duas vias, alteram electorum in celum, aliam damnatorum ad infernum, si bonus sit qui decedit vita, non indigere ope aut suffragio viventium: sin malus, nihil iuvare. Purgatorium nugas esse humanas. Hi aut ab autore, aut a loco, aut ab hostium ludibriis, vocabantur Valdenses, pauperes de Lugduno, Albigenses, Beggini heretici, circum ibant vicos et castella, promti et Scripturarum... Sed quia verbis expugnari haud poterant Valdenses, in arma propulsi Papa suos, qui hinc inde plures variis enecarunt suppliciis. Simon comes Montisfortis strenuam navavit Pontifici operam, qui redactos in potestatem, quoscunque minis blanditiisque dimovere haud poterat á sententia, instructo rogo cremavit. (Uo. 466.)

¹⁰²⁴ Anno XXXVI seculi Christiani decimi tertii, in Longobardos, eorumque insolentissimos Mediolanenses, arma paravit Imperator, cum interfuisse consecrationi Elisabethae, viduae Cattorum Landgravii, Andrea Ungarorum rege genitae, quam quinquennio anno defunctam, Gregorius Divam pronunciaverat. Godfridus eius aetatis scriptor, duodecies centena hominum millia ob hanc causam Margburgum confluisse narrat, tanta superstitionis vis fuit. Interim ille Divorum creator Gregorius occulte fovebat rebelliones Longobardicas, Simoniam sine rubore exercebat, filia Sion, ut meretrix effrons, prostabat populis. Fridericum ab obsidione Mediolani retraxit Friderici Austriaci violentia, qui Hungaris, vicinisque omnibus ferebatur infestus, citatusque ad comitia edictum contemnebat. (Uo. 471.)

látomásai voltak. A Szent Orsolya (Ursula) és társai mártíromsága történetének egyetlen bizonyítéka az Erzsébetnek tulajdonított látomás. Az, hogy ilyen sürgősen boldoggá avatták Erzsébetet, csak azt a célt szolgálta, hogy minél hitelesebb legyen a szüzek lemészárlásának a története, ezzel álcázva a valódi mészárlást, amit a katarok ellen elkövettek. Ez viszont már kettős bűnténynek minősül: egy, hogy egy tömegmészárlást próbál eltitkolni, a másik az, hogy a tettet rákeni ártatlan emberekre, óriási erkölcsi kárt okozva nekik. A kölni dómban áll egy márványtábla a lemészárolt szüzek emlékére, amely tatárokat említ, de a köztudatban az elkövetők hunok.

Néha jó meghallgatni a másik oldalt is: „Szégyellős Boleszláv feleségével (Kinga, IV. Béla lánya) Magyarországra menekül az apósához: de mivel ebben az időben, ez a régió is elesett, a tatárok már Sziléziát rabolták, egy moráviai kastélyban húzta meg magát.”¹⁰²⁵

Itt nagyon jól látszik, hogy a mondatot megbabrálták, annak érdekében, hogy valamennyire stimmeljen a hivatalosan előadott történethez. A mondatból kitűnik, hogy a tatárok előbb Lengyelországot özönlötték el, majd Szilézia felől közeledtek Magyarország felé. És úgy, ahogy az Osztrák krónikából kiderül, Béla nem a tatárok elől menekült, hanem a kunok elől, akik nem akkor jöttek be az országba, hanem mint jászok, már rég az ország népességéhez tartoztak. Béla király valójában egy polgárháborús helyzet miatt menekült az országból.

Hogy tisztábban lássunk: „1238-ban a szaracénok benyomultak Franciaországba és Angliába, így ezek a tatároktól kértek segítséget. Erről a wintoni püspök így ír: Engedjük, hogy ezek a kutyák, Krisztus ellenségei, egymást tépjék szét, hogy mi ezután az egész világot alá tudjuk vetni a katolikus Egyháznak.”¹⁰²⁶

¹⁰²⁵ Pudicus cum coniuge in Hungariam profugerat ad socerum: sed cum eadem tempestas, et illum regno exegisset, Tartarique iam Silesiam vastarent Moraviamque, castello se quodam abdidit. (Uo. 475.)

¹⁰²⁶ Anno 1238 Saraceni similiter in Franciam Angliamque profecti, auxilia in Tartaros petitem, quos á Taro sic dictos putat Paris, additque Episcopum Wintoniensem dixisse: Sinamus illos canes invicem se laniare, Christi inimicos, ut nos superstites, mundum Ecclesiae catholicae subiiciamus. (Uo. 473.)

5. Mióta vannak jogaik a bűnözőknek?

Nem szeretném, ha bárki úgy értelmezné az írásaimat, mintha istentelenségre buzdítanék. Bármennyire szentnek van nevezve a Biblia, el kell ismerni, hogy emberek írták. Az Isten-kép mindig egy követendő ideált jelentett az emberek számára. Viszont a Bibliában bemutatott Isten cselekedetei mai erkölcsi szemmel nézve enyhén szólva kifogásolhatók. Másfelől az a tény, hogy még a 15. században is lényegesen eltérő módon jelennek meg bibliai szövegek ugyanarról a témáról, bizonyítja, hogy téves az a felfogás, miszerint a bibliai szövegek egyszer és mindenkorra ki lettek volna jelentve a Szentlélek által valamikor a 3–4. században. Amikor egyazon történet lényegesen eltérő változatokban jelenik meg, akkor már nem hiteles történettel, hanem legendával van dolgunk. Azonban a Bibliában olyan üzenetek is be vannak kódolva, amit nyilvánosan nem mertek kimondani. Egy ilyen üzenetet találunk Kain és Lamek történetében.

A Vulgatát Hieronimus (Szent Jeromos, a fordítók védőszentje) fordította, állítólag a 4. században. De tudni kell, hogy a bibliai szövegeket csak a 17. században kanonizálták.

Genesis caput IV. „13. És monda Kain: Nagy az én méltánytalanságom, semhogy azt megérdemelném. 14. Ímé, kitaszítás engem a földnek színéről, el kell rejtőznöm a te orcád elől, menekülő és vándor leszek a földön: és bárki megtalál, megölhet engem. 15. Azt mondja neki az Úr: Ne így legyen, sőt ha valaki megölné Kaint, hétszeresen büntetessen meg. És megbélyegzé az Úr Kaint, hogy bárki rátalál, meg ne ölje.”¹⁰²⁷

„23. Halljátok a szómat Lamek feleségei: mivel embert öltem a sebem miatt, és fiatalt öltem a féltékenységem miatt. 24. Hétszeres bosszú jár Kainért, de Lamekért hetvenhétszeres.”¹⁰²⁸

A következő Bibliát a 16. században nyomtatták ki.¹⁰²⁹

„13. Akkor monda Kain az Úrnak: Nagyobb az én büntetésem, hogynem mint azt elhordozhatnám. 14. Ímé, elűesz engemet most e földnek színéről, és a te orcád előtt el kell rejteznem, bujdosó és vándorló leszek e földön: Melyből az következik, hogy valaki én reám talál, megöl engemet. 15. És monda neki az Úr: Sőt inkább, valaki megölné Kaint, hétszerte inkább megbüntetetik. És az Isten megbélyegzé Kaint, hogy senki, valaki találná őtet, meg ne ölné.”¹⁰³⁰

„23. Akkor monda Lamech az ő feleségeinek: Ó Hada és Tzilla, halljátok meg az én szómat, a ti fületeket adjátok az én beszédemnek Lamechnek feleségei: Bizony, ha valamely erős férfiútól sebet vennék is, vagy valamely vastag ifjútól kéket, megölném azt mégis. 24. Ha Kainért hétképpen áll az Isten bosszút, a Lamekért hetvenhétszer inkább.”¹⁰³¹

A bigámia, tudjuk, hogy nem az európai, hanem a déli népekre jellemző, akárcsak a gatlástalan ravaszság. Lamech a fenti kijelentéseivel valójában kijátssza az európai enyhe keresztény erkölcsi normákat.

A következő írás a Bibliának egy primitív változata. Amikor ezt írta a szerző, a bibliai történetek még nem voltak kanonizálva. Ellenkező esetben nem jelenhetett volna meg.¹⁰³²

„Ádám tizenöt évesen (valójában Ádámnak nincs gyerekkora) nemzi Kaint és Kalmánát, és harminchárom évesen nemzi Ábelt és Delborát.”¹⁰³³

¹⁰²⁷ 13. Dixitque Cain ad Dominum: Maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear. 14. Ecce eiecis me hodie á facie terrae, ac a facie tua abscondar, et ero vagus et profugus in terra: omnis igitur qui invenerit me occidet me. 15. Dixitque ei Dominus: Nequaquam ita fiet: sed omnis qui occiderit Cain septuplum punitur. Posuitque Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. (Hieronimus, 1716.)

¹⁰²⁸ 23. Audite vocem meam uxores Lamech, auscultate sermonem meum: quoniam occidi virum in vulnus meum, et adolescentulum in livorem meum. 24. Septuplum ultio dabitur de Cain: de Lamech vero septuagies septies. (Uo.)

¹⁰²⁹ Molnár, 1645.

¹⁰³⁰ Uo. 5.

¹⁰³¹ Uo.

¹⁰³² Korai Biblia.

¹⁰³³ „Adam anno XV. cuconis sue genuit Chain et Chalmanam, et anno XXX. genuit Abel et Delboram.” (Uo. 2v.)

Ábel halála után Ádám megfogadja, hogy többé nem „ismeri” Évát, de az angyal megtöri Ádám fogadalmát, azért, hogy Séten keresztül születhessen meg Krisztus, Isten fia.

„Kain kivitte testvérét a mezőre és ott hét kövel agyon ütötte... Ez után az Isten megátkozta, és végül, amikor a bokrokban rejtőzött, Lámech nyíllal megölte... Kain hétszeresen meg lett bűntetve, úgy, hogy az élete miatt kellett rettegnie hét generáción keresztül, amikor is végül meghalt Lámech keze által.”¹⁰³⁴

„A világ teremtésétől számított 4199. évben és a Róma alapításától számított 715. évben született Jézus Krisztus Bethlehemből Szűz Máriától. Születése 13. napján a keleti mágusok – Jeruzsálemet érintve – eljöttek Bethlehembe ajándékokkal és imádták őt. Ugyanebben az évben az angyal figyelmeztetésére József a gyerekekkel és Máriával Egyiptomba menekül. Amikor József bemegy Egyiptomba, lerombolja a bálványt Szaturnusz templomában... Egyiptomba menve, ahogy mondják, nem volt templom, amelyben ne rombolta volna le a bálványokat, akár csak amikor a zsidók kijöttek Egyiptomból, nem volt lakás, ahol ne lett volna halott gyerek... Hét évvel később, Heródes halála után visszatér a Galileai Názáretbe.”¹⁰³⁵

Mintha ilyen a bevándorlók által elkövetett jeleneteket láttunk volna a médiában nem is olyan régen. Lehet, hogy aki ezeket írta a 14. században, ő is szemtanúja lehetett ilyen jelenségeknek?

¹⁰³⁴ „Chayn fratrem suum Abel in agro ductum septiformi petro occidit... Postquam a Domino fuit maledictus et a Lamech inter vepres iacens sagitta percussus occisus fuit... Cain septuplum punitus est et poena eius se tremor capitis eius usque ad septima eius geneatos usque ad Lamech duravit qui eum occidit.” (Uo.)

¹⁰³⁵ „Anno a creatione mundi 4199, et anno ab urbe Romae condita 715, Isus Christos dei filius de virgine Maria in Bethlehem unde nascitur. Et 13. die a nativitate eius magi de oriente venerunt Ierusalem in Bethlehem et muneribus adoraverunt eum et eodem anno amonitione angheli fugit Josef cum eo et Maria in Egiptum, quo ingrediente Egiptum corruerit ydola Egipti iuxta Saturnium... et ingrediens, et prout traditur non fuit templum in Egipto in quo non corruerit ydolum, sicut in exitu filiorum de Egipto non fuit domo in quo non iacet progenitus mortuus... Et anno eius septio de Egipto mortuo Herode ascalonita in Judeam revenit et in Nazart Gallileae habitat.” (Uo. 21v.)

Éppen ezért érdekesek Origenész gondolatébresztései, aki a közismeret szerint „a töredékesen fennmaradt 'Hexapla' (Hatszoros, ti. hat szövegváltozat) című főművében a Biblia megbízható szövegének helyreállítására vállalkozott.”¹⁰³⁶

Hieronimusról ugyanezt olvassuk, aki ugyancsak a „megbízható szöveg helyreállítására vállalkozott: „I. Damáz pápa kérésére átnézte az ólatin Bibliát, a Vetus Latinát, amit kb. a 2. század első felében fordítottak ólatinra. A helytelenül fordított részeket, betoldásokat kijavította az eredeti görög szöveg alapján. Az ily módon újr fordított Szentírást nevezték Vulgatának a 13. század óta. A Septuaginta (LXX) alapján hasonló módon javította Jeromos az ólatin zsoltároskönyvet, a Psalterium Romanumot.”¹⁰³⁷

Tehát az evangéliumnak számtalan változata volt még az V. században is. A Pentateuchot, vagyis Mózes öt könyvét csak a XV. században kapcsolták a Szentíráshoz. A Teremtés könyvében (Genézis) még most is két változat szerepel az ember teremtéséről. Egy eredeti egyszerűbb az I. fejezetben, és egy kibővített a II. fejezetben. Az első változatban nincs megadva a teremtési művelet helye, sem a nő teremtésének a módja. A második változatban már meg van adva a műveleti hely, ami nem más, mint a Közel-Kelet. Origenész a teremtés könyvéről írt homíliájában nem tesz sok utalást az ótestamentumi írásokra, és gyanús, hogy az a kevés is utólag lett beszúrva az expurgálás közben. Ezért gyanítom, hogy a teremtéstörténet második verzióját Hieronimusnak köszönhetjük. A két Biblia-szerkesztő neve is igen beszédes. Az „origenes” eredeztetőt, alapítót jelent, „hieronimus” meg Hierosolymához (Jeruzsálemhez), ahhoz a helyhez kötött, ahonnan Hieronimus saját bevallása szerint a „megvilágosodást” kapta. Mivel ezek a nevek általánosak, vagyis közönségesen nem köthetők konkrét történelmi személyekhez, ezért nincs kizárva, hogy a két név alatt szereplő személy is a reneszánsz korához közeli időben alkotott.

„Origenes szavai bizonyos alexandriai szeretteihez írt leveléből, azok ellen, akik még életében meghamisították a könyveit.”¹⁰³⁸

„Nincs mit csodálkozni azon, hogy az ellenségeim meghamisítják a doktrínáimat, olyan hamisításokkal rontottak, amilyen hamisításokkal megrontották Pál apostol leveleit. ...

¹⁰³⁶ [https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%93rigen%C3%A9sz_\(exeg%C3%A9ta\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%93rigen%C3%A9sz_(exeg%C3%A9ta)).

¹⁰³⁷ https://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Jeromos.

¹⁰³⁸ „Verba Origenis ex epistola ipsius quam ad quosdam charos suos in Alexandria scripsit, contra eos qui libros eius adhuc eo vivente adulteraverunt.” (Origenész, 1620. 779.)

Nézzétek, milyen javításokkal javították a vitáimat, olyanokkal ugyanis, amilyen javításokkal javította Markion az Evangéliumot, vagy az apostolt, vagy a követőit akik utána jöttek.”¹⁰³⁹

Lehet, hogy már ez a szöveg is korrumpálódott, mert azért Origenész sok mindenben egyetértett Markionnal.

Szóval nem lehet azt mondani, hogy az úgymond Isten sugallatára megírt Evangélium fennmaradt volna az eredeti formájában. A sokféle változatból kiválogatták, amit jónak láttak, aztán a magtartott változatot is többször átjavították.

Origenészt eretnekséggel vádolták meg. Érdekes, hogy a saját hitvallása alapján kapta az eretnek jelzőt. Ugyanis tőle származik ez a mondat: „Az eretnekek hite nem *fides*, csupán *credulitas*.” A *fides* viszont hitet, de hűséget is jelent, a *credulitas* pedig hiszékenységet. Vajon kihez nem volt elég hű az írásaiban Origenész, hogy eretnek lett? Ezt Origenész Eszkatológijából tudjuk meg:

„Legismertebb origenészi gondolat mindeneknek a maguk eredeti, tisztán szellemi állapotába való visszaállítása. Azok lelkei, akik itt a földön bűnt követtek el, halál után tisztító tűznek vettetnek alá, miközben a jók bemennek a paradicsomba. Origenész számára nincs örökké tartó tűz, illetve pokolbeli büntetés. Minden bűnös megmentetik, még a démonokat és magát a Sátánt is megtisztítja az Ige. Miután ez megtörtént, Krisztus visszaérkezik, és minden ember, nem anyagi, hanem szellemi testben támad fel, és Isten lesz minden mindenekben (De princ. I, 6, 1). A világ teremtése ugyanis örökkévaló folyamat: a mi világunk előtt is voltak világok, és ezt is követik majd újabbak (De principiis III, 5, 3).”¹⁰⁴⁰

Origenész a teremtésről írt homíliájában a teremtés folyamatát két párhuzamos szinten látja. Az egyik anyagi (testi), a másik szellemi (gondolati). A tengerben található állatvilágot és a földön található csúszó-mászó és négylábon járó állatvilágot a rossz gondolatokhoz hasonlítja, a tollas és szárnyas madarakat, meg amelyek az ég felé törekednek, az isteni gondolatokhoz. (Nem csoda, hogy kihangsúlyozza a tollakat, mert ugye a denevérek, inkább hasonlítanak az ördögre.)

„Ha olyan gondolattal nézünk egy asszonyra hogy szívesen birtokolnánk, ez a gondolat bennünk egy mérges kígyó... Ha vértanúk kínzására ösztökélő gondolataink támadnak, ezek mérges kígyók, amit nem szabad tolerálni... Ha viszont olyan gondolataink támadnak, hogy a halálunkig kitartunk az igazságért való harcban, ezek madarak, melyek a földről az égfelé emelkednek.”¹⁰⁴¹

Origenes is azt vallja, amit több korabeli gondolkodó, hogy: „A gondolkodás természetét a test megjelenésében kell keresni.”¹⁰⁴²

Szerinte a jóra való (szentéletű) ember alkata és arca tökéletes. A bűnökkel terhes ember alkata és arca ellenben torz.

„Ha az Isten képmására teremtett ember a természettel ellentétben bűn által az ördög képén elmélkedik, az ördöghöz hasonlóvá válik. Sokkal inkább elmélkedve Isten képmásán, akinek hasonlatosságára teremtette őt az Isten, befogadva a beszédét és tanítását, megkapja természetes alkatát, amilyennek teremtetett. De senki ne keseredjen el, látván, hogy a kinézése inkább az ördögre hasonlít, mint Istenre, mert visszanyerheti Istenhez hasonló ábrázatát, mert a Megváltó nem az igazakért jött, hanem a megtért bűnösökért. Máté (apostol) vámszedő volt, és az ő képe is az ördöghöz hasonlított, de az Úristen képmásához a Megváltónkhoz jöve, és követve őt,

¹⁰³⁹ Sed nihil mirum mihi videtur, si adulteretur doctrina mea ab inimicis meis et tali adulterio corrumpatur, quali adulterio corrupta est epistola Pauli Apostoli. ... Videte quali purgatione disputationem nostram purgavit: tali nempe quali purgatione Marcion Evangelia purgavit vel Apostolum vel quali successor eius post ipsum.” (Uo.)

¹⁰⁴⁰ [https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%93rigen%C3%A9sz_\(exeq%C3%A9ta\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%93rigen%C3%A9sz_(exeq%C3%A9ta)).

¹⁰⁴¹ „Si viderimus mulierem ad concupiscendum eam, illud est in nobis reptile venenatum. ... Si veniat nobis sensus persuadens nobis crueiatus martirij, nos non debere tolerare, istud erit reptile venenatum. ... Si vero ascendat nobis sensus et cogitatio talis, ut usque ad mortem pro veritate certemus, avis erit haec, á terrenis ad superna conscendens.” (Origenész, 1620. 5.)

¹⁰⁴² „Habitus mentis in corporis statu cernitur.” (Uo.)

átalakult az Isten képmására. Jákob, a Zebedeus fia és János, ennek testvére halászok voltak és írástudatlanok, ezek kinézetei is inkább az ördög képmását viselték, de követve Isten eme képmását (Jézust), olyanokká váltak, mint a többi apostol.”¹⁰⁴³

Nem szükséges visszamenni az apostolok koráig, hogy „büntérhelt” arcokat lássunk, elég megtekinteni a reneszánsz kori emberábrázolásokat. De ha az ember olyan bibliai írásokon elmélkedik, amelyek teljesen ellentétesek a mai humanista gondolkodással, vajon azzal nem befolyásolja-e, nemcsak az ember kinézetét, de a cselekedeteit is?

Azt az észrevételt, hogy szoros kapcsolat áll fenn a lelki állapot (gondolkodás) és a test és arc formája és mozgása között, nemcsak Origenésznél találjuk meg, hanem még részletesebben abban az írásban, ahol pontos recept van arra, hogy hogyan lehet helyes gondolkodással tökéletesíteni a testet. Ezt Clairvaux-i Szent Bernáttól idézi: „Legyen a fellépésedben egyszerűség, a viselkedésedben becsületesség, semmi otrombaság, semmi feslettség, semmi kevélység, semmi arcátlanság, semmi könnyelműség, ne látszódjon a viselkedésedben. Mert a lélek a test mozdulataiban nyilvánul meg, a taglejtés (gesztus) a lélek jele.”¹⁰⁴⁴

Ezen tapasztalatból nyert megállapításoknak van tudományos magyarázata is, amit Origenész idejében még nem ismerhettek fel. A gondolatok, jók vagy rosszak, mind az agyban születnek és az agysejtekben tárolódnak. E mondat első része vitatható, ezt most mellőzöm. Egy normális neveltetést kapott egyén kis korától megtanulja, hogy vannak jó és rossz cselekedetek, és tudja, hogy a rossz cselekedetekért bűnhődés jár. De még ha nincs is szerencséje ilyen neveltetést kapni, az élettől kapott pofonok megtanítják arra, hogy mindenért meg kell fizetni. Később, ha bűnt követ el, a bűnnel arányos mértékben nő a félelme a büntetés miatt. A félelmet meg csak úgy tudja legyőzni, ha a kellemetlen gondolatokat elfojtja. Mivel a gondolatok agysejtekben vannak tárolva, így ezeket a sejteket blokkolja az elfojtással. Ez az elfojtás azonban mindig kiterjed olyan sejtekre is, amelyek motorikus feladatokat látnak el. Ezek blokkolása vezet a test vagy az arc torzulásához, de előidézhethet süketiséget, vakságot, sántaságot stb.

A mai Katolikus Egyház egyik alaptétele a bűnök bocsánata. Origenésszel ellentétben, aki a megbocsátást a tisztító tűz után véli megvalósulni, a mai Egyház elfogadja a gyónás után a bűntől való feloldozást. Amennyire jövedelmező az Egyház számára ez a procedura, épp annyira káros a jó erkölcs szempontjából.

Mivel a feloldozást csak az Egyház papjai vihetik végbe, ezért állítják, hogy üdvözülni csak az Egyházon keresztül lehet. Ennek a gyónás általi bűntől való feloldozásnak van egy nagy buktatója. Mivel a feloldozásnak előfeltétele az igazi megbánás, mert ellenkező esetben nagyon becsúszhat a cselekedet volna, és mivel csak Isten képes az ember „szívébe” látni, így ember részéről ellenőrizhetetlen az igazi megbánás. Az nem kifogás, hogy a hamis megbánó majd Isten előtt fog elszámolni, mert az ilyen hamisságra vetemedett egyén a feloldás után megszabadul a tehertől, de újabb bűnök elkövetésére lesz hajlamos. Ha ellenben nincs feloldozva, akkor a bűnössége visszatükröződik az ábrázatán, lehetőséget adva környezetének, hogy elkerülje. Úgy látszik, hogy a katolikus Egyház nem értette meg Luther igazi mondanivalóját a bűnbocsátó cédulákkal kapcsolatban.

¹⁰⁴³ „Si enim ad imaginem Dei factus homo, contra naturam intuens imaginem diaboli per peccatum similis eius effectus est: multo magis intuens imaginem Dei, ad cuius similitudinem factus est á Deo, per uerbum et virtutem eius recipiet formam illam, que data ei fuerat per naturam. Sed nemo desperet videns similitudinem suam magis esse cum diabolo quam cum Deo, posse se iterum recuperare formam imaginis Dei, quia non venit Salvator vocare iustos, sed peccatores in poenitentiam. Mattheus publicanus erat, et utique imago eius diabolo similis erat, sed veniens ad imaginem Dei Dominum et Salvatorem nostrum, et sequens eam, transformatus est ad similitudinem imaginis Dei. Iacobus Zebedaei filius, et Iohannes frater eius piscatores erant, et homines sine literis, qui utique tunc magis ad imaginem diaboli similitudinem ferebant, sed sequentes et isti imaginem Dei, similes facti sunt ei, sicut ceteri Apostoli.” (Uo. 7.)

¹⁰⁴⁴ „Sit in ingressu tuo simplicitas, in incessu honestas, nihil dedecoris, nihil lasciviae, nihil petulantiae, nihil insolentiae, nihil levitatis in incessu tuo adpareat. Animus enim in gestu corporis adparet, gestus signum est mentis.” (Schumann, 1713. 5.)

Az alábbi könyvben Erazmusz vért izzadva megpróbálta Origenészt a katolikus udvar számára szalonképessé tenni, de a végén mégis rásütötték az eretnek bélyeget. Origenesz még tudatában volt annak, hogy az Evangélium és az egész Bibliának nevezett írás csupa szimbolikus elemeket tartalmaz és nem anyagilag, hanem szellemileg értelmezhető. Jól tükrözi ezt a felfogást a következő mondat egy régi latin értelmező szótárból: „Verbigena Christus de verbo Dei natus. – Az igelényegű Krisztus az Isten igéjéből (szavából, tanításából) született.”¹⁰⁴⁵

Az elvont gondolkodásra képtelen érzéki ember csak úgy ért meg valamit a tanításból, ha az konkrét tapintható testközelbe kerül tanító mesék formájában. A veszély ott van, amikor ezekre a tanító mesékre ráfognak, hogy szentírások. Képzelnék el, ha a mesékre is ráfognánk, hogy igaz megtörtént követendő dolgok, és a gyerekünk egyszer csak elkezdené a póni lovat parázssal etetni, vagy a macskát lekaszabolni, mivel úgy gondolná, hogy az csak egy átváltozott boszorkány. A következő idézetekből rájövünk, hogy ugyanilyen helyzetbe került a tudatlan ember a történelem folyamán a szent szövegek rosszul értelmezése miatt.

„Az Isten olyan nevet adott a Megváltónak, ami minden nevek felett való, ő Jézus Krisztus... De honnan ez a név, ami minden név felett áll, ugyanis sok generáción keresztül senki sem viselte ezt a nevet. A Mózes által írt Teremtés könyvében Ábrahám és a leszármazottai közt sok igaz embert találunk, de egy sem érdemelte ki a Jézus nevet... Hanem a Jézus nevet az Exodusból találjuk meg: és meg akarom világítani, hogy kit neveztek először Jézusnak. Azt írja, hogy jött Amalek és megtámadta Izraelt, és mondá Mózes Jézusnak (Josua) Raphadomban [ekkor jelenik meg először a Jézus név]: Válassz ki erős embereket Izrael minden fiai közül és holnap menj ki és harcolj Amalek ellen.”¹⁰⁴⁶

Amint látjuk, itt Józsuét, Mózes utódját egyenesen Jézusnak nevezi.

Aztán ezt a mondatot találjuk: „Összejöttek a föld királyai, a szenátus együtt a néppel és a Római vezetőkkel, hogy eltöröljék a Jézus nevét Izraellel együtt.”¹⁰⁴⁷

Itt egyértelműen látszik, hogy az említett nép nem Krisztus ellen hadakozik, hanem a Jézus név ellen. Ez pedig megtörtént konkrét esemény a 15. századi Rómában.¹⁰⁴⁸

A következő könyvben olvassuk: „Szent Bernardinus a saját kezével a Bolognai bíborshoz írott levelében azt panaszoja, hogy mialatt ő sok izzadtság árán próbálja terjeszteni Itália szerte az Úr Jézus nevét, ahogy illendő, a vallási vezetők és a nép meghurcolják és eretnekséggel vádolják. Sőt a felizgatott nép elégeti a Jézust ábrázoló képeket és lerombolja a szobraikat.”¹⁰⁴⁹

Mindebből csak arra lehet következtetni, hogy a Krisztusnak csak a 15. században adták a Jézus nevet, és ekkor írták meg a Jézus történetét.

Pál apostol tanításából: „Mivel a nagy házban nemcsak arany és ezüst edények vannak, hanem fa és agyag edények is: azt mondjuk, hogy az erős férfiaknak erős eledelt adunk, azoknak ugyanis akikről az Apostol (Pál) azt mondja: a tökéleteseknek szilárd (valódi) eledel jár, amiből

¹⁰⁴⁵ Altensteig, 1509. Fo. X.

¹⁰⁴⁶ „Donavit Deus nomen quod est super omne nomen Domino et Salvatori nostro Iesu Christo... Et quia est istud nomen super omne nomen: idcirco in multis generationibus á nullo cognominatum est. Scripsit Moyses librum Genesis in quo legimus Abraham et eos qui ex eo generati sunt in quibus sunt iusti quam plurimi sed nullus ex ipsis Iesus meruit nominari... Sed iesu nomen primo invenio in Exodo: et volo intueri quando primo nomen Iesu cognominatur. Venit, inquit, Amallech et expugnabat Israel et dixit Moyses ad Iesum in Raphodim: (Haec est prima appellatio nominis Iesu.) Elige inquit, tibi viros potentes ex omnibus filij Israel et eggrederet et conflige cum Amalech crastino.” (Origenész, 1620. 286.)

¹⁰⁴⁷ „Convenerunt enim reges terre, Senatus Populusque et principes Romani, ut expugnarent nomen Iesu et Israel simul.” (Uo. 307.)

¹⁰⁴⁸ Lásd *Az Egyház tiszul ejtése* című fejezetet.

¹⁰⁴⁹ „Scripsit S. Bernardinus epistolam manu propria cuidam Reverendissimo Cardinali, Legato Bononiensi, lamentans valde et conquerens, quod cum ipse multis sudoribus Nomen Domini Jesu per totam Italiam discurens, fecisset, ut dignum erat, ab omnibus venerari, ipsi constitutiones...” (Hermann, 1700. 91.)

az Egyház építkezik, szeplő és rozsdá nélküli: azoknak viszont akik nők, gyerekek, vagy tilbuzgók közé számlálatnak, ők még tejjel táplálkoznak, vagy mint a gyengélkedők, zöldséggel.”¹⁰⁵⁰

Hogy mi a valódi eledel, az a következő passzusból kiderül:

Józsue könyve 9-10. fejezetben olvashatunk a Gibeoniták történetéről és Józsue hajmerezető tetteiről: „Az öt gibeonita király elleni harc a még nem tökéletes ember harcát jelképezi az érzékiség ellen. Az öt király, az öt érzékszervet jelképezi, úgymint a látás, hallás, ízlés, tapintás és szaglás. Ezek mindegyikén keresztül bűnbe lehet esni. Tehát a gibeonita királyok elleni harc a testiség elleni küzdelmet jelképezi. De mit jelenthet a királyok barlangokba való menekülése? A barlangok a föld mélyén vannak, tehát az érzékszervek által táplált rossz szokások is mélyen az ember tudatában bujkálnak és nem a magasabb szellemi tevékenységet segítik, hanem a test kívánságait.”¹⁰⁵¹

„Bár te is olyan lennél, aki a kígyó fejére és a skorpióra lép, az erény összes ellenségére, legyőznéd a sárkányt és a Bazilikumot, azaz a fejedelmet, aki téged uralt és bűnben tartott. Az Evangélium nem ígéri neked a földi királyságot, hanem az égit. De ez a királyság nem kietlen és lakatlan, hanem ott vannak a bűnös lakói, rossz szellemek és bukott angyalok... Ugyanígy mondja Pál apostol: 'Nem hús és vér ellen harcolunk'.”¹⁰⁵²

Azután még ezt olvashatjuk: „Ami azt sugallja, hogy a Józsue által elkövetett dolgok csak metaforák... megölte a királyokat, akik a lelkeinkben uralkodtak, hogy többé ne uralkodjon rajtunk a bűn: miután elpusztította a bűn királyát, a lelkünk városában, hogy változzon az Isten városává, így azt mondhatjuk, hogy bennünk van Isten országa.”¹⁰⁵³

Az Isten országa valóban a lélek békessége és harmóniája.

Maga az Origenes név azt sugallja, hogy az eredeti tanítóról és tanításáról van szó. Rotterdami Erasmus nagy műveltséggel rendelkező ember lévén, nem ölelte volna fel ezt a témát, ha nem látott volna benne igazságot. A 15–16. század a nagy felfedezések és a nagy hódítások kora is volt. A hódítás népiertással és rablással egybekötött hadművelet, amit valamiképp erkölcsileg igazolni kellett. Így lett utólag kibővítve az „öt király” története a Józsue által elkövetett vérengzésekkel, mint hódítások alkalmával követendő példa. Ezért a Józsue 10. részben 13 mondat 13 ütközetről szól, és minden mondatban különös hangsúlyt kapnak a kegyetlenkedések. Ebből látszik, hogy nem egyszerű történet, hanem kegyetlenkedésre való felbujtás, ráadá-

¹⁰⁵⁰ „Quoniam in domo magna non sunt tantummodo vasa aurea et argentea, sed et lignea et fictilia: dicimus viris quidem fortibus fortem traditum cibum, illis videlicet, de quibus Apostolus (Pavel) dicit: Perfectorum autem est solidus cibus, ex quibus ipse sibi praeparat Ecclesiam non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid horum: eos vero quos in mulierum, vel infantum, vel proselitorum appellatione secernit, intelligimus illos esse, qui adhuc lacte indigent, aut etiam velut infirmi, ut sunt mulieres, holeribus vescuntur.” (Uo. 307.)

¹⁰⁵¹ „Etenim Gabaonitis indictum esse a quinque regibus diximus bellum, quorum figuram dixi esse in iis, qui imperfecti sunt. Isti ergo a quinque regibus impugnantur. Quinque autem reges quinque sensus corporeos indicant, visum, auditum, gustum, tactum et odoratum. Per aliquem enim horum unumquemque necesse est decidere in peccatum. Qui quinque sensus illis quinque regibus comparantur, qui Gabaonitas, id est qui carnales homines expugnant. Quod autem dicuntur in speluncas confugisse, potest hoc fortasse indicari, quia spelunca locus est in profundum terre defossus. Igitur etiam isti, quos supra diximus, sensus, cum se terrenis actibus in corpore positi demerserint, et nihil ad opus Dei, sed totum ad ministerium corporis egerint, in speluncas confugisse dicuntur.” (Uo. 310.)

¹⁰⁵² „Utinam et tu talis esses, qui poneret pedes tuos super serpentes et scorpiones, et supra omnem virtutem inimici et conculcares draconem et basilicum id est regulum qui aliquando regnavit in te et tenuit in te regnum peccati: Tibi per Evangelium non promittuntur regna terre, sed promittuntur regna caelorum. Sed haec regna non sunt vacua nec inania, habent habitatores suos peccatores et nequam spiritus, angelos refugas... Similiter tibi etiam hic Paulus denunciavit dicens: Non erit nobis pugna adversus carnem et sanguinem.” (Uo. 311.)

¹⁰⁵³ „Quasi vero haec a Josua a Josua non sint vere gestas ... et interficit reges, qui regnabant in animabus nostris, ne ultra regnet in nobis peccatum: ut posteaquam interemerit regem peccati de civitate animae nostrae, fiat anima nostra civitas Dei et regnet in ea Deus, et dicatur ad nos, quia ecce regnum Dei intra vos est.” (Uo. 312.)

sul Isten jóváhagyásával és segítségével, aki még a napot is „megállítja”, így kedvezve Józsuének. És hogy Józsué még jobban azonosulni tudjon a csodatevő Jézussal, „ő maga állítja meg a napot”.

Ha elolvassuk Edwin Jonson tanulmányát,¹⁰⁵⁴ melyben bizonyítja, hogy az egész ókori történelmet a Bibliával együtt a reneszánsz korában írták meg, akkor rájövünk a nagy átverésre. És nem egyedül Edwin Jonson, hanem híres gondolkodók állították ezt a történelem folyamán, mint Hardouin, Newton, Morozov, Robert Baldauf, Wilhelm Kammeier stb.

¹⁰⁵⁴ Johnason, 1894.

6. A Biblia összefércelése

A Tübingeni Johannis Naclerus krónikája a világ teremtésétől a Krisztus születésétől számított 1500-as évekig tart.¹⁰⁵⁵

Aki valamennyire jártas vallási ügyekben, az tudja, hogy a Biblia eredetileg sokkal több részből állt, mint a mai változat. De ehhez még azt is hozzá kell tenni, hogy nagyon sok olyan elemet is tartalmazott, ami az akkori ember számára, amikor a Bibliát a végleges formájába öntötték, már nem volt elfogadható. De ha az eredeti szövegekből kihagytak, elvettek, akkor könnyen megtehették, hogy más elemeket meg hozzáadtak a kor követelményeinek megfelelően. A mai kor ugyancsak megkívánná egy átfogó bibliai korrekciót.

Az említett krónika szerint az Isten jóságában és irgalmában teremtette az eget és a földet lelki és testi természetben. A teremtés koronáját embernek (homo) nevezte, mivel földből (humus) vette. Megemlíti, hogy egyes „költők” másképp mondják, úgymint, hogy az embert Prometheusz agyagból csinálta, de ez hamis állítás. Az Úr Isten az embert a paradicsomkertbe (paradisum voluptatis=a gyönyörök paradicsoma) helyezte, hogy azt őrizze és művelje. És megparancsolta neki, hogy a kert minden gyümölcséből ehetik, csak a jó és a rossz tudásának fájáról nem: ‘Amely napon abból eszel, meg fogsz halni.’ Ezután végigvonultatja Ádám előtt az állatokat, hogy nevet adjon azoknak. Amilyen nevet adott nekik Ádám, az az ő nevük. Az állatok között Ádám nem talált megfelelő segítőtársat, ezért az Isten megteremtette Ádám egyik bordájából Évát.¹⁰⁵⁶

Észre lehet venni, hogy az idő haladtával mind jobban kiszűrjük a Bibliából a kényelmetlen elemeket. Az első Biblia-fordító, tudjuk, hogy Luther Márton volt. Nála és e könyvben is ez áll: „Íme, Ádám olyanná vált, mint egy közülünk, jónak és rossznak ismerője...” Károli Gáspárnál és az utána írt Bibliákban már így: „Íme, az ember olyanná vált, mint egy közülünk...”¹⁰⁵⁷ A régi írásokban, mint ebben a most idézett könyvben, Ádám gyerekei ikerként, párosával születnek, egy fiú, egy lány: Káin–Kálmána, Abel–Delbora, és ezek össze is házasodnak (a szaporodás végett).¹⁰⁵⁸ Úgy látszik, hogy később ezt is kényelmetlennek találták. A modern Bibliákban már ezek a női nevek hiányoznak.

Szent Ágostonra hivatkozva írja, hogy Káintól származik a földi telepes társadalom, és Ábeltől a vándor égi társadalom, amelynek az igazáért (Ábel) mártírhálált halt.¹⁰⁵⁹

Egy XV. századi prédikációból: „In die veneris sancta sermo XLII: nagypénteki mise: ‘A huszonhatodik igazság ezt mondja: Ádám vétkezett a könnyörtelensége miatt, mivel látva Évát, mint pásztor nélküli juhot a farkas után menve, nem igyekezett őt visszahívni a helyes útra. Midőn látta őt éhezni és szomjazni az isteni dolgok iránt, nem etette tanítván és kielégítvén őt. Mikor látta, hogy már a pokol vendége és polgára, nem figyelmeztette őt. Midőn látta, hogy meztelen és már elveszítette az ártatlanság sálát, nem segítette vissza a helyes útra. Látván őt fogolyként az ellenség markában, nem szabadította ki őt. Ezért az Atya Isten azt mondja: Mivel Ádám semmi jelét nem tanúsította az irgalmasságnak és kegyességnek Éva iránt, azt parancsolom, hogy Krisztus, aki a népe körében már mint király lett elfogadva, a császárság meg legyen tőle tagadva és a császár által legyen megfeszítetve’.”¹⁰⁶⁰

¹⁰⁵⁵ Naclerus, 1564.

¹⁰⁵⁶ Uo. 3.

¹⁰⁵⁷ Uo. 4.

¹⁰⁵⁸ Uo.

¹⁰⁵⁹ Uo.

¹⁰⁶⁰ Vigesimo sexto iustitia dixit: Adam peccavit per crudelitatem eum, enim vidisset Evam errasse ut ovem absque pastore immo ivisse post lupum non studuit eam revocare ad caulam. Cum vidit eam famelicam et sitibundam similitudinis divine non cibavit eam docendo modum quo pervenire poterat ad saturitatem illam. Cum vidit eam iam hospitem a deo factam et civem inferni non collegit eam suis monitis. Cum vidit eam nudam et iam perdidisse stolam innocentie non ostendit ei viam recuperandi ipsam. Cum vidit eam captivam non studuit eam liberare de

Azt kell tudni, hogy az eredeti írásokban Krisztus úgy van megjelenítve, mint egy Új Ádám, vagyis arra lett elhívatva, hogy jóvátegye Ádám bűnét. Mai szóhasználatnál Krisztus nem más, mint Ádám reinkarnációja. Tehát itt azzal a koncepcióval állunk szemben, hogy egyedül Ádám a felelős mindazokért a bűnökért, ami a világban történt. Itt elég világosan látszik, hogy nem egy ártatlan almáról van szó, amit Éva megkóstolt és Ádám is evett később belőle, hanem sokkal inkább a vád Ádám ellen az, hogy ahelyett, hogy Évát visszatérítette volna a helyes útra, ő is ugyanazt az utat kezdte követni. Bár leesne már a tantusz a jámbor egyházi vezetőknél is.

Nauclerus Egesippust idézi, aki szerint Ádámot, Évát, Ábrahámot, Sárát, Izsákot és Jákobot egyazon márványsírba temették, Arbea-ba (Arábia). Mások szerint a Kálvária hegyen temették el, ahogy boldog Ambrosius írja, azon a helyen, ahol később az Úr (Jézus) keresztre áll. A világ teremtésétől kezdődően a 435. esztendőben Énossal, a Séth fiával kezdődik a Krisztusi vonal harmadik generációja (Ábel, Séth, Énos). Aztán jön Kájnán és Malalehel, Jared, Enoch, Matuzsálem, Lámek és Noe.¹⁰⁶¹

Lámek volt az első, akinek két felesége volt, ugyancsak ő ölte meg Káint és egyik fiát. Matuzsálem 969 évet élt és a Septuaginta időszámítás szerint így az özönvíz után még 14 évet élt volna. A könyv írója szerint az Isten fiai a Séth és Ábel ágán leszármazottak voltak, akik megkívták az emberek lányait, akik a Káin ágán leszármazott lányok voltak. Tudniillik addig meg volt tiltva számukra, hogy a Káin leszármazottaival keveredjenek. A rossz vér még is megjelent a Noé családjában Kám személyében, aki tökéletesen képviseli a káini leszármazási ágat.¹⁰⁶² A Noé (akit az írások néha Jánusnak vagy Ogiginek is neveznek) három gyereke az ókori világ három kontinensén hozott létre telepeket: Sém Közel-Keleten és Ázsiában, Kám Afrikában, Jáfet pedig Európában.¹⁰⁶³ Hogy képet alkossunk magunknak arról, hogy mennyire kipallérozták a Bibliát, amíg a mai formájáig eljutott, idézek a fenti könyvből, ami ha nem is az eredeti formát tartalmazza, de mégis egy jóval korábbi formáját a mai Bibliának:

„Ekkor Noe elkezdte művelni a földet, az állatokat meg kihajtotta a legelőre. Valahogyan (amint mondják) a kecskék bakja, a Coricum Cilicie hegyekben tévelygett, ahol vadszölőre talált, amiből evett és megrészegetett, aztán hirtelen elkezdte szarvával öklelni a többi állatot. Gyanítva a (szőlőben) való virtust, Noe hozzáadta az oroszlán, disznó, bárány és majom véré, amiből első osztályú bor lett. Ezután szüretelt és használni kezdte a bort, áldozott vele és nagy lakomát tartott. A bortól megrészegetve elaludt, akár egy bárány és meztelenül feküdt a földön. Látva pedig Kám apja meztelen testét, nevetve elmondta ezt a testvéreinek. De Sem és Jafet tisztelettudó gyermekek, fogtak egy köpenyt, háttal menve és fejüket elfordítva, nehogy meglássák apjuk szeméremtestét, rádobták a köpenyt. Amikor Noe a kábulatából felébredt, a két fiát, Semet és Jafetet megáldotta, és Kámot megátkozta az utódaiban (amint Josefus megírta) imígyen: Átkozott Kánaán, szolgája legyen testvéreinek. De áldott Sem, neki szolgáljon Kánaán. Terjessze ki Isten Jafetet és lakozzék a Sem sátrában, Kánaán pedig szolgáljon nekik.”¹⁰⁶⁴

manibus inimici. Deus pater ait: pro eo que Adam nullum signum misericordie et pietatis ostendit in Evam delinquentem iubeo ut Christus qui a populo suo paulo ante tanquam verus rex honorifice susceptus est: pro cesare abnegatur et ut crucifigatur ab eodem proclametur. (Utono, 1511.)

¹⁰⁶¹ Uo. 5-6.

¹⁰⁶² Uo. 7-8.

¹⁰⁶³ Uo. 10.

¹⁰⁶⁴ “Coepit tum Noe exercere terram, et cuncta animantia admittere ad pascua. Cumque (ut aiunt) hircum caprarum in Corycum Cilicie montem misisset, labruscas ibidem invenit et comedit, de quo inebriatus, mox reliqua animantia cornibus petere coepit. Inde Noe virtutem inesse coniectans, mox labruscam, sanguine leonis, porci, agni et simiae addito inservit, ex quo labrusca in bonam vineam conversa, fructum fecit perfectum. At Noe vindemiavit, ac ad usum vino deducto, sacrificans, fecit convivium magnum. Inebriatus autem ex illo, statim tanquam agnus in soporem solutus et inhoneste nudatus iacebat. Videns autem Cham patris verenda nudata, irridendum eum fratribus nunciavit et ostendit. At Sem et Japhet filiale pietate et pudore commoti, pallium imposuerunt humeris suis, retrorsumque incedentes, verenda patris operuere, vertebant enim facies, ne patris virilia viderent. Quod cum sobrius Noe intellixisset, duobus quidem filiis Sem et Japhet felicitatem optavit, Cham vero

„Abban az időben az emberi nem három részre oszlott: szabadok, katonák és szolgák, vagy ahogy mások mondják papok, katonák és szolgák. Ahogy egyes verscsinálók állítják, Noe ezt mondta a fiainak: Sem, te imádkozol, Jafet, te őrzöl, Kám, te pedig dolgozol.”¹⁰⁶⁵

Újabb, szelídebb megfogalmazásban „Noé lerészegedése: Mialatt a fiai a gyerekekre való odafigyeléssel voltak elfoglalva, addig Noé a szabadságát a föld művelésének szentelte. Szőlőt ültetett, amit nagy odafigyeléssel gondozott: majd amikor az bő bortermést eredményezett, a jó öreg mértéken felül felhajtott és részegen elaludt. Amint ott hevert, ahogy a részegek szoktak, véletlenül kitakarta azt a testrészét, amit szégyellni szoktak. Amint ezt a serdülő Kanaán meglátta, kacagva jelentette az apjának, Kámnak, aki szemtelenül ezt elmondta a testvéreinek: akik szégyenlősebbek lévén, tartózkodóan, illedelmesen betakarták az apjukat. Amikor Noé felébredt és magához tért, megdicsérte Sem és Japhet kegyességét és nekik meg a leszármazottaiknak áldást osztott, de az unokáját, Kanaánt átokkal sújtotta, hogy a fiak is bűnhődjenek az apák gonoszságáért.”¹⁰⁶⁶

A Bibliában olvasható mesében Kanaán mint szemtanú nem szerepel, ezért igazságtalan-nak tűnhetett a rá kirótt átok. Erre viszont nagy szükség volt, mint ürügy a kanaániták kiirtására. Ha Kám a főbűnös, és az átok az apák vétkéért a fiakban bünteti, akkor Kus, Mezraim és Phuth is ugyanazt az átkot kellett volna elszenvednie, mint Kanaán. Ezért lett volna szükség a korrekcióra (amire a Bibliában nem került sor). Ha viszont ezt a korrekciót, amint látjuk, a 17. században akarták végrehajtani, akkor a kanaániták irtása, a jezsuiták szemszögéből, még ekkor is napirenden volt.

Ki lehetett az a Kainan, aki a Mózes könyvében nem szerepel, csak Lukácsnál jelenik meg?

„Az hogy az ifj. Kainan Árpaxádtól származik, nagy vitát váltott ki a kronológusok között, mert míg Lukácsnál és a hetven bibliamagyarázónál ez áll, addig a zsidó kódexekből és a Vulgatából hiányzik. De mi inkább a szentlélek, mint az emberek segítségével, inkább a csendjéből tagadottat szeretjük hallani.”¹⁰⁶⁷

A Vulgatában: „Árpaxád nemzette Salet, akitől Héber származott.”¹⁰⁶⁸ – Vagyis Kainan nem szerepel, mint Árpaxád fia.

Lukács 3,23: „És maga Jézus a kezdetnél volt harminc évesen, ahogy állítják, József fia, aki Helié, aki Mathaé, aki Lévié... 34. aki Jákobé, aki Izsáké, aki Ábrahámé, aki Táreé, aki Nákoré, aki Sarugé, aki Ragaié, aki Phaleg, aki Héberé, aki Salé, aki Kainané, aki Árpaxádé, aki Semé, aki Noéé, aki Lámeké.”¹⁰⁶⁹

in eius prole maledixit, (ut Josephus refert) abdicavit atque expulit, imprecans ait: Maledictus Chanaan, servus erit fratribus suis. Sed benedictus Sem, sit Chanaan servus eius. Dilatet Deus Japhet, et habitatet tabernaculis Sem, sit Chanaan servus illius.” (Uo. 11-12.)

¹⁰⁶⁵ „Hoc tempore divisum est genus humanum in tria: in liberos, in milites, in servos, vel ut alij volunt, in sacerdotes, in milites, et servos. Unde quidam versificator in persona Noe ad filios sic ait: Sem-tu supplex ora, Japhet-tu praetere, Cham-tu que labora.” (Uo. 12.)

¹⁰⁶⁶ „Noemus inebriatur: Interea dum eius filii liberis operam dabant, Noemus colendis agris vacabat impensius. Tum plantaverat vitem, eamque omni industriam curabat: haec cum dedisset generosissimum vinum, id hausit bonus senex tam merum, atque copiosum ut crapulam edormire cogeretur. In ea dum aestuat, ut solent ebrei, detexit imprudens, quod natura pudorque celant. Quod cum vidisset Chanaan iam adultus, cum risu denunciavit parenti suo Chamo, hic fratribus petulanter indicavit: qui pudenciores verecunde et officiose cooperuerunt patrem. Is autem evigilans, ac redditus sibi, Semi et Japhetique pietate collaudatam, iis eorumque posteris bene precatus est: Chanaan nepotem suum maledictione perculit, et in filio quoque nocente, acerbissime parentem mulctavit reum.” (Briet, 1696. 26.)

¹⁰⁶⁷ „Jam vero ex Arpaxado Cainan junior extitit, de quo magnae inter Chronologos lites, dum qui prostat apud Lucam et septuaginta interpretes, ex Haebreis codicibus, et Vulgatam expungitur. Sed nos aientem Spiritum sanctum, quam homines, ex eius silentio negantem confidentes partem, audire malumus.” (Uo.)

¹⁰⁶⁸ „At vero Arpaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber.”

¹⁰⁶⁹ „Et ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Levi... 34. qui fuit Jacob, qui fuit Isac, qui fuit Abraham, qui fuit Tare, qui fuit Nachor, qui fuit Sarug, qui fuit Ragai, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale, qui fuit Cainan, qui fuit Arpaxad, qui fuit Sem, qui fuit Noe, qui fuit Lamech.”

Úgy néz ki, hogy a jezsuiták már a 17. században próbáltak korrekciókat eszközölni a Bibliában. Nincs kizárva, hogy újra fognak próbálkozni.

Ha átgondoljuk a történelem eseményeit, meghatározhatjuk azt az időszakot, amikor a bibliai írások keletkeztek. Az kétségtelen, hogy a teremtés és az özönvíz legendáját a sumér írásokból kompilálták, de a Noé átkát abban az időben találták ki, amikor a Bibliát összefércelték. Ez a periódus nem más, mint a keresztes hadjáratok ideje. Ebben az időben a Közel-Keleten a nép pontosan abban a formában oszlott meg, ahogy az a Noé áldásában és átkában áll. A Sém leszármazottai voltak a papok, az európai keresztesek a katonák, a kanaánita őslakosság a szolgák.

„Sanchuniaton vagy a Berytiai Sanchoniato, nem más, mint három föníciai nyelven írt mű állítólagos szerzője, melyeknek eredeti példányai eltűntek.”¹⁰⁷⁰

Hunyadi Ferencnél olvassuk: „Sanchuniaton föníciai író, ki a zsidók történelmét megírta. Az ihletet egy Jerubál nevű paptól kapta, akit a Jehova papjának tartott. (Itt köszön vissza Jeromos, aki a Pentateuch fordításánál a tanácsokat egy zsidó embertől kapta, saját bevallása szerint).”¹⁰⁷¹

„Szokás volt a régieknél, hogy mikor valami közönséges veszedelem vagy nyomorúság volna, azok, akik a városnak, vagy Nemzetnek fejei voltak, a legkedvesebbet gyermekeik közül megölésre kiadták, a mindeneken való közönséges csapásért váltságnak árul a kártevő boszszúálló angyaloknak (ördögöknek). Az így kiadottak pedig sok titkos ceremóniákkal ölettek meg... Sok tudós ezekben keresi azt, amit Mózes ír a Világ teremtéséről, noha egészen elrontva és sok homályosságba bépólyálva.”¹⁰⁷²

„És így Sanchuniaton ki a feljebb valók szerint Gedeon idejében élt.”¹⁰⁷³ (I. e. 1140 körül).

Udinei János (Johan de Utino) Bibliájában írja : „4v. A tűzimádó káldeaiak feláldozzák Tare elsőszülöttét, sőt Ábrámot is a tűzbe vetik, de Isten megmenti. Áránt, Tare legkisebb fiát megfojtják és elégetik, mivel nem akar a tűzistennek áldozni. Ezután Tare kimegy Káldeából Hur (Ur) városából, Ábrahámval, Száraival, Lóttal és ennek feleségével, és Haranba (Szíria) költözik, mivel nem tudja elviselni azt, hogy Hurban gyerekeket áldoznak a Tűzistennek. Tare halála után Ábrám Lóttal Kanaánba vándorol.”¹⁰⁷⁴ Látszik, hogy Ábrahám családja a déli népek elől menekül észak felé.

„Ezt az Áránt, Tare fiát, Ábrahám testvérét a káldeaiak a káldeai Hur- (Ur)-ban megfojtották, mivel nem akart áldozni a Tűzistennek. Ennek a lányát Melkát testvére, Náchor vette feleségül, másik lányát, Yeszkát vagyis Szárát, Ábrahám vette feleségül [...] Ezt a Yescat, vagyis Szárát Ábrahám vette feleségül”¹⁰⁷⁵

Sárát tehát két névvel jelöli: a Szára hajaz a magyar száraz szóra, a Yesca pedig hajaz a román iasca (jászká)=tapló szóra, és mindkettő utal a Sára meddőségére.

„Ki (Ábrahám) miután megölte az öt királyt, akik fogva tartották Lótót, kiszabadította Lótót és visszavette a zsákmányt, majd Melchizedekhez járult, ki Salem királya és papja volt, neki adta a zsákmány tizedét, a többi az övéi között szétosztotta. A zsidók azt mondják, hogy Melchizedek nem más, mint Szem, a Noé elsőszülött fia, aki még Ábrahám és Izsák idejében is élt,

¹⁰⁷⁰ Sanchuniathon also known as Sanchoniatho the Berytian, is the purported Phoenician author of three lost works originally written in the Phoenician language... (<https://en.wikipedia.org/wiki/Sanchuniathon>.)

¹⁰⁷¹ Hunyady, 1794. 1.

¹⁰⁷² Uo. 8.

¹⁰⁷³ Uo. 10.

¹⁰⁷⁴ [Korai Biblia](#).

¹⁰⁷⁵ "Istum Aram filium Thare et fratrem Abrahe Caldei in Hur Caldeorum, in Igne suffocaverunt quia Ignem adorare pro Deo nolebat. Cuius filiam Melcham Nachor frater duxit uxorem, et aliam filiam eius Yescam sive Saram Abraha in uxorem duxit... Istam Yescam sive Saray filiam Aram Abraham duxit uxorem. (Uo.)

és ennek Noétól Áronig minden elsőszülötte pap volt, kik ünnepekkor és áldozásokkor áldást osztottak.”¹⁰⁷⁶

A Vulgátából: Genesis cap. XI. 31. „Ki vitte Tára a fiát, Lótót Árán fiát, ezeknek gyerekeit, a menyét Szaráit, Ábrahám feleségét, a káldeai Úrból a Kanaán földre, Háránba érkezve ott letelepedtek.”¹⁰⁷⁷

„De Melkizedek Sálem királya kenyeret és bort hozott, mivel a magasságos Isten papja volt, megáldotta őket és ezt mondta: Áldott legyen Ábrahám a magasságos Istentől, aki az Eget és a Földet teremtette, és áldott legyen az Isten, ki kezébe adta az ellenségedet. És tizedet adott neki mindenből.”¹⁰⁷⁸

Genesis cap. XXV. 5. „Ábrahám átadta Izsáknak minden vagyonát.” 6. „Megajándékozta az ágyasainak gyerekeit és még életében eltávolította őket a fiától, Izsáktól és a keleti területekre küldte őket.”¹⁰⁷⁹

Úgy néz ki, hogy ez volt az első kísérlet a különböző nemzetek keverésére és integrálására, de amint látjuk, kudarcba fulladt.

Genesis cap. XXXIX. 1. „Tehát Józsefet elvitték Egyiptomba, ahol megvásárolta őt Putifár, a faraó eunuchja, a hadsereg egyiptomi vezére, az izmaelitáktól.”¹⁰⁸⁰

De ha Putifár eunuch volt, hogy lehetett neki felesége, aki miatt József börtönbe kerül? A Károli Gáspár Bibliájában nem ír eunuchot. Az Udinei János Bibliájában ez áll: „30 denariis est vendutus et in egiptum potatus Putifari principi emithorum faraonis iterum est vendutus Gen 31 cap.”¹⁰⁸¹ A Genesis 31. fejezetben viszont még nincs szó Józsefről, tehát az a Biblia, amire Udinei János itt utal, az valami másféle Biblia. Valószínű, hogy aki a Vulgátát kéziratokból kompilálta, az „emithorum faraonis=a faraó bevásárlója” helyett „eunuchus faraonis”-t ír.

Sokan megkérdőjelezik a nagy Kazár birodalom létét. És sokan nagy tévedésben vannak, amikor azt feltételezik, hogy az jiddis nyelvet az Ázsiából származó kazárok fejlesztették ki. Egy németül tudó ember számára a jiddis szinte teljesen érthető, ami azt jelenti, hogy csakis német területen jöhetett létre. Ez nem más volt, mint kereskedők által Nyugat-Európában kifejlesztett lingua franca. De szinte bizonyos, hogy a német irodalmi nyelvet, az úgynevezett „hoch deutschot” is „zsidók” fejlesztették ki.

Amikor azt írom, hogy zsidók, ezalatt kereskedők és bankárok által finanszírozott írástudókat értek. A középkori Európában az a társadalmi elit, aki nem tudott azonosulni a vallási dogmákkal, ha nem akarta, hogy eretnekként a máglyán végezze, akkor felvette a zsidó vallást. Ezeknek minden elnyomás ellenére elég nagy mozgásterük volt, hogy prosperáljanak. Tudni való, hogy német területen rengeteg dialektus létezik, és ezek annyira elütnek egymástól, hogy nem is lehetne őket ugyanazon név (német) alatt említeni. Így a német egység is annak a „zsidó” (kereskedő, bankár, vállalkozó, irodalmár, média szakember) rétegnek köszönhető, amelyek

¹⁰⁷⁶ "Qui tum de occisione 5 regum qui Loth ceperant, Loth et spoliis liberatos venisset a Melchisedech rege et sacerdote Salem, decimas spoliolum accipiente honoratus fuisse, omnia spolia sumtis suis demisit. Hunc Melchisedech dicunt hebrei, fuisse Sem filium Noe primogenitus et vixisse usque ad tempora Abraham et Isaac et dicunt omnes primo genitos a Noe usque ad Aaron sacerdotes fuisse qui in conviviis et oblationibus perpetuo benedicebant et omnia primogenita eius dabant. (Uo.)

¹⁰⁷⁷ Tulit itaque Thare Abraam filium suum et Lot filium Aran, filium filii sui et Sarai nurum suam uxorem Abram filii sui et eduxit eos de Ur Chaldehy, ut irent in terram Chanaan, veneruntque usque Haran, et habitaverunt ibi. (Hieronymus, 1716. 1.)

¹⁰⁷⁸ At vero Melchisedech rex Salem proferens panem et vinum, erat enim sacerdos Dei altissimi, benedixit ei et ait: Benedictus Abram Deo excelso, qui creavit celum et terram: et benedictus Deus excelso quo protegente, hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. (Uo. 3.)

¹⁰⁷⁹ 5. Deditque Abraham cuncta quae posederat Isaac: 6. filiis autem concubinarum largitus est munera, et separavit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc ipse viveret, ad plagam orientalem. (Uo. 10.)

¹⁰⁸⁰ Igitur Joseph ductus est in Egiptum, emitque eum Putifar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus vir Egiptus de manu de manu Ismaelitarum á quibus perductus erat. (Uo. 34.)

¹⁰⁸¹ Korai Biblia. 7v.

előbb kifejlesztette az jiddis nyelvet, majd a „hoch deutscho”. Ahogy a németalföldi mesteremberek a XVIII. századtól elkezdtek kelet felé vándorolni (drang nach Osten), ezekkel egy időben az úgynevezett németországi zsidók is, víve magukkal a jiddis nyelvet. A németek elég nagy kolóniát hoztak létre a Volga környékén. A zsidók Galícia környékén telepedtek meg, amely hely ideális volt kereskedelem szempontjából Kelet- és Nyugat-Európa között. A XIX. században ezek jöttek a Kárpát-medencébe és nem a kazárok. Ugyanezek vándoroltak a Közel-Keletre Izrael állam megalakulása után. Minden olyan történelmi állítás, ami az ezredforduló előttre vonatkozik, légből kapott bizonyíthatatlan mese.

Tudnivaló, hogy a protestantizmus pontosan akkor jelenik meg, amikor az evangéliumokhoz csatolják a Pentateuchot, és megjelenik nemzeti nyelveken a Biblia, az Ó- és az Újtestamentum néven. A protestánsok egyik vádpontja a katolikus egyház iránt az volt, hogy nem közölték a néppel az „igazságot”, vagyis az Ótestamentum „igazságát”. Ahogy manapság a „magyar őstörténet” megismerése után gomba módra jelennek meg az ősmagyar nevek, ugyanúgy a protestánsok, akik az „igazságot” az Ótestamentumban vélték megtalálni, gyerekeiknek inkább bibliai neveket kezdtek adni. Vagyis ez nem volt egy kimondott magyar jelenség. A Salamonok, Jákobok, Simonok, Sámuelek, Dávidok stb., minden európai nemzetnél fellelhetők.

A magyar krónikákat írhatták a 13-14. században, de ahogy a legtöbb történelmi írást a XVI. században hamisítottak, jezsuita szóhasználatban expurgáltak, így a magyar krónikákat is.

Ezt a Biblioteca Apostolica Vaticana által digitalizált **Korai Biblia** című,¹⁰⁸² a történelemnek szánt írást a reneszánsz korában írták, német papok, magyarok részére. Az írást Mátyás király koronázásakor fejezték be, 1458-ban. Mint bármelyik korabeli történetírás, ez is a teremtéssel kezdődik. Habár a szerző feltünteti a bibliai fejezeteket, ahonnan idéz, azonban az idézetek nem mindig vágnak össze a mai Bibliában talált írásokkal.

Ábel halála után Ádám megesküszik, hogy többet nem fogja „ismerni” a feleségét, de aztán az Angyal megtöri ezt az esküt azzal a céllal, hogy meglegyen Krisztusnak, Isten fiának a leshármazási ága. Így ismét ismerte Ádám Évát, és megszületett Sét. Ezután Káinon és Sétén kívül még született Ádámnak 30 fia és 30 lánya. Egész az özönvízig nem esett eső, nem volt tél, a földet csak a pára öntözte, az emberek nem ettek húst és nem ittak bort.

¹⁰⁸² http://digi.vatlib.it/view/MSS_Ott.lat.479.

Káin irigységből, mivel az Ábel áldozata kedvesebb volt Isten előtt az övéénél, megöli Ábelt hét késszúrással. Ezért hétszeresen kell bűnhődnie annak, aki megöli Káint. Lámech nyíllal öli meg Kaint a bokrok közt, így 77-szer kell bűnhődnie annak, aki őt megöli. A mai Bibliában azt olvassuk, hogy „ifjat öltem, mert megütött”, itt mintha nem Káinról lenne szó. Az iromány szerzője, tudva, hogy a magyar mondákban a 7-es szám nagyon gyakori, így a hitelesség kedvéért számtalanszor használja ezt a számot, nemcsak a bibliai idézetekben, de a magyar történelmi írásokban is.

Itt nem azt írja, hogy Istennek voltak fiai, akik lejöttek az égből, hanem a Séth leszármazottait nevezi Isten fiainak, a Káinét pedig az ember fiainak és leányainak: „Malalech élt 894 évet és nemzett fiakat és lányokat... akik óriások voltak, a Séth leszármazottai, akiket Isten fiainak neveztek, akik megszerették a Kain szép lányait és így gonoszokká kezdtek válni.”¹⁰⁸³

Továbbá azt olvassuk, hogy Noé közvetlen halála előtt átkozza meg Kánaánt: „Noé haldokolván megátkozta Kánaánt Káin személye miatt, másik két fiát, Sémét és Jáfetet megáldván meghala.”¹⁰⁸⁴

Azt is megokolja, hogy miért nem Kámot átkozta meg, hát azért, mivel előzőleg Isten megáldotta Kámot, így ezt ő nem írhatta felül. Az érvelés okos, csak azt felejt el, hogy amit Isten megáld, az hogy fordulhat rosszra? Lehet épp e kérdés elkerülése végett hagyták ki a mai Bibliából ezt az okos érvelést.

„A világ teremtésétől való 4199. évben a Róma alapításától eltelt 714. évben megszületett Krisztus Betlehemben Szűz Máriától. A 13. napon eljöttek a keleti mágusok Jeruzsálembe és Betlehembe, ajándékokat hozva magukkal. Ugyanebben az évben az Angyal figyelmeztetésére, József elszaladt a fiával Egyiptomba, ahol lerombolta a bálványokat... Nem maradt templom, ahol ne rombolták volna le az összes bálványt, ugyanúgy, ahogy annak idején nem volt ház, ahol az egyiptomi gyermekek ne haltak volna meg.”¹⁰⁸⁵

Ugye Jézus még beszélni sem tudott, de József már a legvadabb módszerrel terjesztette a vallását. Sokkal valószínűbb azonban, hogy az itt leírtak csak a katar üldözések és rombolások visszavetítése a régi múltba. Tudnivaló, hogy a Septuaginta Bibliában a teremtés 300 évvel hamarabb kezdődik, mint a Vulgátában. Ha ezt a 300 évet hozzáadjuk a 4199-hez, a 4500 közelébe jutunk. Idővel, amint tudjuk, a Krisztus születését áttették az 5500-as évre. Mivel az időskálán Krisztus születése egy történelmi szimmetria központ, ahonnan az éveket pozitív és negatív (Kr. e. és Kr. u.) irányba számolták, tehát ha Kr. e.-re betoldottak 1000 évet, így szükségesnek látták ugyanannyi év betoldását Kr. u.-ra. Ezért találjuk ugyanazokat a keresztény üldözéseket a III–IV. században és a XIII–XIV. században is.

Megjegyzendő, hogy a Keresztény tanok hirdetése ebben az írásban is, akárcsak az Anjou legendáriumban, nem Jézus születésével kezdődik, hanem egy szent asszonnyal.¹⁰⁸⁶

Ez esetben Sibillát ír, aki az írás szerint Julius Caesar idejében tevékenykedett. Ugyanezt láthatjuk az Anjou legendárium képein, ahol ugyancsak egy Szent Asszonnyal kezdődik a „legenda”. Az írást később csatolták a képekhez, ezért is nem mindig fedik a mondanivalót. Amikor még nem sokan tudtak olvasni, a történeteket képekben mesélték el. Ezért minél régebbi egy templom, annál több benne a kép.

¹⁰⁸³ „Iste Malalech vivit 894 annos et genuit filios et filias... qui fuerunt gigantes ex filiis Seth qui filij Dei vocabant et ex filiabus Chaini que erant pulkchri et filij Seth conversi sint ad mala.” (Uo.)

¹⁰⁸⁴ „Noe moriens Chanaan filius Cham per persona Cham maledicens et alijs filijs suis duobus Sem et Jafet benedicens vitam terminavit.” (Uo.)

¹⁰⁸⁵ „Anno a creatione mundi 4199 et anno ab urbe rome condita 714 Christus dei filius de virgine maria in Bethlehem inde nascitus est. Et 13 die a natavitas eius magi de oriente venerunt Jerusalem in Bethlehem et muneribus adoraverunt eum. Et eodem anno a monitione angeli fugit Josef cum eo et misce eum in Egipto quo ingrediente Egiptum coruerunt idola egipti ... non fuit templum in Egipto in quo non corruerunt idolum sicut in exitu filiorum de Egipto non fuit domo in quo non iacet progenitus mortuus.” (Uo. 21v-22r.)

¹⁰⁸⁶ Lásd a *Nagyboldogasszonytól Máriáig* és az *Egy érdekes üdvtörténet* c. fejezetet.

Az írás nagyfokú terjedése alkalmával (XIII–XIV. század) versengés alakult ki a két irányzat között, tudniillik a vallás képek (és szobrok) általi terjesztése, és az írás általi terjesztése között. Persze hogy nagy pénzek forogtak kockán. Így indult el egyfelől a képrombolás (képek és a bálványszobrok lerombolása), másfelől a könyv- és könyvtárégetés. Ezen események is mind vissza lettek tolva a XIV. századból a IV. századba.

Indulnak a pápák. Anno 34. Szent Péter elfoglalja Jeruzsálemben a főpapi katedrát, ahol 4 évet ül. Innen Antiochiába megy, ahol 7 évet marad, aztán Rómába, ahol 24 évet él.¹⁰⁸⁷

Párhuzamosan képeket látunk a pápákról és a császárokról. A császárokon korona, a pápákon hármaskorona (triara; ara=oltalom, védelem, védőlemez; triara=hármaskorona védelem).

Csak azt nem tudom, hogy miért nevezik a mai pápai süveget tiarának, és miért ugyanolyan, mint azoké a papoké, akik Jézust megfeszítették?

Annanásnak és Kajafásnak ugyanaz a süvege, mint a mai pápáknak.¹⁰⁸⁸

Ha elolvassuk az eretnekek elleni hadjáratot a XII–XIII. században, rájövünk, hogy óriási visszarendeződés történt a keresztény vallás terén, de ugyanakkor úgy tűnik, hogy ezer évet betoldottak a történelembe. Németországban van most egy vallási irányzat, Gabriele nevű prófétánő vezetése alatt, akik öskeresztényeknek nevezik magukat. Ők a Katarokat tartják a valódi keresztényeknek és magukat pedig ezek örökösének.

Ha figyelembe vesszük, hogy a Katarok 200 éven keresztül háborítatlanul gyakorolták a vallásukat, és a XII–XIII. században kezdték őket üldözni, akkor feltételezhetjük, hogy ezek voltak a valódi keresztény üldözések, és hogy a keresztény vallás valójában a mai időrend első ezredfordulója táján jelent meg.

A krisztusi tanítás lényege az ember megváltása a rabságból. Mert ugyebár az örök életnek semmi értelme, ha ezt majd rabszolgaként kell élni. De vajon melyik despota (attól függetlenül, hogy hány korona van a fején) szeretne valódi, egyenes gerincű, szabad embereket maga körül? A katarok egyik nagy bűne épp az volt, hogy szabadok voltak, és ezért nem tudtak elfogadni egy olyan despota Istenséget, mint amilyent az ótestamentumi írás kinyilatkoztat.

Az albigensek (katarok) elleni üldözésekről Otto Frisingen könyvéből olvashatunk. A földi helytartó, akárcsak az égi Úr, akit saját képmásukra képzeltek el, csak rabszolgákat tűr meg maga körül. Lássuk, hogy ír a rabszolga az urához:

„A legszentebb Atyának és Legboldogabb Ártatlan Úrnak, Isten kegyelméből az univerzális Egyház Főpásztorának: alázatos, sőt érdemtelen szolgája, P. testvér, Vallius Sarnay barát, aki nemcsak lábát csókolja, de még a lába nyomát is alázatosan csókolgatja Boldog Urának, Isten Sabaothjának (seregek urának): Szent Atya, az Ön felkérésének nem habozok eleget tenni, a hazai provinciákban az Egyház ellen fellázadt eretnekek üldözésében, és mint hajótörötteket, könyörületesen kiragadni az oroszlán szájából: kiszabadítani a fenevad kezéből.”¹⁰⁸⁹

Ez után P mester elindul 12 társával erőszakosan téríteni a katarokat, akikre számtalan hamis rágalmat zúdít. Az erőszakos térítés eredményeként, de lehet, hogy csak egyszerű ürügy kreálása végett, valaki megöli P mestert. Erre III. Ince pápa, mintha csak erre várt volna, egy hosszú dörgedelmes levél kíséretében kiküld két biztost az ügy kivizsgálására. Miután megállapítást nyert a katarok bűnössége az ügyben, a pápa elrendel egy keresztes hadjáratot a katarok ellen. Toloza (Toulouse) városában kardélre hánytak 7000 embert és felégetik a várost. Közben megbocsátásban részesítenek egy Rajmund nevű „nemes” embert, akit a gyilkosság felbujtója-

¹⁰⁸⁷ Korai Biblia. 22v-23r.

¹⁰⁸⁸ Uo. 21v-22r.

¹⁰⁸⁹ „Sanctissimo patri, et Beatissimo Domino Innocentio, Dei gratia universalis Ecclesiae summo Pontifici: humilis licet immeritus servus eius, Frater P. qualiscumque Vallium Sarnay monachus, non solum oscula pedum, sed et ipsa pedum eius vestigia humiliter deosculari Benedictus Dominus Deus Sabaoth: qui novissime diebus nostris, Sanctissimo pater, cooperante vestra solitudine non pigra, Ecclesiam suam in patribus Provinciae, inter persequentes haereticorum procellas, iam quasi penitus naufragantem, per ministrorum suorum manus, de ore leonum misericorditer eripuit: de bestiarum manibus liberavit.” (Tissier, 1669. 1.)

nak tartanak. Ugye, az Úr a legnagyobb örömét a megtért bűnösben leli. Ez elviseli a legnagyobb megaláztatást, amit egy nemes ember elszenvedhet, hogy meztelenre vetkőztetve nyilvánosan megvesszőzzék.

Ezután szabályos ostrom alá vesznek egy másik várost. A város bevétele után a népet meztelenre vetkőztették és a téli hidegben elzavarták a városból. Százötven embert a legmakacsabbakból, élve megégettek. Ennek a hadjáratnak, amely közel 20 évet tartott, az lett az eredménye, hogy az addig virágzó gazdag vidék koldusok tanyájává vált. Evés közben jön meg az étvágy. 1204-ben indította el Ince pápa azt a hírhedt keresztes hadjáratot, amely során kirabolták Bizáncot, és sok más rablást és fosztogatást véghezvittek, a „keresztény” hit terjesztése ürügyén.

A vallást mindig ürügyként használták fel hódító és rabló hadjáratokhoz. A hódítást szinte mindig egy vallásilag fanatizált, alacsonyabb erkölcsi szinten levő nép indítja egy magasabb kultúrával és gazdagsággal rendelkező nép ellen, akire rásüti, hogy hitetlen. A varázsszó a hit, amihez szorosan kapcsolódik a hűség. Ez felülír minden más pozitív erkölcsi értéket. Nem kíván semmi lelki erőfeszítést, csak vakon végre kell hajtani a felsőbb utasításokat. A mai terrorista jelenség nem más, mint ennek az ideológiának a végkifejlete.

7. Dionisius Petavius

Van egy közmondás, ami így szól: „Az vagy, amit megeszel.” Ám az ember nemcsak fizikailag táplálkozik, hanem szellemileg is. És valóban, amilyen szellemi táplálékot vesz magához az ember, olyanná válik.

Ha megnézzük a képen látható portrét, láthatjuk, hogy tökéletesen beleillik a reneszánsz-kori embertípusokba, amikor a papok a hitet még karddal védelmezték. Ez a Dionisius Petavius, aki maga is katolikus pap volt, és a Jézus társaság tagja, a világtörténelmen hagyta az ujjlenyomatát, és ez a történelmi szemlélet azóta sem változott. A XVI–XVII. század, amikor a nevezett hittudós–történész „áldásos” tevékenységét végezte, a nagy földrajzi felfedezések és egyben a nagy honfoglalások és gyarmatosítások kora volt. A történelem és vallási szemlélet ezen tevékenységeknek volt hivatott jogi és erkölcsi háttérrel biztosítani. Ebben a korban történtek a legnagyobb népiirtások és üldöztetések, és mind vallási alapon. *Ahhoz, hogy ezek a kegyetlenségek elfogadhatók legyenek a tömegek számára, a történelmet úgy kellett megírni, hogy abból az derüljön ki, hogy a múltban még nagyobb népiirtásokra került sor.* A Bibliát meg úgy, hogy az Isten a népiirtással tökéletesen egyetért, ha a kiirtandó nép nem akarja őt elfogadni, vagy elfordul tőle. Így zöld utat nyitottak az etnikai tisztogatások előtt. Egy etnikum mindig nagy szálkát jelentett a többségi nemzet számára, kivált olyankor, amikor az az etnikum magasabb kulturális nívón élt és ezért nem kívánt asszimilálódni a többségi nemzetbe. Úgy a világtörténelmet, valamint a Bibliát, ebben a korban öntötték a mai formájába, és ebben nagy szerep jutott Dionisius Petaviusnak és társainak.

A legtöbb történész, munkáiban mindig hivatkozik régebbi történészekre, úgymint Hérodotosz, Pompeius Trogus, Zonaras, Zosimos, Justinus stb. Ezen történészek munkái általában töredékekben maradtak fenn, vagy teljesen elvesztek. Ha azonban elolvassuk ezen történészek munkáit, mármint ami fennmaradt, láthatjuk, hogy egyszerű mesékről, legendákról van szó, ahol sem évszámok, sem a pontos földrajzi helyek nincsenek feltüntetve. Az uralkodók és népek nevei bizonytalanok, nincsenek szinkronban más történészek írásaival. Vegyük például Justinus írását, aki azt állította, hogy Pompejus Trogusnak (akinek írásai eltűntek) a munkáit írja le összevont formában. Itt az események Nagy Sándor apjával kezdődnek és Nagy Sándorral végződnek, de ugyanott szerepelnek a trójai háború hősei, a pun háború hősei, mintha csak egy-két generáció választotta volna el őket egymástól.

Az eredeti írásokat szinkronba kellett hozni egymással, és ugyanakkor olyan formába önteni, ami az akkori hatalmasságok érdekeinek megfelelt. Bármennyire próbálták azonban paléozni ezen írásokat, a hamisságot mindig ki lehet mutatni. Ahol két állítás szöges ellentétben áll egymással, ott legalább az egyik hamis, de a legtöbb esetben mindkettő.

A mai köztudomás szerint: „A Septuaginta a héber Biblia görög fordítása. A latin nyelvű cím jelentése: 'hetven'. (Az eredeti görög cím az ugyanezt jelentő *Hebdomékonta*.) A Septuaginta keletkezéséről azt tudjuk, hogy a Talmud (M'gilá 9a.) és az évszázadok óta közismert ún. Ariszteasz-levél szerint 70, vagy 72 zsidó tudós készítette a héber Biblia görög fordítását az egyiptomi Pharosz szigetén, Alexandria szomszédságában, II. Ptolemaiosz Philadelphosz (i. e. 285–246) utasítására. A király udvarába rendelt hetvenkét nagyhírű tudóst Jeruzsálemből, hogy elkészítse velük a Tóra tökéletes görög fordítását. Bár a rabbik egymástól teljesen elkülönítve dolgoztak, a munkájuk végeztével összehasonlított görög szövegek egymással azonosak voltak.”¹⁰⁹⁰

Kedrénosznál a 72-es szám már nem a fordítók számát jelöli, hanem a napok számát, amennyi idő alatt történt a fordítás.¹⁰⁹¹ Ebből látszik, hogy hiteltelen a történet. Itt is ugyanolyan legendával állunk szemben, mint a Krisztus halotti leple, ami mikor torinói, mikor edesszai.

Justinus ezt írta: „Tehát a zsidók származási helye Damascena, Szíria nemes városa, ahol Szemirami királynő leszármazottai uralkodtak. A város neve Damaszkusz királytól származik, kinek tiszteletére a szíriaiak templomot emeltek, ahol a legszentebb vallást gyakorolták. Damaszkusz után Azelus, ez után Adores, Ábrahám és Israhel királyok következtek. De Israhel abban a szerencsés helyzetben volt, hogy 10 fia született. Így a nép tíz törzsre oszlott, akik Juda után mind ezt a nevet kapták. A testvérek között József volt a legfiatalabb. Mivel nagyon tehetséges volt, ezért a testvérei irigységük miatt eladták őt vándorkereskedőknek, akik továbbadták őt Egyiptomba. Ő nemcsak nagyon bölcs volt, de álomfejtő is. Nem volt sem emberi, sem isteni dolog, ami rejtve maradt volna előtte. Az egyiptomi fáraónak megjövendölte a hét évi száraz éveket és azt is, hogy hogyan lehet elkerülni az éhséget. Nagy tapasztalattal rendelkezett, amit nem embertől, hanem az Istentől kapott. Az ő fia Mózes volt, aki örökölte a tudományát. De ebben az időben, Egyiptomban, különböző betegségek kezdtek terjedni: úgymint a rüh, bélpoklosság, pestis. Erre a vezér (Mózes) elrendelte az exodust, magukkal víve az elloptott szent tárgyat. Az egyiptomi katonaság utánuk eredt, ezen szent tárgyat visszaszerezendő, de a vihar megakadályozta őket ebben. Így Mózes vissza akarván térni Damascénába, a régi hazájába, elfoglalta a Sínai-hegyet, miután hét napig étlen-szomjan bolyongtak az Arab-sivatagban. Mivel ez a hetedik nap szombatra esett, ezért a szombatot a következő századokban ünnepelték, mivel ekkor ért véget az éhezés.”¹⁰⁹²

¹⁰⁹⁰ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Biblia-ford%C3%ADt%C3%A1s>.

¹⁰⁹¹ „Anno mundi V CIO CCXI, regnum Alexandriae et Aegypti Ptolemeus Philadelphus, gessitque id annos XXXVIII. Hic sacras litteras, sed et reliquos Chaldaicos, Aegyptiacos, Romanos aliisque linguis scriptos libros, opera doctissimorum Ebreorum in Graecum sermonem transcripsit, libros numero ad CCCIOOO: eosque in sua Alexandrina bibliotheca reposuit. Ebraicorum librorum translatio *diebus omnino LXXII* absoluta est.” (Cedrenus, 1833. 289.)

¹⁰⁹² „Namque Judaeis origo Damascena, Siriae nobilissima civitas: unde et Assiris regibus genus, ex regina Semi-rami fuit. Nomen urbi a Damasco rege inditum: in cuius honorem Sirii sepulcrum Arathis uxoris eius pro templo coluere, deamque exinde sanctissime religionis habent. Post Damascum Azelus, mox ejus Adores, et Abraham, et Israhel reges fuere. Sed Israhel felix decem filiorum proventus majoribus suis clariorem fecit. Itaque populum, in decem regna divisum, filiis tradidit, omnesque ex nomine Judae, qui post divisionem decesserat, Judaeos appellavit, colique ejus memoriam ab omnibus jussit, cuius portio omnibus accesserat. Minimus inter fratres Josef fuit: cuius excelens ingenium veriti fratres, clam interceptum peregrinis mercatoribus vendiderunt. A quibus deportatus in Aegyptum cum magicas ibi artes solerti ingenio percepisset, brevi ipsi regi percarus fuit. Nam prodigiorum sagacissimus erat, et somniorum primus intelligentiam condidit: nihique divini juris humanique ei incognitum videbatur: adeo ut etiam sterilitatem agrorum ante multos annos providerit: perissetque omnis Aegyptus fame, nisi monitu ejus rex edicto servari per multos annos fruges jussisset: tantaque experimenta ejus fuerunt, ut non ab homine, sed a Deo responsa dari viderentur. Filius ejus Moses fuit, quem praeter paternae scientiae hereditatem,

Ez a verzió teljesen nélkülözi a csodákat, amelyek a Bibliában fellelhetők. Mózes nem csapkodja botjával a Nílust, hogy az vérré változzon. Különben ma már tudjuk, hogy a Nílus vize bizonyos időközökben Mózes nélkül is vörös színűre vált. Szó sincs arról, hogy a fáraó visszatartaná a zsidó népet, vagy hogy 430 évig szolgátságban lettek volna Egyiptomban. Hisz itt Mózes Józsefnek a fia. A szent tárgy, amit elloptak, nem biztos, hogy arany volt, lehetett az szent irat is. Persze ez sem valami dicséretes dolog, azonban egy legendában nem kell mindent szó szerint venni. Hogy bizonyos titkos tudást magukkal vittek, ami írott formában is megvolt, az lehetséges. Itt nem esik szó a csecsemőket gyilkoló angyalról, aki ugyebár a zsidó nép cin-kosa. Nincs szó a szomszédok kirablásáról. Arról sem ír, hogy a fáraó hadseregét elnyelte volna a Vörös-tenger vize. Egyszerűen a vihar akadályozta meg őket abban, hogy utolérjék Mózeszt. Amilyen tárgyilagosa az írás, ha nem tudnánk, hogy az ókorban írták, mert ugye, Justinus ókori történetíró, azt hihetnénk, hogy újkori hamisítvány.

Ahogy az elején írtam, egy embernek, vagy egy népnek olyan lesz a karaktere, amilyen lelki táplálékkal etetik. Vajon kiknek állt érdekében olyan történelmet varrni a zsidó nép nyakába, amivel megetetve, bármelyik nép torzszülötté válhat. S mivel a Biblia Európa-szerte terjesztett volt és terjesztve van a mai napig, így minden európai nép lelke torz. Azon el kellene gondolkozni, hogy megéri-e egy népnek a kiválasztottság fejében, ami valójában olyan, mint a mai politikusok ígéretei (tehát a bizonytalan jövő meséje), magára vállalni olyan múlt meséjét, ami ezért őt gyűlöletessé teszi más népek előtt? Ha azonosulni tud ezzel a múlttal, akkor ez olyan jellembeli torzulást okoz, ami a jelenben és a jövőben csakis a környezetével való konfliktushoz vezet. Persze vannak más „szent iratok” is, amelyek másfajta fanatizmust produkálnak, de kérdés, hogy egyik fanatizmussal le lehet-e győzni a másikat?

Az az intelligens parazita réteg, amely a nyakára telepedett zsidónak és nem zsidónak, érdekelt a hamis történelem fenntartásában és terjesztésében, mivel ezáltal tudja egymás ellen ugrasztani a népeket és így uralkodni rajtuk. „Divid et impera!”

etiam formae pulchritudo commendabat. Sed Aegyptii, quum scabiem et vitiliginem paterentur, responso moniti, eum cum aegris, ne pestis ad plures serperet, terminis Aegyptii pellunt. Dux igitur exulum factus, sacra Aegyptiorum furto abstulit, que repetentes armis Aegyptii, domum redire tempestatibus compulsi sunt. Itaque Moses Damascena antiqua patria repetita, montem Sinan occupat, quo septem diem jejuno per deserta Arabiae cum populo suo fatigatus, cum tandem venisset, septimum diem, more gentis, Sabbatum appellatum, in omne aevum jejuno factavit: quoniam illa dies famem illis erroremque finierat.” (Justinus, 1688. 250.)

8. Nagyboldogasszonytól Máriáig

A Magyar Anjou-legendáriumról tudjuk, hogy keletkezési ideje: 1320–1340. Hivatalos elnevezése: *Acta Sanctorum pictis imaginibus adornata* vagy *Vatikáni Képes Legendárium*, ill. *Szentelek élete*. A kódex tartalmának meghatározása: Jézus Krisztus és a szentelek élete képekben elbeszélve. „A temperával festett és aranyozott képeket tartalmazó pergamen-kódex 140 lapja a világ több nagy gyűjteményének állományát gazdagítja (Róma: Vatikáni Apostoli Könyvtár, Szentpétervár: Ermitázs, New York: Pierpont Morgan Library, Berkeley: Bancroft Library, Washington: Metropolitan Museum Library, Párizs: Louvre).¹⁰⁹³ Károly Róbert és a gyermek András herceg itáliai utazása alkalmából készült az a legendagyűjtemény, amelynek töredékei a világ nagy múzeumaiban találhatók. A gyűjtemény az Anjou-ház szempontjából fontos szentelek történeteit tartalmazza, gyermekek számára készült, csak képaláírási szövegeket tartalmaz. Károly Róbert és felesége, Lokietek Erzsébet készítette. Festője Hertul mester, írója Roberto da Mileto. A Vatikáni Apostoli Könyvtárban van 106 db 283 x 215 mm-es lap.”¹⁰⁹⁴ Utóbbiak két kötetének gerincfelirata: ACTA SS. PICTIS IMAGINIEVS ADORNATA. Vat. lat. 8541 és PICTIS MAGNIBUS ADORNATA. Vat. lat. 8541.¹⁰⁹⁵

Van egy pár probléma, amit előzetesen tisztázni kell. Ezt a képsorozatot nem csinálhatták a 13. századnál hamarabb, mivel állítólag az Anjou család megrendelésére készült. Ekkor a hivatalos verzió szerint az evangéliumok már rég a végleges formába voltak öntve. Ez a képsorozat nem lehet egy ember műve, ezért nem feltételezhető, hogy a mesterek ignoránsak lettek volna az evangélium iránt, ha az már a végleges formájában lett volna kanonizálva. Ha pedig a képsorozat szembe ment volna az akkori, 13-14. századi hitvallással, akkor előbb-utóbb megsemmisítették volna és nem őrizték volna a Vatikánban. Ismeretes, hogy az eretnek tanokat, iratokat tüzzel-vassal irtották. A legvalószínűbb az, hogy az elején ezek a képsorok teljesen normálisak voltak az akkori felfogás szerint, és elnyerték a pápaság áldását. (Tudnivaló, hogy a középkorban bármilyen alkotást csak akkor tekintettek maradandónak, ha arra a pápaság áldását adta.) Miután ez az áldás már rajta volt, ezt nem lehetett megmásítani – lásd Izsák áldását Jákobra. Habár Izsák rájött a Jákob csalására, de mivel már ráadta az áldást, ezt nem merte megmásítani, úgy fogván fel a dolgot, mint Isten akaratát. Mivel az evangélium véglegesítése (és ez a dolgok állása szerint nem lehetett hamarabb, mint a 14. század), a judeo irányzatot vette fel mindenben, így az áldás kiosztásában is az Ótestamentumhoz kellett igazodjon.

A képeken világosan látszik, hogy a Boldog Szűznek (Beata Virgina) semmi köze a Kisjézust karjában tartó Máriához. Logikailag is, ha szűz, akkor nem szülhetett gyereket. A Szűz Mária kifejezés a Boldog Szűz és a Mária legendák összemosásából keletkezett. Azonban a Maria név a Mare szóból ered, ami nagyot jelent. Vagyis a *Mária név egyenesen a Nagyasszony névből lett leképezve, s nem pedig a Miriamból, ahogy manapság állítják. A Nagyboldogasszony-kultusz ősi magyar kultusz, így tehát ez volt az eredeti keresztény hit*, ami azt is jelenti, hogy a magyar népet nem I. István hajtotta a keresztség alá. Az sincs kizárva, hogy ezeket a képsorokat még az írás elterjedése előtt csinálták, és hogy ez volt az első evangélium képekben. Ez a képsorozat, melyben a vértanúságot szenvedett szentelek élete van bemutatva, ha a mai evangélium mintájára lett volna megalkotva, akkor Jézussal és a tizenkét tanítvánnyal kellene kezdődjön.

Észrevehetjük, hogy a képsorozatban Szent Jakabnak aránytalanul nagyobb helyet szenteltek a többi vértanúhoz képest, holott az evangéliumban elég hamar befejezi a pályafutását, és ha figyelembe vesszük, hogy a latin szövegekben a Jakab Jakobo (Jákobo) formában jelenik

¹⁰⁹³ A részletes leltárt tartalmazza Wehli, 2003. 1. végjegyzet.

¹⁰⁹⁴ https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyar_Anjou-legend%C3%A1rium.

¹⁰⁹⁵ http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.lat.8541/0009?page_query=69v&navmode=struct&action=pagesearch&sid=037d28d2107f951343cf6cd66d20c32d. Ez alábbi képek forrása (az eredetiek színesek!).

meg, akkor itt valójában Jákobról van szó. Mivel a 25. képen, aki a börtönből szabadul, Szent Jakabhoz imádkozik, mintha az már meg lenne halva, ezért feltételezem, hogy valójában Szent Jakab imádkozik Jákobhoz. A következő képeken pedig Jakab azonosul Jákobbal.

Annak a magyarázata, hogy Jézus nincs megjelenítve, a következő. Amikor a képsorozatot megalkották, a judeokereszténységre való átállás már megtörtént, de még nem tisztázódott Jézusnak a státusza. Ugyanis a zsidók egy messiás eljövetelére vártak. Ezért Krisztus csak úgy szerepel, mint aki a jövőben eltörli majd a világ bűneit. Valószínű, hogy Mária és Jézus története csak utólag lett kidolgozva, egyes szentek története alapján. Ez nem jelenti azt, hogy Jézus mint megfeszített ember nem létezett, csak azt, hogy a képek megalkotásakor a történetét még homály fedte. Gyanúsan hasonlít a Péter által feltámasztott Tabita nevű lány esete a Jézus által feltámasztott lány esetére. Péter azt mondja: Tabita kelj fel! Jézus azt mondja Talita kumi, ami ugyanaz. Ha Jézus Péter és Pál idejéhez közeli periódusban élt volna, biztos hagyott volna írást, mivel nem lehetett képzetlenebb, mint Pál. A képek szerint Szent Ágoston és Szent Jeronimus írják az evangéliumot. Ezek meg jóval az apostolok után éltek. A következtetés csak az lehet, hogy a Krisztusi elvek régóta léteztek, különböző helyeken, különböző formában. Ugyanígy léteztek keresztrefeszített vértanúk, akik a krisztusi elveket hirdették. Ha figyelembe vesszük, hogy nagyon sok olyan állítás, amit Jézusnak tulajdonítanak, sokszor ellentmond egymásnak, akkor feltételezhetjük, hogy ezeket az állításokat különböző személyek teszik. Egyszer azt mondja, hogy szeresd felebarátodat úgy, mint saját magadat, máskor meg azt, hogy aki nem gyűlöli meg apját, anyját, testvéreit, az nem követhet engem. A valóság az, hogy a sokféle Krisztusi tanításhoz társítottak egy személyt, nevezetesen Jézust, aki épp lehetett valós történelmi személy is, de a Bibliában neki tulajdonított tanítás nem mind tőle származik.

Most tekintsünk el attól, amik a képek alá vannak írva, és mivel az írás megjelenése előtt a kép fontos kommunikációs eszköz volt, próbáljuk megérteni, hogy mit is akart közölni velünk a „képíró”. Utólagos írások által megpróbálták a képekhez fűzhető magyarázatokat a Bibliához igazítani, ez azonban nem biztos, hogy mindig sikerült.

1. oldal: I. Egy asszony, aki kapcsolatban áll a túlvilági lényekkel (angyalokkal). II-III. Elfo-gadják a tanítását férfiak is, nők is. IV. Megjelennek a szakállas muftik, a Nagyboldogasszony kultuszt eltemetik és előrukkolnak a Mária-kultusszal (megjelenik Mária a Kisjézussal karján).

2. oldal: I. Dúl a harc a két irányzat között. II. A zsidókat megnyugtadják a muftik, hogy minden rendben. III-IV. A Nagyboldogasszony kultusz temetése.

3. oldal: I-II. A nép tudatában a Nagyboldogasszony vagy Boldogságos Szűz a mennyben megkoronáztatik. III.-IV. Látszik, hogy még nincs kikristályosodva az új irányzat. A Keresztelő János születéséhez két király jön. A Bibliában erről szó sincs. A Jézus születéséhez pedig három király jött. Tehát az evangélium még csak most kezd erjedni.

4. oldal: I.-II. Aki megszületett, az nem Jézus volt, hanem János. III. Itt János utal Krisztusra, aki valójában nincs jelen (az utalást képben másképp nem lehet kifejezni), mert ha jelen lenne, akkor ő maga tehetne vallomást magáról. IV. Keresztelő János elfogása és Heródes elé vitele.

Ha a képek magalkotásakor a mai bibliai változat létezett volna, akkor itt már valahol meg kellett volna jelenjen Jézus is, legalább ott, ahol János megkeresztelte őt. Ez nem csak Jézus, de János életében is egy fontos pillanat.

5. oldal: I. János börtönbe vitele. II. Heródiás lányának a tánca. III. János lefejezése. IV. A fej bemutatása.

6. oldal: III.-IV. Szent Péter története. Egyszerűen felbukkan a semmiből és betegeket gyógyít. Semmi hivatkozás Jézusra.

7. oldal: I. Tanítványokat talál. II. A tanítványaival együtt elfogják. III. Az égiek segítségével kiszabadulnak. IV. Ismét elfogják őket és megverik.

8. oldal: I. Beteget gyógyít. II. Halottat támaszt fel. III. A tanítványának hatalmat ad gyógyítani és halottat feltámasztani. IV. A tanítvány halottat támaszt fel.

9. oldal: I. Ismét börtönből szabadul. II. A hívek etetik és kozmetikázzák. III. Megint börtönben, egy angyal meglátogatja. IV. Ismét halott gyereket támaszt fel.

10. oldal: I. Nagy tekintélyre tesz szert, katedrán tanítja az embereket. II. A király (Herodes?) sugallatára meglátogatja Simon Mágust. III. Itt Szent Péter ismét feltámaszt egy gyereket. Mivel a mágus megszégyenült, mint sarlatánt főbe ütik egy kővel. IV. Itt a király meséli Péternek és tanítványainak, hogy Simon mágus azt állítja magáról, hogy repülni tud.

11. oldal: I. A király parancsára megölik a mágust, és letartóztatják Pétert is a tanítványaival együtt. II. Pétert keresztre feszítik. III. Halála után leveszik a keresztről. IV. Eltemetik, a cselekedeteit könyvben megírják.

Miért hiányoznak lapok? Hol vannak ezek?

12. oldal: Keresztény üldözések, Pál apostol munkássága.

Ha megfigyeljük, Pál apostolnak a koponyáján trepanáció nyoma látszik. Ha figyelembe vesszük, hogy a Kárpát-medencében a csontleletek között gyakoriak a trepanációs koponyák, akkor feltételezhetjük, hogy ezzel a művi beavatkozással érték el az akkori időkben azt, hogy emberek kapcsolatba kerüljenek a túlvilággal. Így ez a Pál, nem is a tarsuszi Saul. Az tudni való, hogy általában agykárosodásoknál jelennek meg a víziók. A legtöbb vallást olyan személyek indították el, akiknek látomásaik voltak. A régi időkben, és ez a képsorozatban is látszik, a túlvilág (víziók és álmok formájában) éppolyan mindennapi valóságnak számított, mint a fizikai valóság. Az, hogy a magyarságnak voltak Álmos nevű főembereik, arra utal, hogy a látóknak (vagy álomlátóknak) a régi társadalomban nagy tekintélyük volt. A trepanációs eljárás durva embertelen beavatkozásnak számít, de abban az időben, az efféle csonkítások, szokások voltak. Herélések, vakítások, ólomöntés a fülbe, ujj- és kézlevágások, még mindig az enyhébb atrocitások közé tartoztak.

13. oldal: Pál apostol üldöztetése, elfogása és megveretése.

14. oldal: A király elé viszik.

Ha megfigyeljük a király öltözetét és kinézését, láthatjuk, hogy ugyanarról a királyról van szó, aki keresztre feszíttette Pétert (Néro?). Egy magas rangú hölgy kendőt nyújt át Pálnak, amit itt „*pepulonak*” írnak, de másutt „*sudarionak*” nevezik. Vagyis a kendőt arra használták, hogy az elítélt arcára terítve a halálverejték kirajzolja az elítélt ábrázatát. De mivel itt Pált lefejezik, ezért nem kerülhetett erre sor.

Az a tény, hogy van egy Torinói lepel, és van egy Edesszai lepel, arra vall, hogy ezt a módszert elég gyakran alkalmazták.

15. oldal: Pál apostol lefejezése, az égből való megkoronázása, a kendő visszaszolgáltatása. Pál lélekben megjelenik a királynak.

mentumi írásokban ez valóban főbenjáró bűnnek számított, mivel ezzel megakadályozták az Isten kiválasztott népének a szaporodását.) A szent „humánusabban” megoldja a dolgot: Kiűzi a gyerekből a démonokat.

18. oldal: Minden baj okozói a démonok. A szent feltámaszt egy megöltet, és egy vízbefúltat.

19. oldal: A szent ember egy királynőt keresztel, bálványok ellen prédikál, bebörtönzik és megvesszőzik.

20. oldal: A keresztet imádja. Keresztre feszítik. Eltemetik. Utána megjelenik a tanítványoknak zarándok képében.

Ugye, hogy mennyire hasonlít a Jézus megjelenéséhez a halála után a tanítványoknak? Az megint egy érdekes dolog, hogy miért nem Jézushoz imádkozik? A katolikusoknál nem a szimpla kereszt, hanem a feszület van nagy tiszteletben tartva. Tehát amikor ezeket a képeket festették, a kereszt még nem volt Jézushoz kapcsolva.

21. oldal: Szent János története. Hogyan próbálja olajban megfőzetni a király. Álmában megjelenik neki az angyal. Tanítja a népeket. Beteget gyógyít.

22. oldal: Halott gyereket támaszt fel. Elfogják és megverik. A szavára összetörik a bálvány és leomlik a templom. A király mérget itat vele.

23. oldal: Arisztodémosz megtérése.

Ez a név nagyon hajaz Arisztotelészre. Érdekes dolog, hogy több középkori képen a szentek mellett megjelennek az ókori filozófusok is.

24. oldal: Egy fiatalt rábíz egy papra. Mire visszajön, a fiú elszökött. Lóra ül és megkeresi. Itt megszabad a „film”.

Ezzel a példázattal akarja bizonyítani, hogy az akkori papság helytelen úton jár.

A Jézus-tanítványok közül Szent János élt a legtovább, és érdekes módon elég kevés kép van róla. A képek alapján írtak történeteket róla, de a Bibliában nem sok írás fedi ezeket a képeket. Most azonban feltűnik Jakab (persze csak magyar nyelven Jakab, mert a latin szövegekben Jacobo, aki inkább Jákob akar lenni). Szokatlanul sok képen jelenik meg a többi szenthez képest, és az az érdekes, hogy még a halála után, a túlvilágról is küldi a tanításait.

25. oldal: A börtönből való szabadulása.

26-29. oldal: A halála egybevág egy írnok halálával. Tudnivaló, hogy az írást a zsidók kezdték terjeszteni. Ez nem lehetett ingyére a hatalomnak. Szent Jakabnak tanítványai vannak (ezekről a Biblia hallgat). A koporsóját hajón szállítják (erről is csend van a Bibliában). A nép mindenhol nagy tisztelettel fogadja.

30-32. oldal: Itt már látszik, hogy Jákob követői a papok elé tárják a saját írásaikat.

33. oldal: Maga Szent Jákob küldi az írást a túlvilágról.

34-35. oldal: A mennyországban Szent Jákob már kibékült a Boldogságos Szűzzel.
A két vallási irányzat össze lett mosva.

36. oldal: A nép már Szent Jákob oltára előtt áldoz.
A hatóságok még nem fogadták el az új irányzatot.

37. oldal: Ezek már a keresztes háborúkról szóló jelenetek.

38. oldal: Középkori törvénykezés: vízpróba, tűzpróba.

Volna mit gyomlálni, nemcsak a világi, de a vallási történelemben is. Ha elolvassuk a Melchiore Inchofer kronológiai sorrendbe írt keresztény történetét Krisztus születésétől, van min csodálkozni.

Kr. u. 43. esztendőben: „Az Antiochiai Gyülekezet, amelyet Péter szervezett, a tanítványok növesztettek, Barnabás sokszorozta és Pál prédikációi megtermékenyítettek, a boldog keresztény nevet kapta, ahogy a hű keresztények hívták.”¹⁰⁹⁶

Nagyon árulkodó ez a kifejezés: „felicissimum Christianorum” azaz Boldog kereszténység. Az Anjou legendárium képein látszik, hogy a keresztény vallás a Nagyboldogasszonnyal kezdődik.

1492-ben a spanyolok kiűzték a mórokat, de ugyanúgy a zsidókat is, akik a többi európai keresztény államban kaptak menedéket. Teljes jogú állampolgárokká csak úgy válhattak, ha felveszik a keresztény vallást. Ezt sokan meg is tették, de Jakab apostolból kreáltak egy Spanyolországi Jakabot, akinek a saját írásait tulajdonították. A Borgia- és a bankárszármazású pápák, csak ráadást jelentettek a folyamatban. X. Leo még azt mondta a zsidó papoknak, akik kérték a Pentateuch (Mózes öt könyve) felvételét a Bibliába, hogy „Confirmamus sed non consentimus – Tudomásul vettük, de nem értünk egyet vele”. Aztán nemsokára mégis megtörtént.

Jeruzsálem, mint keresztény központ, nem szerepel a könyvben. Itt is migrációs ugrásokkal állunk szemben, akár a történelmi írásokban.

Kr. u. 45. évben: „Megalakult a Római Egyház és a pápai Szentszék második Claudius uralkodása alatt, amikor Péter Rómába jött.”¹⁰⁹⁷

Kr. u. 58-ban: „Ebben az évben Pál apostol Rómába jön, ahogy Beda és Usardo állítja. Az Úr testvérének mondott Igaz Jakab Jeruzsálemben dicső mártírhalált hal, május elsején, vasárnap. Ennek tulajdonítják azt a levelet, amely a katolikus hét levélhez tartozik. Amit meg mások a Spanyolországi Jakab apostolnak tulajdonítanak.”¹⁰⁹⁸

Ez a kronológiai sorrendbe állított üdvtörténet tökéletes összhangban áll az Anjou legendáriumban található képsorozattal.¹⁰⁹⁹

Itt is két Jakab jelenik meg, és érdekes módon a Spanyolországi Jakabról sokkal több kép van. Világosan látszik, hogy itt már a szentek kisajátításáért folyik a harc.

Kr. u. 65-ben: Megjelenik egy Jézus nevű lázító Jeruzsálemben. *70-ben* mártíriumot szenved Péter, aki után következik Linus.¹¹⁰⁰

Kr. u. 72-ben: Szent András megtéríti az oroszokat.¹¹⁰¹

Kr. u. 104-ben lett felállítva Trajánusz oszlopa. Azonban a következő állítás ezt, úgy tűnik, megcáfolja: „Az oszlop 1530-ban vált nyilvános emlékművé III. Pál pápa regnálása alatt, aki elrendelte a Szent Nicola templom lebontását, amelynek az oszlop volt a harangtornya. Ugyanúgy a környező épületek lebontását is.”¹¹⁰²

¹⁰⁹⁶ „In Ecclesia Antiochena á Petro erecta, á discipolis aucta, a Barnaba multiplicata, et Pauli predicatione cumulatissime fecundata, felicissimum Christianorum nomen coepit, ut fideles Christiani appellantur.” (Melchiore Inchofer, 1650. XXXVI.)

¹⁰⁹⁷ „Romana Ecclesia instituitur, et sedes Pontifica erigitur, die decima octava Ianuarij, feria secunda, durante adhuc anno Claudij secundo, quo Petrus Romam venit.” (Uo. XXXVII.)

¹⁰⁹⁸ „Paulus Apostolus hoc anno Romam venit, sexta Iulij, ut Bedae, et Usuardo placet, ferisa sexta. Iacobus iustus, frater Domini dictus, glorioso martirio defungitur Hierosolymis, prima Maij, die Domenica. Huic communiter tribuuntur Epistola, que est una ex septem Catholicis. Cui tamen opinioni quidam pro Iacobo Hispaniarum Apostolo contradicunt, et huic illam tribuunt, quem etiam Fratrem Domini vocatum contendunt.” (Uo. XXXIX.)

¹⁰⁹⁹ *Acta ss. pictis imaginibus adornata.*

¹¹⁰⁰ Uo. XXXIX.

¹¹⁰¹ Uo. XLIII.

¹¹⁰² „The Colomn became a public monument in the late 1530s during the papacy of Paul III., who ordered the demolition of the church of S. Nicola de Columna (wich had used it as its bell-tower) and other nearby hauses...” (Antonio Lafreri: Speculum romanae magnificentiae, Roma 1540-1586. Ulise Aldroandi: Le antichita della citta di Roma.)

Könnyen meglehet, hogy a Szent Nicola templomot is a spanyol származású pápák idejében építették, a tornyot a spanyol mór stílusnak megfelelő mecset formában, hacsak nem valódi mecset volt, a colonna meg a minaret. Lehet, hogy VI. Sándor pápa, a Szent kapuk feltalálója így próbált nyitni a muszlimok felé? Erkölcsei téren nem sok pápa volt különben nála, és mégis úgy lett elkönyvelve, mint a legelvetemültebb. Az óriási ellenszenv okát talán itt kell keresni.

V. Miklós (Nicolaus) volt az első reneszánsz humanista pápa. Az ő engedményeinek köszönhetően a spanyolországi származású menekült keresztények, hogy a soraikból kerülhetett ki az első Borgia pápa, III. Calixtus, aki őt követte a Szentszéken. Köszönetképpen építhették tiszteletére a Szent Nicola templomot, amelynek az ominózus tornya minaret formájára sikeredett. Spanyolországban a 15. századig nagyon sok mecset lehetett, amelyek helyére idővel templomokat építettek. A spanyolországi templomok túlnyomó részén a modern stílusból látszik, hogy nemrég építhették őket. Az olasz népnek a 16. század közepe táján már nagyon elege lett spanyolországiakból, akik úgy a világi, mint egyházi intézményekben kezdték átvenni a hatalmat. Hogy ilyen hatalomra tettek szert, azért történhetett meg, mivel magasabb műveltséggel és politikai kultúrával rendelkeztek, mint a helyiek. Végül a nemzeti büszkeség felülkerekedett, különösen akkor, amikor kezdték gyártani a nagy római múltat igazolandó írásokat. A Szent Nicola templom lebontása és a Borgiaék rossz színben való feltüntetése visszavágás lehetett a spanyolországi zsidó befolyásra. Lerombolt templomok helyére szokás szerint mindig újra felépítik azt. Eltüntetni a nyomát csak úgy lehetett, ha a helyébe egy nagyobb horderejű emlékművet csinálnak. Így lett a Szent Nicola templom tornyából a Trajánusz oszlopa, és nem a II. században, hanem a 16. században.¹¹⁰³

Mert különben mit keresett volna az a kicsi kis templomocska a nagy emlékmű lábánál?

¹¹⁰³ https://it.wikipedia.org/wiki/Colonna_Traiana.

9. Érdekes üdvtörténet

Nem titok, hogy a keresztény, de különösen a katolikus egyház nagyon sok elemet beemelt a dogmái közé a judaizmusból. Egyik ilyen elem az a felfogás, hogy minden csak Isten ajándéka és az ember teljesen érdemtelen, tehát az Isten eleve megkülönbözteti az embereket a saját akaratára és nem az ember érdemei szerint. Pál apostol is azt írja, hogy az ember csak olyan Isten előtt, mint a cserépfazék a fazekasmester kezében. Tehát az embernek nem szabad büszkének lennie a saját alkotására, mert abban semmi érdeme nincs. Dicsérni csakis az Istent szabad, mivel minden tőle származik. Ilyen felfogásban az ember csak olyan, mint egy programmal betáplált robot, és amit ez a robot létrehoz, az nem a robot érdeme, hanem azé, aki a robotot megalkotta és a programot bele táplálta (ebben az esetben Isten). Pedig a teremtés könyvében az áll, hogy Isten az embert a saját képére teremtette és szabad akaratral ruházta fel.

A pogány világban létezett egy arisztokrácia, amely három réteget tartalmazott: a hadviselők, a kereskedők és a papság, és létezett egy anyagi javakat előállító osztály, amely parasztokból, kézművesekből és rabszolgákból állt. A hadviselők és a kereskedők előmenetelét a szerencse döntötte el, amit ők az Istennek tulajdonítottak. A papság a jólétét ugyancsak az Istennek tulajdonította. A plebejus rétegnek és a rabszolgáknak, éppúgy, mint az igavonó barmoknak, semmi érdemet nem tulajdonítottak munkájukért az uraik. Így ebben a társadalmi rendszerben egy embernek sem tulajdonítottak semmiféle érdemet, minden érdem Istené volt. Ilyen társadalmi rendszerben teljesen érthető volt a Pál apostoli felfogás. Sajnos ebből a felfogásból nem tudott kigyógyulni egyik monoteisztikus vallás sem. Bármit is alkosson az ember, az addig nem lesz jó, vagy igazi, amíg a pap nem adja rá az Isteni áldást. Ez az isteni áldás, vagy nevezzük megszentelésnek (innen a felszentelés kifejezés), a hívő ember szemében legalább annyi az értéke, ha nem több, mint magának az alkotó munkának. Így lesz leértékelve az igazi munka és felértékelve a pótcelekvés és a semmittevés. Ha ehhez még hozzáadjuk az Ótestamentumban található Mózesnek tett ígéreteket, tudniillik, hogy „adok nektek városokat, amiket nem ti építettetek, és gyümölcsös kerteket, miket nem ti plántáltatok”, akkor akik ezen írásokat magukévá teszik és elfogadják, részesek egy rablásban. Ha a rablást Isten engedélyezi, az már nem rablás? Nem Istenre hivatkozva történt a legtöbb rablóháború?

Krisztus azt mondta, hogy „érdemes a munkás az ő bérére”. Itt a munkán van a lényeg és nem a pótcelekvésen.

Ha helyesen értelmeznénk a Krisztusi tanítást, akkor rájönnénk, hogy az embernek van egy isteni mivolta, ami által alkotni képes, és ha jót alkot, akkor megérdemli az elismerést.

Krisztus azt állította magáról, hogy Isten fia, pedig embernek született. De ez akkor sem, és most sem fér meg a korifeusok fejében, ezért gyilkolták meg. Sem a zsidó, sem az iszlám vallásban nincs meg a Miatyánk féle imádság, mert náluk az ember ember és az Isten az Isten, és „olyan távol állnak egymástól, mint Makó Jeruzsálemtől”. Azt állítani, hogy az Isten egy halandó embernek az atyja, vagy, hogy egy halandó az Istent atyjának szólítsa, számukra a legnagyobb istenkáromlás. Ezért feszítették meg Jézust. A dogmáik szerint most is ezt tennék az úgynevezett egyistenhitűek. Mit csináltak a mostani keresztények? (Úgy értem, azok, akik kiforgatták a Krisztusi tanítást). Kompromisszumot kötöttek azzal a papsággal, amelyik keresztre feszített egy embert, mert azt merte állítani, hogy ő Isten fia. Aki a képekből olvasni tud, az láthatja az alábbi képes könyvből, hogy hogyan jött létre a kompromisszum.

Hogyan hamisították meg a Krisztusi tanítást, hogy egybevigyék a farizeusi tanítással? Pál apostol mindig fennen hangoztatta, hogy ő farizeus. Úgy, ahogy az ábrahámista vallásoknak van egy Istene, amelyik kívül áll az általa alkotott világon, ugyanerre a mintára elképzelték egy Atya Istent, akinek Jézus volt a fia, aztán nem valami ortodox módon leszületett erre a világra, itt megfeszítette magát, majd visszament az atyjához.

Teljességgel hamis kép. Jézus nem azt mondta, hogy az atyja valahol messze a mennyben van, hanem azt mondta, hogy „ő énbenem és én őbenne vagyok, és mi egyek vagyunk”.

Ahhoz, hogy elhomályosítsák az eredeti írást, beszúrtak olyan mondatokat is, amelyek teljesen ellentétben állnak a szeretet tanításával, így könnyebb volt szinkronba hozni az evangéliumokat az ószövetségi zsidó törvényekkel.

Ezen hamisításoknak az lett az ára, hogy a keresztény vallás még a muszlimok számára is nevetségessé vált, mivel szöges ellentétben áll a logikus gondolkodással. Az a ravaszkodás, amit Pál apostol gyakorol, hogy nem baj az, ha bolondságnak tűnik az emberek előtt az, ami Isten előtt bölcsesség, nem állja meg a helyét, mivel ellentétben áll azzal a krisztusi tanítással, hogy az igaz ember a világosságban jár, a tolvaj pedig a sötétben. Ha egy tanítás nem világos, akkor sötét. Itt hiába érvelünk olyanformán, hogy vannak titkok. Egy tanító a kérdező diákjainak, ha úgy érvel, hogy vannak titkok, akkor nevetségessé válik.

Bárhogy csúsjuk-csavarjuk, a Szentháromságban három személy van, így nem lehet egyistenhitről beszélni. Ha József nem Jézus vérszerinti apja, akkor Jézus családfáját nem szabadna Józsefen keresztül felvezetni Dávidig. Ha Jézus anyja Szűz Mária szűz, akkor hogy szülte Jézust? Ha pedig itt a csodákkal érvelünk, akkor mért nem lehetett Jézus leszületését a Földre kevésbé botrányos módon megoldani, minthogy valakinek a jegyesét Isten teherbe ejti? Ez nem valami jó követendő példa az esendő emberek számára. És hogy az ember mennyire próbálta utánozni Istent, az ebben a vonatkozásban is megnyilvánul. Gondoljunk csak az „első éjszaka joga” kifejezésre, latinul „ius primae noctis”, franciául „le droit du Seigneur”. Akik észrevették az összefüggést, rájöttek, hogy ez nem vetne valami jó fényt az evangéliumra, s ezért azt próbálják bizonygatni, hogy ilyen jog nem létezett. Azonban tudjuk, hogy szél fuvatlan nem indul, és nem minden jog volt törvénybe foglalva. Ezen praktika kivitelezésében a kényurat semmi nem akadályozta meg. Itt a legfőbb cél az volt, hogy az úr a saját magvát ültesse be az alattvalói családokba. Így ezeket mindig felhasználhatta az alattvalói ellenőrzésére.

A problémáknak itt még nincs vége, mert ha Krisztus egy az atyával, akkor Mária nem más, mint Isten anyja, vagy is Anya Isten. Így a családi mintát alkalmazva, nagyobb tisztelet jár neki, mint Istennek. De ha ennyire botrányosan sikerült egy Isteni entitás, mint Krisztus (mert a mai judeo-keresztény vallás szerint Krisztus kezdettől fogva Isten volt) leszületése a Földre, akkor hogyan született le egy másik nagyobb tiszteletű isteni entitás, az Anya Isten, aki a Földön Mária képében élt? Igen ám, de van még a Szent Lélek és az Atya Isten, akik ugyancsak, mint személyek jelennek meg a katolikus vallás szerint. Mivel így már nem is három, hanem négy Istenről van szó, akkor hogy beszélhetünk monoteisztikus vallásról? Tehát ilyen abszurd dolgokhoz vezetett az a kompromisszum, amit a Krisztusi multiteisztikus keresztény vallás kötött a monoteisztikus zsidóvallással. Nem véletlenül írom, hogy multiteisztikus, mert ha emberek isten gyermekeivé válnak, idővel ők is istenek lesznek, éppúgy, ahogy a szülők gyermekei, idővel ők is szülőkké válnak. Másképp a Miatyánk imádság csak egy nagy átverés volna.

Ha végignézzük az alább ideidézett képeskönyvet,¹¹⁰⁴ itt nyomon követhetjük azt a történelmi időt, amikor megtörtént a kompromisszum a keresztény és a zsidó vallás között. Ezért a mostani keresztény vallást nyugodtan nevezhetjük judeo-keresztény vallásnak.

Úgy is nevezhetnénk a művet, hogy „szentek élete”. Mivel a szentek egy része az apostolok idejében élt, ezért ezek története egybe kellene vágjon a Bibliában leírt dolgokkal. A tény az, hogy nem mindig vág egybe. Ugyanakkor a képekhez mellékelt latin szövegek sem mindig takarják a képek egész mondanivalóját. A szövegek gótstílusú betűkkel íródtak, valószínű, hogy német nyelvterületen. Sok a rövidítés, nemcsak szövégeken, hanem szóközben is, de a betűhiány mindig jelezve van szó fölötti vonalakkal.

Ezek a képek nagyon jól bemutatják a középkor emberének a világról alkotott elképzeléseit. Amikor ezeket a képeket festették, az evangélium még nem lehetett kikristályosodva. Ezért a sok eltérés attól, ahogy az evangéliumot és a legendákat megtaláljuk a mai formájukban.

¹¹⁰⁴ Lásd az előző fejezetben is: [Acta ss pictis imaginibus adornata](#).

Itt a képek sorrendje szerint leírom a szövegek magyar fordítását, de mellékelem a saját értelmezésemet is zárójelben.

Tudjuk, hogy az evangélium Jézus születésével kezdődik. Így az apostolok története is ezzel kellene, hogy kezdődjön. Itt azonban a Boldog Szűz menybemenetelével kezdődik. Szó sincs Máriáról, vagy Jézusról. Az a tény, hogy Jézus nem szerepel a könyvben mint élő személy, arra enged következtetni, hogy abban az időben Krisztust csak mint eljövendő ideális Isten-embert képzeltek el.

1. oldal. I. A boldogságos szűznek a menybemenetele. II. Hogyan tértek meg a férfiak boldogságos szűzhöz. III. Hogyan tért meg az összes nő a boldogságos szűzhöz. IV. A boldogságos szűz mennybemenetele.

2. old. V. A zsidók főpapja le akarta dobni a hordágyról a boldogságos szűzet. VI. A zsidók megtérítették. VII. Hogyan mosták meg a lányok (valószínű, hogy a holttestét). VIII. Hogyan helyezték a sírba.

Itt egy kemény harc körvonalazódik a Boldog Asszony kultusz és a judeo-keresztény irányzat között. Tudnivaló, hogy a zsidó vallásban, akárcsak az iszlámban, a nők hátrányosan vannak megkülönböztetve. Úgy tűnik, hogy a Boldogságos Szűz itt nem azonos Máriával. Ugyanakkor az is látszik a következőkben, hogy hiányzik nemcsak Mária, de Jézus is. Keresztelő János megjövendöli Krisztus eljövetelét: „Ez az isten tüze, aki eltörli a világ bűnét.” Itt nem a világ bűneit kereszthalállal megváltó Jézusról, hanem egy tűzzel tisztító Krisztusról van szó.

3. old. IX. A boldogságos szűz mennybevitele. X. Megkoronázása (mármint a mennyországban). I. Hogyan jelentette meg az angyal Zakariásnak... II. A születés (Keresztelő Szent János).

4. old. III. Zakariás papírra írja a fiú nevét (tudniillik az angyal jelenése után megnémul). IV. (János) a sivatagban (pusztában). V. Ez az Isten tüze, aki eltörli a világ bűnét. VI. Amikor Heródes elé vitték.

5. old. VII. A börtönbe való vitele. VIII. Heródes lányának a tánca. IX. Szent János lefejezése. X. A fej bemutatása.

6. old. XI. A fejet az anyja elé viszi. XII. Hogyan helyezik a sírba. I. Szent Péter története. II. ...

7. old. III. Amikor a vakok és süketek követték. IV. Hogyan fogták és verték meg. V. Hogyan vitte ki az angyal a börtönből. VI. Hogyan voltak megveretve és kivizsgálva.

8. old. VII. Amikor meggyógyít egy előljárót. VIII. Amikor feltámaszt egy halottat. IX. Hogyan adja a pálcát a tanítványának. X. Hogyan helyezi (a tanítvány) a pálcát a halottra.

9. old. XI. Amikor az angyal kiviszi a börtönből. XII. Szent Péter saját maga elveszejtése. XIII. Amikor Krisztus megjelenik neki a börtönben. XIV. Amikor feltámaszt egy gyereket.

10. old. XV. Amikor nagy tiszteletnek örvend a katedrán. XVI. Simon mágus a kutyákat ráusítja. XVII. Hogyan kelt életre egy gyereket, ugyanitt Simon mágust fejbe verik. XVIII. Simon mágusnak a repülése.

11. old. XIX. Amikor Simon mágus leesik. XX. Hogyan feszítik keresztre. XXI. Hogyan veszik le a keresztről. XXII. Amikor a sírba helyezik. – Úgy tűnik, hogy itt egy pár lap hiányzik.

12. old. IX. Letépték a ruháikat és megverték őket. X. Hogyan dőlt le a torony. XI. Hogyan gyógyultak meg sokak. XII. Amikor kiesett egy gyerek az ablakból a prédikáció alatt.

13. old. XIII. Hogyan élesztette újra a gyereket. XIV. Hogyan volt megkötözve és megverve. XV. Hogyan vonszolták a katonák kötéllal a nyakán. XVI. Hogyan korbácsolták meg.

14. old. XVII. Amikor arcon ütötték. XVIII. Sokaknak szabadulása. XIX. Hogyan vitték Néró elejébe. XX. A vesztőhely felé vezető úton egy asszony kendőt adott neki. (Így készíthették az első portrékat?)

15. old. XXI. Hogyan fejezték le Szent Pált. XXII. Hogyan koronázták meg az angyalok Pétert és Pált, a kendő visszaadása. XXIII. Amikor az asszony megmutatja a kendőt a népnek. (Ez nagyon hajaz a torinói lepel legendájára.) XXIV. Hogy jelent meg Szent Pál Nérónak a lefejezés után.

16. old. Szent András. I. Áldást kér magának. II. Hogyan lett kiszabadítva a börtönből. III. Hogyan lett megveretve. IV. Hogyan akarta magát megégetni a börtönben és egy angyal gyerek képében vizes kancsóval eloltotta a tüzet.

17. old. V. Hogyan vádolta meg egy anya a fiát paráznasággal a bíró előtt. VI. A gyereket egy zsákban a vízbe dobják. VII. A gyereket kihúzzák a vízből, az anyát az angyal megöli. VIII. Hogyan mentek ki a démonok, amik a gyereket megszállták. – Itt megint hiányzik egy pár lap.

18. old. XIX. A démonok kutya képében szétszaggatják a gyereket. XX. Hogyan élesztettek újra egy megöltet. XXI. Hogyan viszik a démonok a gyerekeket a vízbe. XXII. Egy vízbefúlt újraélesztése. (Elsősegélynyújtások?)

19. old. XIII. Hogyan keresztelt meg egy királynőt. XIV. A bálványokról tart vitát. XV. Börtönbe zárják. XVI. Megvesszőzik.

20. old. XVII. Hogyan imádta a szent keresztet. XVIII. Hogyan tették a keresztre. XIX. Hogyan helyezték a sírba. XX. Hogyan jelent meg zarándok formájában.

II. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo. - III. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo.

III. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo. - IIII. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo.

21. old. I. Szent János története és élete. Hogyan akarta a király megfőzetni olajban. II. Hogy jelent meg az angyal álmában. III. A népek elébe jöttek. IV. Hogyan gyógyított meg egy nyomorékot.

V. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo. - VI. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo.

VII. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo. - VIII. Sicut et de hoc mundo qui est in hoc mundo.

22. old. V. Egy halott gyermeket újraéleszt. VI. Megkötözték és megverték. VII. A szavára összetört a bálvány és a templom. VIII. Mérget itatnak vele, de nem hal meg. Akik megitták mellette, meghaltak.

23. old. IX. Szent János egy köpenyt ad Arisztodemosznak, hogy tegye a halottakra. X. A köpenyt a halottakra teszi, és azok feltámadnak. XI. Arisztodemosz és az övéi tisztelettel adóznak neki. XII. Arisztodemosz megkeresztelkedik az egész nemzetével.

24. old. XIII. Szent János egy fiatalt rábíz egy papra, hogy nevelje. XIV. Miután visszatér, a fiú már elment és rablónak vált. XV. Szent János lóra ül, hogy megkeresse a fiatalt. XVI. Utoléri a fiatalt. – Itt megint lapok hiányoznak. – Itt Szent Jakab története kezdődik. Egy valaki a börtönből szabadul.

25. old. IX. Hogyan ad be egy gyerekkendőt a börtönbe. X. Hogyan szabadult ki a börtönből. XI. Itt ugyancsak ő imádkozik Szent Jakabhoz. XII. Egy herceg az ördögöket hívja, hogy fogják meg Szent Jakabot.

26. old. XIII. Szent Jakab észreveszi az ördögöket. XIV. Hogyan ejtik hatalmukba az ördögök a herceget. XV. A herceg Szent Jakabhoz folyamodik. XVI. A herceg a sátáni könyveket a tengerbe dobja.

27. old. XVII. A herceg a démonoktól való szabadulás után csókolja Szent Jakab lábát. XVIII. Egyesek elfogadják Szent Jakab tanácsát, mások kikacagják.¹¹⁰⁵ XIX. Fogságba kerül és viszik a vesztőhelyre. XX. Útközben meggyógyít egy bénát.

28. old. XXI. Egy író (deák) hozzá csatlakozik. XXII. Az íródeákot Szent Jakabbal együtt viszik a vesztőhelyre. XXIII. Útközben megkereszteli az íródeákot. XXIV. Szent Jákob és az íródeák lefejezése.

¹¹⁰⁵ Platón idealizmusát sem vette komolyan a szirakuzai uralkodó.

29. old. XXV. Hogyan teszik koporsóba Szent Jakabot (Jacobus). XXVI. A koporsót hajón viszik. XXVII. A koporsó levétele a hajóról. XXVIII. Hogyan menesztettek küldöttet (tanítványt) egy bizonyos Litpram előljáróhoz.

30. old. XXIX. A királyné a tanítványt Heródeshez küldi. XXX. A tanítvány Heródeshez érkezik. XXXI. A tanítványt bebörtönzik. XXXII. Az angyal kiszabadítja a tanítványt.

31. old. Hajótörés, megmenekülés, a sárkányt elpusztítják a kereszt jelével. A koporsó tovább szállítása szekéren.

32. old. XXXVII. Hogyan jönnek a népek imádkozni Szent Jákob sírjához. XXXVIII. (Sokat elárul maga a kép.) XXXIX. Börtönből való kiszabadítás. XL. (Itt látszik, hogy a szövegíró nincs tisztában a számokkal.) Ez a kép is magáért beszél. Itt következik egy sor kép, ahol Szent Jakab a Boldogságos Szűzzel jár és csodákat művel.

34. old. Ezek a képek a zarándok utakon zajló eseményeket ábrázolják. 35. LIII. Szent Jakob oltárához járulnak. LIV. Ezek közül egyet elfognak és börtönbe zárnak. LV. Börtönőrök. LVI. Szent Jakab kiszabadítja a foglyot.

35. old. LVII. Három katona megy Szent Jakab sírjához. LVIII. Felvesznek a lóra egy zarándot. LIX. Egy rokkant katona. LX. A rokkant katona meggyónik. – Itt megint kihagyás.

38. old. LXX. Hamisan megvádolt. LXXI. A hamisan megvádolt büntetése. LXXII. A tűzpróba. LXXIII. A tűzpróba bebizonyítja az ártatlanságát.

39. old. I. Szent Oja (?) története. Hogyan vitatkozik a farizeusokkal. II. A farizeusok hoznak neki egy sárkányt. III. Két sárkányt hoznak, ezekből Szent Oja kiűzi az ördögöket. IV. Hogyan prédikál a népnek. (Hiányzik a Bibliából.)

40. old. V. Egy halott, akinek az angyalok visszahozták a lelkét a mennyországból. (Halál közeli élmények.) VI. Hogyan kelti életre. VII. A nép koronát és ajándékot visz neki, de nem fogadja el. VIII. Hogyan keresztel meg egy királyt.

41. old. IX. Az oltár előtt megölik. X. A sírba helyezik. I. Szent Fülöp története. Hogyan prédikál a népnek, elfogják és börtönbe viszik. II. Egy sárkány gyilkolja a népet. – Itt is lapok hiányoznak.

42. old. Elég zavaros képek. Egy papot megvádol egy asszony. Lapok hiányoznak

43. old. V. Krisztus megjelent neki (?) a börtönben. VI. Megkövezik és meghal. VII. Megcsontkítják a testét, de a kínzóit egy nagy jég hullás megöli. VIII. Eltemetik.

44. old. I. Lukács írja az evangéliumot. II. Hogyan temetik el. III. Szent István megkövezése. IV. Eltemetése.

45. old. I. Szent Lőrinc. Hogyan fogták el és vitték a királyhoz. II. Valakinek jövendöl. III. Börtönbe zárják. IV. Egy embert megkeresztel a börtönben.

46. V. Egy megtértet megkeresztel. VI. Ismét elfogják és a király elé viszik. VII. A népek mind tisztelik őt. VIII. Elfogják, a király elébe viszik, egy gyerek megjelenik egy kendővel (sudario). – Úgy tűnik, hogy bevett szokás volt a halálra ítéltnek az arcára kendőt rakni, így a halálverejték a kendőn kirajzolva az elítélt képét.

47. I. Szent Fábián. Hogyan jött egy halott pápához, amikor egy galamb az égből rászállt. II. Megválasztják pápának. III. A lefejezése. IV. Eltemetése.

III. qñ segetat om̃s ydoloz.

III. qñ segetat om̃s ydoloz.

48. old. I. Szent Sebestyén. Hogyan gyógyít meg egy bénát. II. Két nyomorékot gyógyít meg. III. Összetöri a bálványokat. IV. Megkeresztel egy királyt feleségével és lányával együtt.

VII. qñ agnus se fãt hanc ut sepeliret.

VII. qñ agnus se fãt hanc ut sepeliret.

49. old. V. Nyilakkal ölik meg. VI. Testét a csatornába dobják. VII. Amikor temetni akarják a testét, megjelenik Szent Lúciának. VIII. Hogyan temették el.

50. old. I. Szent Vincenzio. Hogyan fogták el és verték meg. II. Egy oszlophoz kötik és kínozzák. III. Égetik és megölik. IV. Megjelent neki Krisztus a börtönben angyal képében, az örök megijednek.

51. old. V. Jó ágyban hal meg. VI. A testét a vadállatok elé vetik. VII. Malomkövet kötnek a nyakába és a tengerbe dobják. VIII. Eltemetik.

52. I. Szent Balázs (Blasio). A vadállatokkal. II. Egy gyerek torkából kiveszi a tövist. III. Egy farkas elragad egy malacot, de visszahozza. IV. A kép magáért beszél.

53. old. I. Hét lány, akiknek a melleit felkarcolták és tej folyt ki belőlük. II. A tűzpróbára kerültek. III. Biztos nem állták ki a próbát, így megölik őket. IV. Szent Balázs lefejezése.

54. I. Szent György megöli a sárkányt. (Ha ezt a sárkányt egy királylány tartja pórázon, akkor ennek más a jelentése.) II. Megkeresztel egy királyt a feleségével és hét gyermekével. III. Tüzes pengékkel kínozzák. IV. Mérget itatnak vele.

55. old. V. Egy mágus lefejezése. VI. Az angyal összetöri a kereket (kínzóeszköz). VII. Főző üstbe rakják. VIII. Az égből jövő tűz elpusztítja a bálványt, a katonákat és írástudókat.

56. old. IX. Lefejezik. X. A sírba helyezik. I. Kozma és Damján elfogása. II. A tengerbe dobják őket.

56. old. III. A királlyal vitatkoznak, az angyal tartja őket. IV. Ördögöket űznek. V. A tűzbe vetik őket, de a tűz a kínpókat égeti el. VI. Meg akarják kövezni őket, de a kövek visszahullnak a kövezőkre.

57. old. VII. Megkötözik őket a tanítványaikkal együtt. VIII. Megölik őket. IV. A teve bög és jelzi a sír helyét. X. Hogyan lettek eltemetve.

58. old. I. Kelemen. Hogyan lett megválasztva Szent Péter székébe. II. Remete lesz. III. A tengerbe vetik. IV. Az angyal kimentti.

68. old. Szent Gellért. (Habár itt még nincs szentként említve. Így nem avathatták szenté a 13. századnál hamarabb.) I. A királyhoz (I. István) érkezik. II. Remeteségbe vonul. III. Püspökké szentelik. IV. Prédikál a népnek.

69. old. I. Elfogják és megölik. II. Egy taligán letaszítják a hegyről. III. Csanádra viszik a holttestét. IV. Eltemetik.

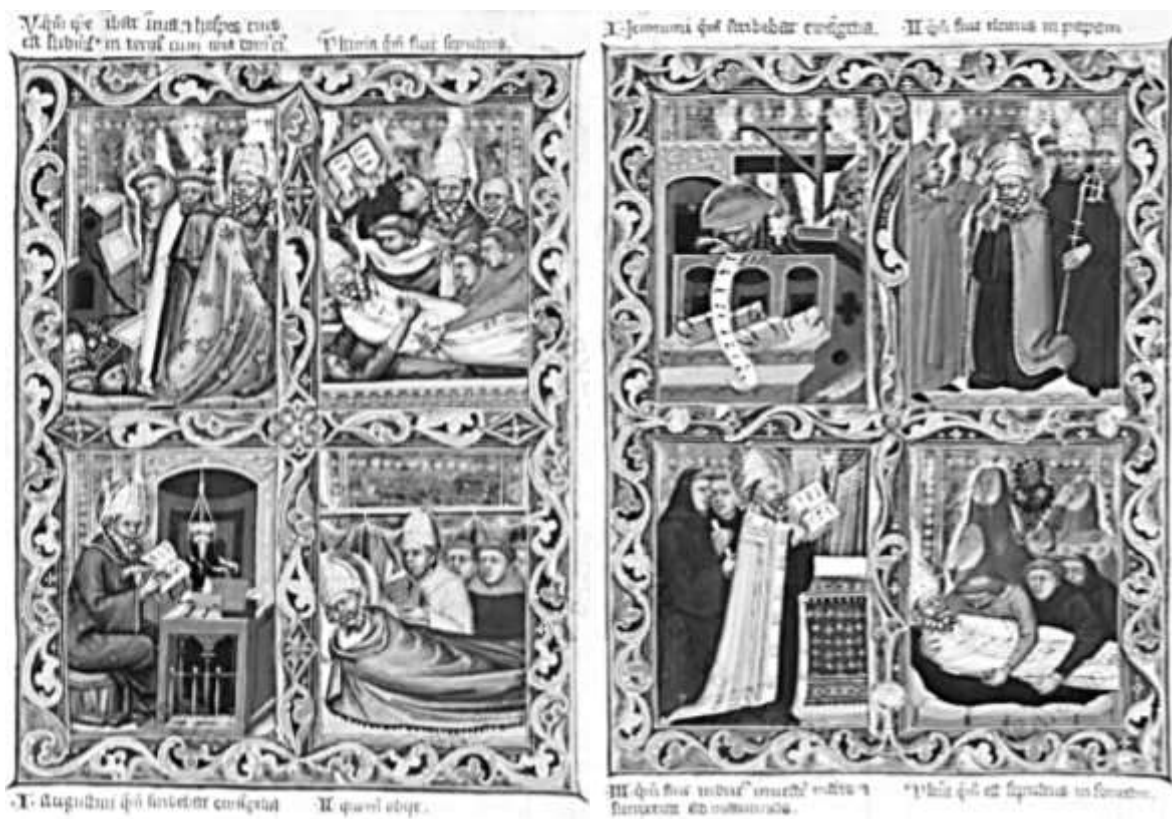
70-71. old. Ki lehet ez a Thome (Tamás), akit a képek alapján beajánlanak a királynak, mint írnokot, aztán pappá szentelik, a Boldogságos Szűz egy kabátot varr, amit egy szerzetessel elküld neki. Ezután kivégzik.

72. old. Szilveszter. I. Börtönbe zárják. II. Vitatkozik a zsidókkal. (Érdekes észrevenni, hogy a zsidók mind könyvekkel és írásokkal jönnek.) III. Zsidókat keresztel. IV. Egy elhullt ökröt újra élleszt.

73. old. I. Kiszabadít egy sárkányt a gúzsából. II. Hogyan temetik el. I. Gergely. Hogyan hívják vissza a remeteségből. IV. Megválasztják pápának.

75-76. old. Augustinus és Jeronimus írják az evangéliumot.

77. old. Szent Márton (Itt még nem szent, így feltételezhetjük, hogy a 13. századnál hamarabb nem avatták szentté). I. A köpenyét elvágja és a felét a szegénynek adja. II. Egy beteget gyógyít. III. Megszabadít egy akasztottat. IV. Püspökké szentelik.

78. old. Szent Imre. I. Imádkozik. II. Megcsókol egy szerzetest. III. Imádkozik a templomban, mire fény támadt. IV. Hogyan temetik el.

80. old. Szent László király. I. Gyulafehérvárra jön. II. Itt megkoronázzák. III. Részt vesz a körmenetben. IV. Imádkozik, hogy ne érezze az éhséget. Szent László imájára a megjelenő állatok megsegítik az éhező sereget.

81. old. V. A besenyők házainak felgyújtása? VI. Imádkozik a kápolnában. VII-VIII. A halott képében megjelenő ördög az arcába vágja a köpenyét.

82. old. IX. Az ördögöt elűzi a kereszt segítségével. X. Harcol a tatárokkal. XI. Harc közben megsérül. XII. Harcol a kun vitézzel, akinek a lábát a lány elvágja.

83. old. XIII. A lány segít neki megölni a kunt. XIV. A lány ölébe hajtja a fejét. XV. A Boldog Szűz erősíti. XVI. A levegőbe emelkedik.

84. old. XVII. A bohémiai királlyal csókolózik. XVIII. Amikor meghalt. XIX. Váradra viszik a testét. XX. Körmenetet rendeznek a tiszteletére.

85. old. XXI. Eltemetik. XXII. A nép imádkozik a sírjánál. XXIII. A nemes nem tudja elvenni az ezüstitálat. XXIV. A szegény el tudja venni.

92. old. V. Szent Lajos 25 szegényt megvendégel. VI. Szent Lajos kereszteteklyét tartó szentkeresztet hoznak. VII. Egy várandós asszony leesik a számárról! VIII. Az asszonynak két lánya születik.

64. (Stanislai) Szent Szaniszló: 1. Püspökké választják. 2. Feltámasztja Péter vitézt. 3. Szent Szaniszlót mise közben megöli a király. 4. A Szent Szaniszló testének feldarabolása és szétosztása.

65. V. Sasok őrzik a szent szét darabolt testét VI. Szent Szaniszló temetése. VII. A Szent megjelenik hívei előtt. VIII. Szent Szaniszló feltámasztja egy magyar ember fiát.

10. A krisztusi tanítás

Ha a fény nem képes a sötétségen felülkerekedni, akkor ennek a világnak vége. Hit, hűség, szeretet, mind csalóka káprázat, ha hiányzik az ész. Az ész az egyetlen eszköz, amivel úrrá lehet lenni a sötétségen. Az Észből ered a gondolat, ami az IGÉBEN ölt testet.

„Kezdetben vala az Ige, és az Ige Istennél vala. Minden ő általa lett, és nélküle semmi. Ezenfelül tudni kell, hogy az Isten öröktől fogva létezik, nincs kezdete és az idők előtt létezett.”¹¹⁰⁶

„Kevéssé sem kell azon csodálkozni, hogy úgy a múltban, mint most is, az embereknek és a nemzeteknek tudomásuk van Krisztusról. *Mert a krisztusi tanítás a legkomplexebb és a leg-tökéletesebb, minden bölcsességnek és virtusnak az abszolút forrása.*”¹¹⁰⁷ – Ez így is volt addig, míg nem hígították fel bizonyos népcsoportok érdekeit szolgáló elemekkel.

A krisztusi tanítás lényege: Ne tedd másnak azt, amit nem szeretnéd, hogy más neked tegyen, és csak azt tedd másnak, amit szeretnéd, hogy más neked tegye. Ezt úgy is meg lehet fogalmazni, hogy élni és élni hagyni. Ez a gondolkodásmód nem 2000 éve jelent meg, hanem lehet, hogy több ezer évvel ezelőtt divatban volt. Ezt hívták aranykornak, amikor nem voltak háborúk, amikor sem egyének, sem népcsoportok nem törekedtek a dominanciára. Csakis ilyen békés környezetben lehetett elvégezni azt a bonyolult és hosszas munkát, ami a növények nemesítését illeti. Rá lehet fogni, hogy a számtalan konyhakerti zöldséget és az édes gyümölcsöket az Isten egy ujjcsettintéssel teremtette, de akkor hogy magyarázzuk meg azt, hogy mindezen hasznos gabona, zöldség meg gyümölcsfajtának van egy vad, kevésbé használható változata? Vagy úgy képzeljük, hogy az Isten is úgy gondolkozott, mint az indián varázsló: jó embernek jó orvosság, rossz embernek rossz orvosság? Könnyebb elhinni azt, hogy mindezt istenemberek végezték el. A Krisztusisten Emberisten. Aki a krisztusi tanítást követi, Krisztussá, vagyis Isten fiává válhat. Ez az Isten az univerzális Jó Isten, nem pedig egy törzsi, hatalmára féltékeny boszszúálló isten, mint amilyent az Ótestamentum ábrázol.

Amikor elszaporodtak a dominanciára szakosodott népcsoportok, ezek új tanokat gyártottak, amelyek igazolni próbálták a bűnös cselekedeteiket. Kitalálták a hitet és a hűséget egy kegyetlen zsarnok Isten iránt, mint jogalapot. Az embert megfosztották minden érdemtől és

¹¹⁰⁶ In principio erat Verbum et verbum erat apud Deum, et Deus erat verbum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est. Et insuper scire, que Deus semper existens, principioque carens, et secula praecedens. (Callistus, 1561. 44.)

¹¹⁰⁷ „Minime vero mirari oportet, non dudum antea ita ut nunc, omnibus hominibus et gentibus CHRISTUM innotuisse. Doctrina enim CHRISTI omnium consumatissima, atque perfectissima, omnique sapientiae et virtutis genere absolutissima.” (Uo. 45.)

dicsérettől, amit átruháztak olyan képzeletbeli Istenre, aki egy csettintéssel megteremtette a világot. Így hazudták el bizonyos békés népek évezredes munkáját, eltulajdonítva e munka gyümölcsét. Még ha el is ismerték ezen békés emberek munkáját a létező anyagi javak előállításában, mindezt csakis a saját Istenük akaratának tulajdonították, aki a hit és hűség fejében a már létező javakat majd nekik adja, és nem annak, aki megdolgozott érte.

Miután az aranykor véget ért, és a rablásra berendezkedett népek túlsúlyba kerültek, de amint fentebb olvastuk, hogy a Krisztus név és krisztusi tanok még nagyon élénken megvoltak az emberek tudatában, ezt valahogy semlegesíteni kellett, és az új Istenhithöz kellett igazítani. Ekkor dolgozták ki a Jézus Krisztus történetet. Régi írásokból látszik, hogy nem valódi megtörtént esetről van szó, hanem egy olyan scenárióról, amit az idő folyamán módosítottak. Az ilyen könyveket, mint amiből most idézünk, utólag vagy megsemmisítették, vagy elrejtették, mivel itt még nem volt tökéletesítve a hamisítás. Az eredeti írásokat vagy megsemmisítették, vagy megsemmisültek úgy, hogy már nem másolták át az eredeti formában, és az idő vasfoga tette a dolgát.

Az alább leírtakat már nem találjuk meg a Bibliában, ott már szépítgettek.

„Amidőn a gyereket már eltanácsolták az anyatejtől, és a gyerek már nem akarta érinteni az emlőt, beteljesedett az anya fogadalma: és felmenvén a templomba a fogadalomnak megfelelően, a gyereket Istennek ajánlotta, amikor a három évet betöltötte. És a papok felvették, mint szent ajándékot, és a lánykát a sekrestye melegébe vitték, akárcsak egykor Sámuelet. Így mint isteni érintetlen szent, a templom szent helyeiben, sőt a szentélyben élt. Miután pedig éretté serdült, a papok tanácsa összeült megtárgyalni a helyzetét, hogy ne engedessék meg bárkinek a szent testének a megtekintése. (Itt meg kell jegyezni, hogy azok a nők, akik ilyen templomokban nevelkedtek a görögöknél, általában a nemi életbe való beavatást voltak hivatottak elvégezni). Egyenesen szentségtörésnek ítélték férfival való egyesülését, valamint a házasság kötelekébe való visszaadását, ha már egyszer Istennek volt felajánlva. Másfelől ebben a virágzó korban a lányt a szent templomban tartani sem a törvény, sem a tisztesség nem teszi lehetővé. A sok tanácskozás után a szentlélek ihletet adott nekik, hogy valakinek, aki szorgalmasan jár a templomba, ahhoz jegyeztessék el. De ettől megkövetelték, hogy a lány szüzességét megőrizze. Aztán nem mást, mint magát Józsefet találták a legmegfelelőbbnek a vigasztaló eljegyzésre és házasságra: mivel közeli rokonságban is voltak (ugyanis ugyanabból a törzsből valók), ezen felül meg idős, tisztességes, erkölcsös és a hitbéli dolgok tekintetében már előbb felfigyeltek rá.”¹¹⁰⁸

Epiphan szerint: „József már jó öreg volt, nyolcvan év körüli, és hat gyereke volt az azelőtti házasságából.”¹¹⁰⁹

„József mesternek Salométól (aki Aggai lánya volt, aki Zakariás proféta testvére, aki keresztelő János apja; Zakariás pedig és Aggai Barachia papnak a fiai) született négy fia, Jákob, Simeon, Juda és Jósea, és két lánya, Eszter és Tamara. Így ez a Salome és keresztelő János két

¹¹⁰⁸ „Ut vero infans á lacte materno iam abhorruit et mammam attingere noluit, promissionem mater adimplet: et in templum ascendens iuxta votum eam DEO consecrat, tertium iam tum aetatis agentem annum. Et sacerdotes quidem tum eam tanquam sanctius quoddam donarium susceperunt et puellam in sacrario fovendam esse duxere, ad antiqui illius Samuelis similitudinem. Itaque illa ut res divina, intacta et sacrosancta in templi sanctiore loco et adytis ipsis vivebat. Postquam autem adolevit, consilium sacerdotes agitarunt, quid de ea statuerent, ne in sacrum eius corpus admittere quisque viderentur. Sacrilegium namque prorsus se commissuros putabant, si viro eam coniungerent, atque in servitutem coniugalis legis redigerent, quae semel DEO dicata est. E diverso autem puellam eo aetatis flore in sacratiore templo versari, nec permissum lege putabant nec rem satis honestam et decoram esse videbant. Saepe itaque et multum re deliberata, divinitus eis per inspirationem ostendit, ut eam alicui, qui ad templum sedulo esset, sponsae nomine committerent. Eum vero talem esse debere, cui recte virginitatis custodia demandaretur. Porro non alius ipso Iosepho visus est esse magis idoneus, ad solorum sponsalium coniunctionem contrahendam: quippe qui propinquitate generis eam contingeret, (eiusdem enim tribus erant) insuper vero et senio et honestate morum iam pridem bonae fidei existimationem consecutus esset.” (Uo. 55.)

¹¹⁰⁹ „Iosephus senex admodum fuit, octuaginta plus minus natus annos, et sex ex priore coniuge habuit liberos.” (Uo.)

testvér gyereke. Mert Zakariás Barachia fia volt és János apja, ugyanígy Aggai Zakariás testvére és Salome apja, aki József felesége. De nem a bethleemi bábasszony Saloméről van szó – mert a bethleemi rokonságban volt Erzsébettel és szent szűz Máriával, amint a Lukács evangéliumában olvashatjuk. Három bethleemi nővér volt, kik Máthán pap és felesége, Maria gyerekei, Kleopatra és a perzsa Kosoparis uralkodása alatt, Herodes Antipatros fia uralkodása előtt. Az első neve Mária, a másodiké Soba, a harmadik Anna. Feleségül vette az elsőt, Máriát Bethlehemben és született tőle Salome bábasszony, feleségül vette a másodikat, Sobát ugyancsak Bethlehemben, akitől született Erzsébet, feleségül vette a harmadikat, Annát Galilea földjén, akitől született Mária, Isten anyja, akitől született nekünk a Krisztus, maga az igazság.”¹¹¹⁰

Ezek szerint, Máthánnak három felesége volt, akik közül az utolsó Anna. Ekkor már Máthán Galileába költözött, és nevet is változtatott, mivel Mária apját Ioachimnak hívták. Úgy tűnik, hogy a férfiak majdnem kétszer hosszabb ideig éltek, mint a nők.

„Krisztus születésétől Mária haláláig 44 év telt el. Egész élete hossza 59 év volt.”¹¹¹¹ Vagyis 15 éves korában szült.

„Tehát amint Názáretben Józseffel lakott, Gábiel arkangyaltól örömhírt kapott: Üdvözlégy, az Úr van te veled. És ezzel a szózáttal együtt a változatlan örök és idők előtti Isten Igéje leszállt és a mi természeti körülményeinkben testet öltött.”¹¹¹²

Itt egy olyan esettel állunk szemben, ami zsidóknál nem volt szokásban, tudniillik nők nem szolgálhattak templomban, és egyedüli eset, amikor Istennek felajánlott leánygyermek a templomban papok közt nevelkedne. Ellenben szokásban volt ez rómaiaknál és görögöknél, ezért gyanítani lehet, hogy innét vették a történethez az ötletet. A sok ellentmondást elkerülendő, ezt a történetet teljesen mellőzték a Bibliából.

Ezt a történetet olyan, erkölcsében megromlott papság szerkeszthette, akiket a hatalom teljesen elvakított. Azt tudjuk, hogy VI. Sándor pápa idejében normálisnak számított, hogy egy pap kénye-kedve szerint elcsábíthatta bárkinek a jegyesét vagy feleségét. Sándor pápának ilyen kapcsolatból született Lukrécia nevű lánya a Vatikánban élt. A rossz nyelvek azt mesélték, hogy a Borgiai olyan hevesvérűek voltak, hogy nem tudtak kielégülni rendesen csak egymás közt. Így amikor a Vatikánban megjelent egy újszülött, akit Nárcisznak kereszteltek, mindenki azt gyanította, hogy ez Sándor és Lukrécia, vagy Cezare és Lukrécia közös gyereke.¹¹¹³

A történet sok szempontból is szembemegy az erkölccsel, habár a hatalom annyira korrumpálta a mai ember erkölcsi magatartását, hogy a legtöbb embernek fel sem tűnik, hogy itt nincs minden rendben. A Bibliában és a megfilmesített változatokban József egyáltalán nem az az impotens aggastyán, aki önként elvállalja a magasztos feladatot. Sőt, annyira féltékeny, hogy

¹¹¹⁰ „Joseph faber ex uxore sua Salome (que quidem filia fuit Aggaei ,fratris Zachariae prophetae, eiusdemque Iohannis baptistae patris: Zacharias vero et Aggaeus filij erant Barachiae sacerdotis) quatuor susceptis filios, Iacobum, Simeonem, Iudam, et Iosen: et item filias duas Esther et Thamar. Ita ut Salome ipsa et Ioannes baptista duorum fratrum liberi fuerint. Etenim Zacharia filius quidem est Barachiae patrus autem iohannis. Similiter et Aggaei frater quidem Zachariae patrus autem Salome, Iosephi coniugis. Salomen porro dico, non illam in Bethleem obstetricem (illa enim Bethleemitica, consobrina Elisabethae erat et item sanctae virginis Mariae ut hoc sacrum Lucae Evangelium indicat). Siquidem tres fuere sorores Bethleemiticae, filiae Matthan sacerdotis, et Mariae coniugis eius, sub Cleopatrae et Cosoparis Persae regno, ante Herodis Antipatri filij regnum. Primae Mariae, secundae Sobae, tertiae Annae nomen erat. Nupsit prima in Bethleem Maria, et peperit Salomem obstetricem. Nupsit quoque secunda itidem in Bethleem Sobae, et genuit Elisabetham. Nupsit postremo et tertia Anna in terra Gallilea, et protulit Mariam Dei genetricem ex qua nobis exortus est CHRISTUS ipsa veritas.” (Uo. 95.)

¹¹¹¹ Ceterum tempus omne á nativitate CHRISTI usque ad Dei genitricis migrationem, annos fuisse dicit quadraginta quator. Totius autem vite eius annos quinquagintanovem.” (Uo. 94.)

¹¹¹² Itaque in Nazareth cum Iosepho domicilium illa habens, ab archangelo Gabriele laetum accipit nuncium: Ave, dicente, gratia plena, Dominus tecum. Et simul cum ea ipsa voce intransibiliter eternum et anteseclare VERBUM DEI descendit, et conditionem naturamque nostram, (inenarrabili naturamque superante modo subit, supra mentis intelligentieque nostrae captum, massae et fermento humano miytum atque temperatum).” (Uo. 55.)

¹¹¹³ Klaubund, 1932. 87.

már el akarja bocsátani a menyasszonyát, amit csak Gábrriel arkangyal közbelépése tud megakadályozni. Amilyen összefércelt a story, épp olyan felületes az égiek hozzáállása. Egy ilyen világméretű esemény kivitelezését, ha a mindenható mindentudó égiek irányítanak, akkor zökkenőmentesen és botránykeltés nélkül kellett volna végbemenjen. Ez a történet úgy tűnik, hogy inkább az akkori papok erkölcsi magatartását hivatott igazolni, amikor bárkinek a jegyesét bűntetlenül birtokba vehették.

Ha valódi történelmi személy lett volna, akinek az életútja az égiek figyelemközpontjában volt, akkor nem lenne akkora homály a születése és a fellépése közötti időszakban. A közel 30 év alatt *egyetlen* momentumot közölnek, amikor a szülei a templomban találják meg papok társaságában. Ezt nem lehet a család szerény helyzetének tulajdonítani, mivel amint a fenti szövegekből kiderül, a rokonságban papok, sőt egy próféta is szerepel. Egyetlen magyarázat a 30 év eseményeinek hiányára az, hogy ezek nem is léteztek.

A *Nagyboldogasszonytól Máriáig és az Egy érdekes üdvtörténet* című fejezetben bemutatott kéziratos képsorozat, valójában a kereszténység történetét mutatja be képi formában, amikor a legtöbb ember előtt ismeretlen volt az írás.¹¹¹⁴ Itt a történet a Nagy boldog asszonnyal kezdődik. A jézusi történetet latin műveltségű papok találták ki. Latinul a *máre* nagyot jelent, tehát a Mária nevet is a Nagy(asszonyról) kreálták. Ahogy a fenti idézetekben a Máthán esete is mutatja, a tehetősebb férfiaknak több feleségük volt, akik közül az elsőt Nagyasszonynak hívták. Ezért volt a Máthán első feleségének a neve Mária. A régi időkben a neveknek mindig jelentése volt.

Távol áll tőlem hogy még nagyobb megosztást provokáljak a keresztények között, de amíg nem találjuk meg a kereszténység igazi szilárd és kikezdehetetlen alapjait, addig az iszlám térhódítását nem lehet megállítani. Egyedül a krisztusi tan hirdeti a szabadságot és az egyenlőséget nemzetek és nemek között. Az ótestamentumi és az iszlám által elképzelt Isten egy rabszolgatársadalmat hivatott tovább éltetni.

Máni legendája

A régi korokban, amikor az írás még drága cikknek számított, ennek legfőbb funkciója a hatalom által kiadott törvények megörökítése volt. Ezért az írás nagyon sok ideig szentnek, vagyis megkérdőjelezhetetlennek számított. Az írás ezen kiváltságos szerepe megmaradt akkor is, amikor az infrastruktúra fejlődése lehetővé tette ennek az ipari méretekben való előállítását, ami miatt sok hamis állítás úgy vallási, mint történelmi téren, igaznak lett elfogadva. Az írás elterjedése előtt a történelmi és vallási emlékek inkább képek és szobrok formájában lettek megörökítve. A monoteisztikus vallások megjelenése egybeesik a nagy birodalmak megjelenésével. Minden nagy birodalom Ura úgy képzelte magáról, hogy ha még egyelőre nem, is de nemsokára az egész világ Ura leend. A földi birodalom egyetlen Urának mintájára, elképzelték

¹¹¹⁴ *Acta ss. pictis imaginibus adornata.*

egy égi, minden istenség felett uralkodó Istent. Ahogy nőtt a birodalom, a birodalom Ura a hatalmának növekedésével párhuzamosan mindinkább eltávolodott az alattvalóitól, eladdig, hogy már földi istennek képzelte magát. Ugyanígy vallás terén, amíg az emberek csak kis közösségekben éltek, az Isten vagy Istenek emberközeliak voltak, mint Krisztus, Máni, Zaráos-ter, Buddha stb. A birodalmi törekvések idejében a vallási elképzelésekben megjelentek az embertől teljesen távolálló és riválist nem tűrő Istenek, mint Jehova vagy Allah. A monoteista és nem emberközeli vallások terjedését nagyban elősegítette az írás terjedése. A mesterien megfogalmazott hamis történetek olyan eleven képeket tudtak ébreszteni az emberben, amelyeket ha megspékeltek egy kis érzelmi ráhatással, már megkérdőjelezhetetlen tényeknek számítottak.

Gyanús párhuzamokat fedezhetünk fel Krisztus, Máni és Mohamed történetében, ami arra a következtetésre ad okot, hogy ezek a történetek egy időben lettek kitalálva. Úgy Krisztusnak, mint Máninak, tizenkét apostola és utána hetvenkét hitmagyarázója (interpret) volt. Úgy Mánit, mint Mohamedet gyerekkorában maga mellé veszi olyan özvegy, akinek a tulajdonában bizonyos vallási iratok vannak, amiből ezek az ihletet merítik. A katolikus vallás szerint, úgy Máni, mint Mohamed, eretnek tanokat hirdet. Az eretnek ellen vívott háborúk pedig a 13–14. században zajlottak. Ebben az időben jelentek meg a Jezsuiták és az Obszervánsok. A Jezsuiták a nevükből is következőleg, a Jézus nevét terjesztették a köztudatban. Ennek egyik kezdeményezője B. Bernardino minorita szerzetes volt a 15. században. A régi, még hamisítatlan görög iratokban ugyanis csak a Krisztus név szerepel, legtöbbször rövidített formában, mint Xpm. Ennek ellensúlyozására Bernardino megszerkesztette Jézus nevének rövidített formáját JHS, ezzel kapcsolatot próbálva teremteni a Jézus és a Jahve nevek közt. Ő ugyanis obszerváns volt, amely irányzat az Ótestamentum elfogadását célozta meg.

Az úgynevezett eretnek irányzatok (de amelyek közt ott voltak az eredeti keresztény tanok is) megsemmisítésére három módszert alkalmaztak: 1. Az egyik a nyílt erőszak (inkvizíció, iratok megsemmisítése, máglyahalál). 2. Egy másik jól bevált módszer, akárcsak a mai politikában, a lejáratás, befeketítés. 3. A harmadik pedig az idő-hamisítás, bizonyos események és személyek más idősíkokra való áthelyezése.

1. Egész könyvet lehetne arról írni, hogy hány személy esett áldozatul az inkvizíciónak, vagy hány írást semmisítettek meg. A keresztes hadjáratoknak, amelyek a köztudatban a Szentföld felszabadítását célozták, valójában az elsődleges célja az úgynevezett eretnek irányzatok felszámolása volt.

2. Az alábbi írásból kiderül, hogy szinte minden eretnek irányzat Afrikából ered, és a képviselőik szaracénok. A szaracén magyarul szerezsen, tudnivaló, hogy afrikai feketét jelent. Abban az időben, amikor ezek az írások megjelentek, a szaracén pejoratív megnevezés volt. Köztudott, hogy az angyalábrázolások fehérek és szépek voltak, az ördögök meg csúnyák és feketék. A Manicheus tanok egyik legfőbb hirdetője, Fausztusz is afrikai szaracén (legalábbis a propaganda szerint). De jól ismert a német területeken elterjesztett Fauszt legendája, aki vérrel írt szerződést kötött az ördöggel, ami után szörnyű halált halt. Ez az elrettentő történet is az eretnek tanok lejáratását szolgálta.

3. Fölöttébb gyanús az a tény, hogy mindazon vallásképvisező személyek nevei, akik a 3–4. században szerepelnek, újra megjelennek a 13–14. században, ugyancsak, mint egyházi személyek. De számos más jel is igazolja, hogy bizonyos eseményeket, melyek a 13–14. században zajlottak, ezer évvel visszatolták a történelmi skálán, így minimalizálva ezek jelentőségét.

Az alábbi könyvből kiírtam egypár érdekesebb mondatot, amiből az olvasó saját beállítottsága szerinti következtetéseket vonhat le. Kevés írás található az úgynevezett eretnek tanokról, de ami fennmaradt, abból az tűnik ki, hogy ezek is keresztények voltak, csak nem akarták elfogadni a „Törvényt” (a mózesi törvényt). Nem céлом sem új vallást létrehozni, sem a keresztény hitet gyengíteni. Mivel azonban a keresztény vallás is megfeneklett valahol a középkorban, ezért tanulva a régi írásokból is, inkább a keresztény vallás megújítására és megszilárdítására

buzdítanám az embereket, amíg még nem késő. Egy épületet is csak úgy érdemes megújítani, ha a rohadt elemeket kicseréljük újakra és erősebbekre.

Az idézett írás keletkezése: „Archelaus mezopotámiai püspök Manicheum ellen írt disputációját szír nyelven írta, ami görögre fordítása után széles körben terjedt. A püspök Probus idejében élt. Nagyon sokan megkérdőjelezték az írás hitelességét. Az én véleményem is az, hogy a manicheista doktrínáról itt felsorakoztatott állításokat egy az egyben a kataroktól vették át, akik ellen a katolikus egyház a 13–14. században keresztes hadjáratot viselt.”¹¹¹⁵

„A szerző (Archelaus) inkább úgy beszél, mint unitárius, nem pedig mint katolikus.”¹¹¹⁶

„Ő (Mani) nyíltan hirdeti a reinkarnációt, követve Empedoklész és Pithagorász tanításait... Bosobre szerint egy név sem hajaz keleti nevekre. (Amiből az következik, hogy a Manicheista irányzat is európai. Egyébként nincs semmi különbség a katarok által hirdetett tanok és a manicheista tanok közt.) És ő úgy gondolja, hogy az igazi neve Carcubius.”¹¹¹⁷ (Ez a Carcubius, de más helyen Corbicius, Máni eredeti neve.)

„Valóban minden helyen a manicheusok ellen beszél, ahol azt mondja, hogy az evangélium eleve meg lett ígérve, és hogy Krisztus hús szerint Dávid leszármazottja.”¹¹¹⁸

„Augustinus, akinek nem volt alkalma nagyon sok időt velük tölteni, azt mondja róluk: Ti nagyon kevesen vagytok, majdhogynem nem is léteztek.”¹¹¹⁹

„Azt mondják, hogy Adimantusz, aki Máni egyik tanítványa volt, írt egy könyvet a Törvény és a próféták ellen, azt igyekezve bizonyítani, hogy az Evangélium és a Levelek ellenük szólnak, vagy más szavakkal: az ellentétet az Ó és Új szövetség között. És következésképpen az előbbi nem származhat Istentől.”¹¹²⁰

Origenészt Adamantiusznak is nevezték: Vagyis Addas, Adimantius, Origenész ugyanaz a személy.¹¹²¹

Máninak három tanítványa: Thomas, Addas (Adimant) és Hermas.¹¹²²

„Megállapított dolog, hogy a Manicheus doktrína, ami a szentháromságot érinti, különbözik az Ariánus doktrínától.”¹¹²³

„Egy bizonyos Fausztusz afrikai nemzetből való, Milet városából, nyájas beszédű, nagyon okos, a Manicheus szekta tagja, megátalkodott ebben a rémes téves hitben. Ez a mileti Fausztusz Afrikában egy könyvet írt a manicheizmust védelmezendő, amire Augustinus egy nagy műben, harminchárom könyvben válaszolt.”¹¹²⁴ (Megjegyzendő, hogy az Afer az Afrikai pejoratív formája.)

¹¹¹⁵ „Archelaus episcopus Mesopotamiae librum disputationis suae, quam habuit adversum Manicheum, exeuntem ex Perside, Siro sermone composuit, qui translatus in Graecum habetur a multis. Claruit sub Imperatore Probo qui Aureliano et Tacito successerat.” (Lardner, 1758. 2.)

¹¹¹⁶ The author speaks more like an Unitarian, than a Catholic. (Uo. 12.)

¹¹¹⁷ „Hi openly teaches transmigration, following herein the sentiment of Empedocles, Pythagoras... Beausobre says none of these name have an Oriental air. And hi suspects that the right name is Carcubius.” (Uo. 24.)

¹¹¹⁸ „Verum totus hic locus contra Manicheos facit, ubi dicit, quod evangelium ante sit promissum et quod Christus secundum carnem ex David stirpe.” (Uo. 56.)

¹¹¹⁹ „S. Augustin who had no occasion to be well acquainted with them, he says to them: You are a very few and almost none at all.” (Uo. 57.)

¹¹²⁰ „Adimantus said to have been a disciple of Mani, wrote a book against the Law and the Prophets, endeavoring to show, that the Gospels and Epistles were contrarie to them: or in other words, the disagreement between the Old and New Testament. And that consequently the former could not be of God.” (Uo. 62.)

¹¹²¹ Lásd Origenész, 1620., már a címében: [Origenis Adamantii...](#)

¹¹²² Lardner, 1758. 64.

¹¹²³ „Is allowed that the Manichean doctrine concerning the Trinity was different from that of the Arians.” (Uo. 68.)

¹¹²⁴ „Faustus quidam fuit gente Afer civitate Milevitanus, eloquio suavis, ingenio callidus, secta Manicheus, ac per hoc nefando errore perversus. Faustus of Milevi in Africa, published a volume in defence of Manicheism, which St. Augustin answered in a large Work of three and thirty books.” Uo. 71.)

„Amellett, hogy az afrikai szekta volt a legabszurdabb az eretnek szekták között, Fausztusz csak néhány kérdést tárgyalt.”¹¹²⁵ (Ez is azt bizonyítja, hogy Fausztuszt csak papíron tették át Afrikába, és valójában ő is európai volt.)

„Amidőn huszonkilenc éves korában Fausztusszal Karthágóba megy, erről így ír a Vallomások c. könyvében, Lib. 6. cap. XI.: És íme, a harmincas éveimben jártam. Ekkor Krisztus születése szerint háromszáznolcvanharmadik évet írtak. Az a bizonyos Fausztusz afrikai származású volt. Ismertem ezt az embert, ahogy a Vallomások című írásomban megemlítettem.”¹¹²⁶ (Az abszurd az, hogy 383-ban még nem vezették be a Krisztus szerinti időszámítást. De az egész vallomásnak olyan íze van, mintha más adta volna a szájába.)

„Tolliusnak van egy könyve azzal a címmel, hogy A Manicheus és a Paulianus szektákból visszatérítettek milyen formában lehet visszafogadni.”¹¹²⁷

A Paulicians Pál követőit jelenti. De vajon melyik Pálét, ha eretnek szektának számít. Valószínű, hogy a Pálosokét, akik szerintem Remete Szent Pál követői. De akkor gyanítható, hogy a Pál apostol levelei is össze lettek keverve a két Pál írásaival.

A pálosokról: Itt egy örményországi Pálról van szó, aki maga is Manicheus volt. Egyes szerzők azért aláhúzzák, hogy a pálosok nem mindenben értettek egyet a manicheusokkal. Nem fogadják el Pétert, mint az apostolok vezetőjét, sem a leveleit, mivel úgymond megtagadta és elárulta a mesterét. Erről manapság nemigen hallani, de Mátyás király idejében ez szóbeszéd tárgya volt.¹¹²⁸

Photius: „Nem fogadják el az ótestamentumi írásokat, a profétákat sarlatánoknak és rablóknak nevezik, csak a négy Evangéliumot fogadják el a Pál tizennégy levelével, a katolikus Jákobot, a János három levelét, a katolikus Júdást, az Apostolok cselekedeteivel. Ugyancsak elfogadják a katolikus Egyház két nagy rendíthetetlen alapját. Az apostolok vezetőjét és írását nem fogadják el.”¹¹²⁹

„Elfogadják a négy Evangéliumot és Pál apostol 14 levelét és Jakab (James) katolikus levelét, János három levelét, Judának a katolikus levelét és az apostolok cselekedetét, semmi rontást nem téve bennük. De nem fogadják el az apostolok vezérének leveleit.”¹¹³⁰

„Amellett, hogy Máninak magának tizenkét tanítványa és számtalan apostola volt, ezt az állítást a manicheusok ma is őrzik. Mert a tizenkét választottján kívül, akiket magisztereknek hívtak, a tizenharmadik a vezetőjük volt. Hetvenkét püspökük volt, akik a magisztereknek voltak alárendelve, és presbiterek, akik a püspököknek voltak alárendelve. A püspököknek diakónusai voltak, akiket ugyanúgy Választottaknak (Electis) neveztek.”¹¹³¹

¹¹²⁵ „Beside that the African sect was one of the most absurd and heretical among them Faustus treats but a small number of questions.” (Uo. 73.)

¹¹²⁶ „Nam annum aetatis vicesimum nonum egit Cartagine cum Fausto. Libro enim 6. Confessionum cap. XI. scribit: Et ecce jam tricenariam aetatem gerebam. Erat tunc annus Christi trecentisimum octogesimum tertius. Faustus quidem fuit gente Afer. Noveram ipse hominem, quemadmodum eum commemoravi in libris Confessionum mearum.” (Uo. 76.)

¹¹²⁷ „In Tollius it is entitled A Form of reseiving those who are converted from the heresie of the Manicheans and Paulicians to the true faith.” (Uo. 77.)

¹¹²⁸ Uo. 426. Lásd a „Mátyás király vitája Gatti püspökkel” című alfejezetet A Hunyadiakról c. fejezetben.

¹¹²⁹ „Quod veteris instrumenti tabulas non admittant ,prophetasque planos et latrones appellent, aut sola duntaxat sacra quator evangelia et S. Pauli Apostoli denas quaternas epistolas recipiant, Jacobi item Catholicam ,ternas Joannis, Catholicam Judae, cum Actis Apostolorum, iisdem quibus apud nos sunt verbis. Binas Catholicas magni et immobilis ecclesiae fundamenti. Principis apostolorum, non admittunt.” (Uo. 432.)

¹¹³⁰ Uo.

¹¹³¹ „Propter quod etiam ipse Manicheus duodecim discipulos habuit, ad instar apostolici numeri quem Manichaei etiam hodie custodiunt. Nam ex Electis suis habent duodecim, quos appellant magistros, et tertium-decimum principem eorum. Episcopos autem septuaginta duos, qui ordinantur a magistros, et presbiteros qui ordinantur ab episcopis. Habent etiam episcopi diaconos, jam ceteri tantum modo Electi vocantur.” (*Acta ss pictis imaginibus adornata*. 87.)

„Faustus úgy fejezte ki magát, minthogy a Választottak alatt egyházi embereket értett, az Auditorok alatt pedig világi embereket. A manicheusoknál a Választottaknak és az Auditoroknak egészen más életvitel volt előírva.”¹¹³²

„Faustus maga mondja, hogy véleménye szerint minden hús tisztátalan.”¹¹³³

„Photius az első könyvében, amit a Pálosok ellen írt, amely szekta szerinte a manicheusok egyik ága, ezek különleges aspektusáról számol be. Az összes szektáik, professzoraik és vezetőik hat Egyházban tömörültek. Az első Macedóniai, a második Achájai, a harmadik a Filippi Egyház, a negyedik a Laodiceai, az ötödik az Efézusi, a hatodik a Kolossi. Ők magukat keresztényeknek hívták. A katolikusokat ők rómaiaknak nevezték, mintha ezek pogányabbak lettek volna.”¹¹³⁴

Egy vita alkalmával Fortunátus (manicheus) megkérdezte Szent Augustint, hogy soroljon fel egypár elítélendő dolgot a manicheusok részéről. Augustin azt válaszolta, hogy amikor köztük volt, ő csak auditor minőségben volt, ezért nem ismerheti mélyebben a vallást.¹¹³⁵ (Érdekes, hogy mindamellett, hogy nem ismeri, de ítélkezik fölötte.)

„Az antik szerzők hallgatása egy másik érv ezen történetek hamis volta mellett. Jeruzsálemi Cyril a katechetikai diszkurzusát 347 körül írta, hét évvel Mani feltételezett halála után, de ahogy Bosobre mondja, ő az első, aki ezekről beszél. És Cyriltől Augustinig nincs egy szerző se, keresztény vagy pogány, aki a manicheusok obszcén szertartásairól említést tenne.”¹¹³⁶

Tillemont: „A manicheusokat ritkán védték a római törvények... Faustus dicsekszik a manicheusok által elszenvedett üldöztetésekkel, melyben bizonyítékát látja annak, hogy jó keresztények. És úgy érvelnek, hogy ők nem ebből a világból valók, és őszintén kell szeressék az igazságot, mivel a világ gyűlöli őket és állandóan üldözve vannak.”¹¹³⁷

„Augustinus két könyvet írt, egyik A Katolikus Egyházi szokások, a másik A Manicheusok szokásai.”¹¹³⁸

„Felix (manicheus) és Augustin disputációja: Felix: Alázattal kérem a kódexet nekem visszaadni. Augustin: De hogy kérheted a kódex visszaadását, amikor azt nyilvános pecsét alatt őrzik. Felejtsd el a kódexedet, de mit akarsz abból kihozni? Felix: Minden írást, ami tőlem el lett lopva, mivel ezek a levelek lényegét tartalmazzák.”¹¹³⁹

¹¹³² Faustus expressed himself as if by Elect were meant clergy, and by Auditors seculars or the laity. By the Manichean rule a very different course of life was prescribed to the Elect from that of the Auditors.” (Uo.)

¹¹³³ „Faustus himself says that in his opinion all flesh is impure.” (Uo. 91.)

¹¹³⁴ „Photius in his first book against the Paulicians, usually reckoned a branch of Manicheans, relates a singularity of theirs. They reduced all their sect or the professors of their principles to six churches. The first was called Macedonia, the second Achaia, the third was called the church of the Philippians, the fourth that of the Laodiceans, the fifth that of the Ephesians, the sixth that of the Colossians. Themselves they called Christians. The Catholics they named Romans, as if they had been mere Heathens.” (Uo. 96.)

¹¹³⁵ Uo. 99.

¹¹³⁶ The general silence of ancient authors is another argument of the falsehood of this story. Cyril of Jerusalem published his Catechetical discourses about the year 347. seventy years as is supposed after the death of Mani. But as Beausobre says, he is the first who has spoken of this matter. And from Cyril to Augustin he does not find any author, Christian or Heathen, who has reproached the Manicheans with these obscene mysteries.” (Uo. 100.)

¹¹³⁷ „The Manicheans seldom had the protection of the Roman laws... Faustus glories in the persecutions they endured, as a proof of their being good Christians. And they argued that they were not of the world, and must needs be sincere lovers of truth, because the world hated them, and they were always under persecutio.” (Uo. 107.)

¹¹³⁸ Augustinus: scripsi duos libros, unum de Moribus Ecclesiae Catholicae, alterum de Moribus Manichaeorum.” (Uo. 102.)

¹¹³⁹ „Felix–Augustin disputatio: Felix: Modo peto codices reddantur mihi. Augustin dixit: Sed quia codices tuos repetis, qui sub sigillo publico custodiuntur. Tolle autem codices tuos et dic quid inde velis proferri. Felix dixit: Omnes scripturas quae mihi sublatae sunt. Ista enim Epistola Fundamenti est.” (Uo. 108.)

„Nem sokkal a 440-es évek után, Leo pápa kemény kihallgatásoknak vetette alá a manicheusokat Rómában és más helyeken, és sok könyvüket megsemmisítette”¹¹⁴⁰ (Ez lehetett X. Leo is, az évszámnak nincs nagy jelentősége.)

„A perzsa Mani, a könyvekben képfestő Mani, mivel ez volt a szakmája.”¹¹⁴¹ (Ez a Pictor Mani név inkább abból ered, hogy ő azt a vallási irányzatot képviselte, amelyik az egyházi képekre támaszkodott, amit még nem tudtak meghamisítani. Ez az irányzat megvolt a történelemírásban is, ahol megjelenik egy Fabius pictor történész.)

„Ekkor tehát Korbikus, eltemetve úrnőjét, használni kezdte a rámaradt javakat, és elment a városba, ahol megállapodott (és Perzsia királya lett), és megváltoztatta a nevét Mánira, de magát Korbiciusnak nevezte.”¹¹⁴² (Ez a Korbikus név ugyanaz, mint a Korvin. És ha a magyarokat néha pártusoknak – perzsáknak – hívták, akkor rájövünk, hogy mit is takar ez a mese. Mátyás királyt Korvinusnak hívták, és tudnivaló, hogy sokat vitatkozott a katolikus papokkal, és azt is tudjuk, hogy ekkor már nagyban terjedt az Obszervancia irányzat a katolikus vallásban. A legendák úgy alakulnak, hogy bizonyos történeteket szájról-szájra továbbadnak, mindig egy kicsit módosítva és összemosva más történetekkel.)

„Hyde és Herbelot szerint Máninak olyan ügyes keze volt, hogy körző nélkül rajzolt köröket, és egy Földgömböt készített minden körével és beosztásaival.”¹¹⁴³ (Hát, kötve hiszem, hogy ezt valaki a 3. században csinálta volna.)

„Schythiánusz tanítványa, Terebintum, ki magát Buddhának nevezte, négy könyvet írt. Állítólag ezen könyveket eltulajdonította Mani, és úgy hirdette, mint a saját írását.”¹¹⁴⁴ (Tudnivaló, hogy Dionisius Exiguus szkita volt, és óriási szerepe volt a keresztény doktrína kidolgozásában.)

„A Rejtelmek (egy manicheista könyv) ezen szavakkal kezdődik: Létezett Isten és Anyag, fény és sötétség, jó és rossz. Ezek egymástól teljesen elkülönülve léteztek, és egymással ellentétben. Photiusz azt mondja, hogy ezzel a szerző cáromolja a Törvényt és a Prófétákat. De nem ez volt a legfőbb rajzolata ennek az ártalmas alkotásnak.”¹¹⁴⁵

„A harmadik könyv, melynek a címe az Evangélium, de amint Cyril mondja, ez nem tartalmazza Krisztus életét, és csak névleg Evangélium.”¹¹⁴⁶ (De vajon mitől Evangélium az Evangélium? Attól, hogy bemutatja Jézus életét, akiről egész a 14. századig nem tud senki, mert B. Bernardino épp a Jézus nevének ismertetését tűzte ki élete céljául, vagy attól, hogy útmutatást ad az üdvözléshez?)

„A manicheusok a kettős elv doktrínájukat igyekeztek az Újtestamentumbeli írásokkal alátámasztani. Máté VII. 18.: Egy jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt, sem egy romlott fa nem teremhet jó gyümölcsöt. A Rómaiakhoz írt levelek VII. fejezetében, ahol az apostol két törvényről, vagy két hatalomról beszél: az egyik a megértés, vagyis az értelem, a másik a hús, vagyis a húsbéli test tagjainak törvénye, amelyek állandó ellentétben vannak. János V. 19.: Az egész világ a gonoszságban vesztegel. Efézusiakhoz írt levél VI. 12.: Mert nem vér és test ellen

¹¹⁴⁰ „Not long after the year 440. Pope Leo made strict enquire after the Manicheans at Rome and in other places and destroyed great numbers of their books.” (Uo. 110.)

¹¹⁴¹ „Manes Persa, in eorum libris dictus Mani pictor, nam talis fuit professione sua.” (Uo. 116.)

¹¹⁴² Tunc ergo Corbicus sepulta domina, bonis sibi derelictis omnibus uti coepit, et migravit ad medium civitatis locum in quo manebat Rex persarum, et commutato sibi nomine Manem semetipsum pro Corbicio appellavit”. (Uo. 122.)

¹¹⁴³ „Hyde and Herbelot: he (Mani) had so fine a hand as to Draw lines and make circles without rule or compasse. And he made a terrestrial globe with all it, scircles and divisions.” (Uo. 127.)

¹¹⁴⁴ „Scythian, Terebint (Buda). Scythianus discipulum habuit Terebinthum qui alio nomine Buddam se vocavit, scripsitque quator libros.” (Uo. 147.) 155.old:

¹¹⁴⁵ „Mysteris: began with these words: God and Matter existed, light and darknesse, good and evil. They were entirely separate, and contrarie to each other. Photius says the author there blasphemed the Law and the Prophets. But that was not the principal design of this pernicious work.” (Uo. 155.)

¹¹⁴⁶ The third book entiteld the Gospel wich as Cyril says did not contain the historie of the life of Christ, but resembled the Gospel in name onlly.” (Uo. 157.)

van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötét-ségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.”¹¹⁴⁷

„Szokrátesz arról tudósít, hogy a manicheusok hittek a lélekvándorlásban. Erről számolnak be Archelaus, Theodoret és más szerzők. Agapius szerint azon lelkek, melyek elérték a tökéle-tességet, visszatérnek Istenhez. A nagyon romlott lelkek pedig a tűzre és a sötétségre lesznek kárhoztatva. De azok, akik középszerűen viselkedtek, tehát sem túl rosszak, sem túl jók nem voltak, átkerülnek egy másik testbe. Ez persze csak egy rövid ismertetése a dolgoknak.”¹¹⁴⁸

„Amint Theodoret mondja, ők kikacagták a test feltámadását. Szerintük semmi anyagi do-log nem érdemes a megmentésre. Szerintük Krisztus azért jött, hogy a lelkeket megmentse. Több szöveggel is érvelnek a Szentírásból: Kor. XV. 50.: A hús és a vér nem örökölheti Isten országát.”¹¹⁴⁹ („Azt pedig állítom atyámfiai, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot.”)

„A lelkek miután itt a földön megtisztultak, visszatérnek a fény birodalmába, ahonnan jöt-tek. Ami viszont érdekes, a Holdon és a Napon keresztül térnek vissza, melyeket amolyan ha-jóknak képzelnek, melyek a lelkeket az égbe szállítják.”¹¹⁵⁰

A mai megfigyelések szerint a halálközeli élményekről szóló beszámolókból mindig meg-jelenik egy Naphoz, vagy Holdhoz hasonló fényes entitás. Biztos, hogy ezt már a régebbi idő-k-ben is megfigyelték. Az Upanisádokban, melyeket állítólag időszámításunk előtt írtak, ugyanez a jelenség van nagyon bőven ecsetelve. Nem hiszem, hogy az Upanisádok az ezredforduló előtt eljuthattak a katarokhoz, de az is lehet, hogy ők maguk tanulmányozták ezt a jelenséget.

„Egyesek úgy gondolják, hogy az őskeresztények nem voltak képesek megvédeni az Ótes-tamentumot.”¹¹⁵¹

De vajon a mostaniak képesek erre?

„Ők (a manicheusok) azt állítják, hogy sértő az Ótestamentumban ábrázolt emberi szenvedélyektől átítatott istenkép... néha nem képes előrelátni a jövőt, néha irigy és hatalom-félté-keny, nem engedi meg az embernek, hogy az életfájáról gyümölcsöt egyen, máskor étvágya van a vérre és a kövérségekre az áldozati állatokból. Néha haragos az idegenekre, máskor a saját népére, máskor ezeket elveszejt enyhe vagy el nem követett bűnökért.”¹¹⁵²

¹¹⁴⁷ „Their doctrine of two principles the Manicheans endeavored to support by text of the New testament. Matt. VII. 18: A good tree cannot bring forth evil fruit. Neither can a corrupt tree bring forth good fruit. The VII. cap. of the Epistle to the Romans, where the Apostel speaks of two laws, or two powers: one the understanding or reason, the other the flesh or the members of the fleshly body, which are in perpetual opposition. John V. 19.: The whole world lyes in wickednesse. Eph. VI. 12.: We wrestle not only against flesh and bloud, but also against principalitis and powers, against spiritual wickednesses, and the rulers of darknesse.” (Uo. 235.)

¹¹⁴⁸ „Socrates informed us, that the Manicheans held the transmigration of souls, which is vry true. It is taken notice of it in the Acht of Archelaus in Epiphanius, Theodoret, and other authors. Agapius, as abridged by Photius says that souls which have arrived at the perfection of virtue, return to God: They that have been veri wickid, are assigned to fire and darknesse: Bat others of a midle rank, which have behaved but indifferently, and are neider very good, nor very bad, pass into other bodies. That is only a summarie account.” (Uo. 263.)

¹¹⁴⁹ „As Theodoret says They derided the resurrection of bodies. No part of matter they sayd could be worthie of salvation. According to them Christ came to save souls. They argued from several text of Scripture, Cor. XV. o.: Flesh and bloud cannot inherit the kingdom of God.” (Uo.)

¹¹⁵⁰ „Souls when they have finished their purification here, return to the world of light whence they came. But which is somewhat strange, they pass by the way of the moon, and the sun: wich by the Manicheans were consid-ered as ships or vessels of passage by which souls return, and are conveyed to haeven.” (Uo. 266.)

¹¹⁵¹ „It is thought by some that the ancient Christians were not able to defend the Old Testament so wel as have done in late times.” (Uo. 311.)

¹¹⁵² „They pretended to take offense at the representations given of God inthe Old Testament as if he had bodily parts and human passions... nunc ignarum futuri, nunc ut improvidum, nunc ut invidum et timentem, ne si gustaret homo suus de ligno vitae aeternum viveret, nunc alias et appetentem sanguinis atque adipis ex omni genere sacrificiorum. Nunc irascentem in alienos, nunc in suos, nunc perimentem millia hominum ob levia quidem aut nulla comissa... (Uo.)

„Faustus azt állítja, hogy nem a zsidók, hanem a nemzetek kezdték egyenesen követni Krisztust, nem pedig a zsidó valláson keresztül. Mert van egypár híresség köztük, akik megjövendölték Krisztust, mint Sibilla, vagy Hermetis, akit Trismegisztosznak is neveznek, vagy Orfeusz és más nemzeti jövendölők, akik a hitet elősegítették és a nemzeteket keresztényekké tették.”¹¹⁵³

„Sógornők sógorokkal háltak, mint Júdás, apa a lányaival, mint Lót, proféták kurvákkal, mint Osea, férjes asszonyt haszonért bérbe adtak, mint Ábrahám, két nőtestvérrel házasságban élni, mint Jákob, százával és ezrével feleségeket s ágyasokat tartva, mint Dávid és Salamon.”¹¹⁵⁴

„Jeromos tudósít minket az Úr által mondott szavakra: János X. 8.: Mind, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók voltak. Máté szerint pedig V. 17.: Nem azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt, hanem hogy beteljesítsem. [Ezt állítólag Jézus a hegyen mondta, négy tanítvány jelenlétében: Péter, András, Jakob és János. Máté mondja, aki nem volt jelen, de János, aki jelen volt, nem mondja.] Máni: Ilyent Krisztus sosem mondhatott, mert nem tartotta be a törvényt, hanem eltörölte.”¹¹⁵⁵

Még egy hamis betoldás: János V. 46.: „Ha hinnétek Mózesnek, akkor hinnétek nekem, mert ő írt rólam.”¹¹⁵⁶ (Átolvasva Mózes írását, meggyőződhetünk, hogy egyáltalán nem írt róla.)

„És miért írja (Máté), hogy: meglátta az embert [Mátét, az adószedőt], elhívta, és ő követte őt, miért nem inkább így: Meglátott engem, elhívott, és én követtem őt?”¹¹⁵⁷

Egyesek szerint ezt szerénységből írta így, pedig első személyben írva nagyobb lenne a tanúságtétel ereje, ami az Evangélium céljával is egybevág.

Simon mágus és más sosem létezett személyek

¹¹⁵³ „Faustus argues that they were not Jews but Gentils: that they came directly to Christ and not by the way of Judaism... Sane si sunt aliqua, ut fama est Sibyllae de Christo praesagia, aut Hermetis, quem dicunt Trismegistum, aut Orphei, aliorumque in Gentilitate vatum, haec nos aliquanto ad fidem juvare potuerunt, qui ex Gentibus effici-mur Christiani.” (Uo. 312.)

¹¹⁵⁴ „Soceros dormire cum nuribus tamquem Judas, patres cum filiabus t. Loth, prophetas cum fornicatricibus t. Osee, maritos uxorum suarum noctes amatoribus vendere t. Abraham, duabus germanis sororibus unum misceri maritum t. Jacob, rectores populi et quos maxime entheos credas, millenis et centenis volutari cum scortis, t. David et Salomon.” (Uo. 315.)

¹¹⁵⁵ „Jerome informs us that they alleged those words of our Lord in John X. 8.: All that ever came before me are thieves and robbers. Omnes qui venerunt ante me fures fuerunt et latrones. Math V. 17.: I came not to destroy the law, but to fulfill. Mani: Christ never spake those words, for it is not true that he fulfill the law, but that he destroyed it.” (Uo. 316.)

¹¹⁵⁶ „Had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote of me.” (Uo. 320.)

¹¹⁵⁷ „Et quis ergo de se ipso scribens dicat: Vidit hominem et vocavit eum et secutus est eum: ac non potius dicat: Vidit me et vocavit me et secutus eum, nisi quia constat haec Mathaeum non scripsisse sed alium nescio quem sub ejus nomine?” (Uo. 326.)

Nagyon jól működik a cenzúra a Wikipédián is. Az alábbi szöveget már kicenzúrázták, úgy a magyar, mint az angol Wikipédiáról. Úgy látszik, hogy a románok ott felejtették. Innet fordítottam le a következő szöveget.

Testimonium Flavianum:

„Az a feltevés, hogy Iosephus a legrégebbi nem keresztény történész, aki említést tesz Jézusról, nagy vitát keltett a történészek körében, mivel egyesek szerint ezt a részt később szúrták be az eredeti görög szövegek közé. Shlomo Pines, a jeruzsálemi héber egyetem kutatója szerint, egy X. századi arab kódexben talált tanúskodás stílusa hajaz a Iosephuséra. Louis H. Feldman összeszámolt 87 – 1937 és 1980 között megjelent – cikket a szöveggel kapcsolatban, melyeknek a túlnyomó többsége teljesen, vagy részben tagadja a szöveg hitelességét.”¹¹⁵⁸

Nem kevés középkorban élt történészt vagy vallási személyt egyazon néven, vagy kissé módosítva visszadatáltak az ókorra. Ilyen például Jordanes, aki a középkorban tevékenykedett, és Jornandes, aki a VI. században. Árulkodó azonban, hogy az írásokban a VI. századi néha Jordanes, máskor meg Jornandes név alatt szerepel.

Az alábbi idézetek könyvét a 15. század közepe táján írták, és 1532-ben nyomtatták ki. Ekkor még nem sikerült teljesen kigyomlálni az árulkodó mondatokat. Ki lehet a „sokat emlegetett” Jozefus (Iosephus sepedictus)?

„Erről számol be nevezett Iosefus, amikor egy bizonyos püspökkel elindult Karanganora városából, és hajóval Ormus szigetére mentek. Innen a Mediterrán tengeren három hónapi utazás után az említett püspökkel Nagy Örményországba érkeztek, hogy találkozzanak a nagyméltóságú püspökkel, aki mindkettejüket beavatta a szentségekbe, és papi rangra emelte őket. Ugyanígy tesznek mind a keresztények Indiában és Kínában is. A püspököket katolikusoknak mondják, kiknek a hajviseletük kereszt formájú: amint mondtuk, külön pátriárkájuk van Indiában és Kínában: más püspököket máshova küldtek, hogy azokban a provinciákban kormányozzanak. A katolikusságukról említést tesz Marcus Paulus (Marco Polo) az Örményországról szóló írásaiban, ahol azt mondja, hogy itt kétféle kereszténység létezik, és pedig jakobita és nesztoriánus. A pápájukat jakobitának hívják, aki katolikus, amiről szó van, amiről említést tesz a sokszor emlegetett Jozefus is. És ahogy a nevezett pápa sok embert így rangra emelt, sokféle egyházi tisztségekbe, senki sem kételkedhet abban, hogy honnan van hatalma felhatalmazást adni a szent római egyházi tisztségekre, mely Egyház egyedüli, egyazon hittal, egyazon püspökkel.

Ismert, hogy VI. Sándor pápa idejében (1492–1493), aki akkor uralkodott, említett Jozefus Rómába ment, kitől a pápa tudni akarta, hogy Keleten a katolikusságnak van-e elsőbbsége. Kinek Jozef ilyen szavakkal felelt: Egykor Szent Péter apostol Antióchia vezetője volt: amikor a Szent római Egyházat a szakadás veszélye fenyegette Simon Mágus miatt, kinek a neve emlékezetes maradt, Szent Pétert Rómába hívták, hogy ítélje el Simon Mágust, hogy a munkás keresztények ne távolodjanak el. Péter mielőtt elhagyta volna Antióchiát, hogy Rómába menjen, helyettest hagyott Antióchiában, aki a keleti térségben kormányozzon, aki mint Péter helyettese maga is katolikus. Az pedig, hogy Örményországban tizenkét bíboros volt, kiknek felhatalmazásuk lett volna római püspököket szentelni, hazugság, ezt mindenki tudhatja, mert egy a Krisztus menyasszonya, amely a római egyházat jelképezi, és amin kívül nincs megváltás: amit ezen kívül mondanak, csupa hitelt nem érdemlő szóbeszéd. Ezeket azért mondtam, nehogy valaki azt gondolja, hogy Krisztus kövének (Péter) szilárdságától el kellene állni. Tehát egy az Isten, egy a hit, egy a római szent Egyház.”¹¹⁵⁹

¹¹⁵⁸ Vesd össze Grüll, 2020. összefoglaló elemzésével.

¹¹⁵⁹ „Referebat propterea dictus Ioseph cum quodam episcopo soluisse ab urbe Carangora, et consensis ratibus ivisse ad insulam Ormum, quae à Carangora miliaribus fere mille et quingentis. Et inde petiit mediterranea itinere trium mensium, una cum episcopo memorato, pervenit in Armeniam maiorem, ut consalutarent reverentissime suum magnum pontificem, à quo episcopus dictus initiatus sacris, Iosephusque, memoratus ad sacerdotii gradum promotus est. Itidem agunt Christiani omnes Indi, et regni Cataii. Eorum pontifex Catholica dicitur, fertque

A katolikus Egyház a 15. század elején állt a szakadás szélén, amikor egyszerre három pápa uralkodott.¹¹⁶⁰ Ekkor hívta meg Zsigmond király a keleti pátriárchát (Antiochiai Jánost), aki kulcsszerepet játszott a konstanzi zsinat alatt. Ezek az események lettek visszadatálva az ókorra. Ha valódi megtörtént ókori események lettek volna, akkor a 15. században napvilágot látott írások egyértelműen számoltak volna be az eseményekről. Az idézetekből látszik, hogy a 15. században olyan nagy a bizonytalanság az apostolok cselekedeteivel kapcsolatban, mintha ekkor a Biblia még nem lett volna megírva.

A Bibliában ez áll (Apostolok cselekedetei 8. fejezet 9. vers): „Egy Simon nevű ember pedig már előbb gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt és elámította Szamária népét, magát valami nagynak állítván...” 13. vers: „És Simon maga is hűn és megkeresztelkedvén, Filippel tarta, és látván, hogy jelek és nagy erők lesznek, álmélkodék vala.” 14. vers: „Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Szamária bevette az Isten igéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost.” 15. vers: „Kik mikor lementek, könyörögtek érettük, hogy vegyenek szentlelket.” 16. vers: „Mert még senkire azok közül nem szállott rá, csak meg voltak kereszelve az Úr Jézus nevében.”

Ebből látszik, hogy a jeruzsálemi apostolok, valójában hatalmi féltékenység miatt küldték Pétert Szamáriába. A hatalmi féltékenység mindig is jelen volt a katolikus Egyház történetében.

XV. Szent Péter elfoglalja a katedrát Antióchiában. XVI. Simon mágus a kutyáit Szent Péterre uszítja. (Látszik, hogy itt nem a Jeruzsálemi apostolok küldik Pétert a mágushoz, hanem a király). XVII. Itt Szent Péter feltámaszt egy gyereket. Mivel a mágus megszegyenült, mint sarlatánt főbe ütik egy kővel. XVIII. Itt a király meséli Péternek és tanítványainak, hogy Simon mágus azt állítja magáról, hogy repülni tud.¹¹⁶¹

XIX. A király parancsára megölik a mágust, és letartóztatják Pétert is a tanítványaival együtt. XX. Pétert keresztre feszítik. XXI. Halála után leveszik a keresztről. XXII. Eltemetik, a cselekedeteit könyvbe megírják.¹¹⁶²

Itt szó sincs arról, hogy Szent Péter Rómába ment volna. A koronával ábrázolt királyra nem lehet ráfogni, hogy római császár lett volna, mert azok nem viseltek ilyenforma szakállt.

tonsuram instar crucis: praeficit patriarchas suos, ut dictum est, alterum in India, in Cataio alterum: alios vero episcopos alio mittit, prout expedire visum fuerit, ut ad suas provincias moderandas transmittantur. Huius catholicae commemorat Marcus Paulus in tractatu Armenia, et ibi dicit duo esse genera Christianorum, Jacobitarum videlicet, et Nestoriarum, quorum Papa dicitur Iacobita, qui est hic Catholica, de quo est sermo, cuiusque meminit Iosephus saepe dictus. Et cum dictus papa varios homines promoveat ad gradus huiusmodi, efficiatque multiplices antistites, posset non ab re ambigere quispiam, unde ei haec sit auctoritas autorandi homines cum sancta Romana ecclesia, quae est unica, et unicum habet fidem, unumque Romanum pontificem recipit.

Sciunt igitur tempore quo Alexander VI. sceptrum moderabatur ecclesiae universalis, dictum Ioseph Romam contendisse: hunc Alexander maximus Pontifex percunctatus est, á quo Catholica praefatus habuisse facultatem antistandi in Oriente: huic respondit Ioseph his verbis: Olim divum Petrum apostolum Antiochiae praefectum fuisse: et cum sancta Romana ecclesia schismate laboraret atroci, duce Simone Mago, qui sui nominis monumenta reliquit, sanctus Petrus accersitus est Romam, ut Simonem confunderet, et laborantibus Christianis non deesset. Hic itaque Petrus non prius soluit Antiocha, concessurus Romam, quam vicarium Antiochiae praefecit, et is est qui Orientalem plagam moderatur, et dicitur Catholica, geritque Petri vices: hunc vero Catholicam praeficiunt Cardinales duodecim in Armenia et id iactant auctoritate Romani Pontificis facere: quod esse falsum nemo est qui ne sciat, quandoquidem una est sponsa Christi, quae unam figurat ecclesiam Romanam, extra quam salus est nulla: quae vero dicuntur de aliis, commenta sunt omnia, et fidei nullius. Haec dixerim, ne quis putet á soliditate petrae Christi esse recedendum. Unus deus igitur, una fides, una est sancta Romana ecclesia.” (Falcon, 1532. 128.)

¹¹⁶⁰ Lásd *Konstanzi zsinat következményeiben élünk* című fejezetben.

¹¹⁶¹ *Acta ss. pictis imaginibus adornata* 10.

¹¹⁶² Uo. 11.

11. Konstanzi zsinat következményeiben élünk

Husz János a konstanzi zsinaton.

A következő idézetek könyvét német nyelven írta a 15. században olyas valaki, aki szemmel kísérte az eseményeket. A könyv a Batthyáneumhoz tartozik.¹¹⁶³

Tudnivaló, hogy Zsigmond király a Nikápolyi csata után egy kerek évet bolyongott ismeretlen helyeken, amíg végre hazavergődött. Ha figyelembe vesszük a tényt, hogy a konstanzi zsinaton az első hegedűsök a közel-keleti pátriarchák voltak, akkor sejteni lehet, hogy hol moshatták át az agyát, eufemisztikusan szólva hol érzékenyíthették, hogy megpróbálja a globalizációt a vallás terén.

Olyan feljegyzések is vannak, hogy a Nikápolyi csata után Zsigmondot elfogták a törökök, és velencei hajóval vitték a birodalomba. Úgy néz ki, hogy ott megfőzték, hogy egyesítse a három monoteista vallást. A közel-keleti pátriarchák ettől remélték az üldöztetés elkerülését, a török vezetés pedig Európa könnyebb megszállását. Erre szolgált a konstanzi zsinat. Itt fogadhatták el a félholdat is mint keresztény szimbólumot (nem hiába van II. Pius jelvényén), ekkor kanonizálták az Ószövetséget, és az Evangéliumot a Jézus történetével.

„A konstanzi zsinat előtt az angolok nem képezték nemzetet, ugyanis ők a germán nemzet-hez tartoztak, és a nemzeti titulust csak a konstanzi zsinat után kapták, ahogy itt találjuk.”¹¹⁶⁴

Ez megdöbbentő kijelentés, de ha a nemzet fogalmát a nyelvhez kötjük, akkor tudni kell, hogy ebben az időben egy skót paraszt szókinccse 300 szóból állott. Ha azt is figyelembe vesszük, hogy a Shakespeare nyelve nem a mai angol nyelv, akkor biztos, hogy ebben a korban nem volt kialakulva a mai angol nyelv, így a nemzet se. Ha Zsigmondnak szüksége volt szavazatokra a pápaválasztáshoz, akkor nemzetet csinált az angolból, ugyanis csak azon népek bíborosai választhattak, akik nemzetet alkottak. Ilyen volt az olasz (Lámpárt), a germán, a francia, a spanyol és utolsónak az angol.

¹¹⁶³ Richental, 1536. A digitális változathoz úgy lehet hozzáférni, hogy [ezen ablak](#) balsarkában rákattintunk a catutare szóra, majd a XVI. századi könyvekre.

¹¹⁶⁴ „Die selben englischen hetten vor dem Concilio zum Costannz kein nation, wann das si gehorchten under die nation Germani und ward ihn die nation erst zum Costanz gegeben als man das hinach findet.” Uo. 20.)

„Ebben a szesszióban degradálták Gergely pápát ismét bíborossá. Ezen a zsinaton kijelentették, hogy a papság (patriarchák, bíborosok stb.) nem hagyhatja el az ülést addig, míg nem hoznak döntést az eretnekek (husziták) kiátkozásáról és a vagyonuk elkobzásáról.”¹¹⁶⁵

Gyors ítélettel máglyán égetik meg Husz Jánost. Nyolcszáz felfegyverzett katona kíséretében kiviszik a városon kívül, és a korahajnali órákban máglyán égetik el. A fejére papírcsákót tettek, amelyre két ördög volt rajzolva, és alatta a „Heresis archa” név.

Állandó keresztes körmenetek a városban Antiochiai János patriárcha vezetésével, a meseterek és az Auditorok asszisztálásával. 1416 januárjában levelek érkeznek a királyoktól és hercegektől, melyben megtagadják az engedelmisséget Benedek pápa iránt.

„Egy májusi böjti napon 1416-ban volt egy szesszió, ahol Hieronimus Mestert megkérdezték, hogy meg akarná-e tagadni a boszorkány hitét, amire ő azt válaszolta, hogy ünnepélyesen megesküdhöz, hogy a hitet nem fogja megtartani, nem bánva azt, hogy erre előzőleg háromszor megesküdhöz, és nyíltan kijelentette, hogy a Husz Mester hitét tartja jónak, és hogy Husz és Wiklof Mesterek jó emberek voltak. És így az egész zsinat által el lett ítélve mint boszorkány, és ki lett szolgáltatva a világi hatóságnak. Eberhard von Nellenburg és Hans von Lupfen grófok voltak kinevezve a király által a zsinat vezetésére, Kunrad Mangold polgármester és Heinrich Gunterschweiler alpolgármester, ezek négyen lovagolva, kettő elől, kettő hátul, fegyverekkel kikísérték arra a helyre, ahol Huszt megégették, úgy égették meg őt is.”¹¹⁶⁶

Valószínű, hogy ennek a Hieronimus Bohemusnak a tanításait datálták vissza a IV. századba. A Krisztus gyilkosai a ruháin osztoztak, ezek pedig a Hieronimus tanításain. De az is lehet, hogy Hieronimus Mester csak Husz János fantomképe, és a Hieronimus (Jeromos) elmékedéseit valójában Husz írta. Mert az irányzat követőit nem hieronimitáknak, hanem huszitáknak nevezték, viszont Husznak az írásai eltűntek. Ezt a könyvet a 16. században kompilálták 15. századi szerző írásából, a kompilátor bevallja a könyv elején, hogy meghagyta a régi szavakat, csak azért, hogy jobban szemléltesse a kor szellemét. Ez azonban nem zárja ki a hamisítást, tudván az akkori nyomást a jezsuiták részéről.

„Jagello herceg nyolc megkeresztelkedett testvérét küldi Urbánus pápához, akik mindannyiuk nevében biztosították őt az engedelmségükről, a Krisztus kultuszát Hieronimus Bohemus barát nagy odaadással terjesztette ezeken a partokon ezernégyszáztizenötben, Aeneas Silvius tanúsága szerint.”¹¹⁶⁷

Tehát II. Pius pápa tanúsítja, hogy a Hieronimus Bohemus tanításait (melyek valószínű, hogy Husz János tanításai) Orbán pápa nem ítéli el. Világos, hogy a Husz János ellen indított inkvizíciós eljárás Zsigmond király aljas cselekedete volt, ami egy égő gennyes seb a katolikus Egyház testén.

¹¹⁶⁵ „Indem selben Sessio wurdent Bapst Gregorius Cardinal wieder zu Cardinelen gemacht. Inn dem selben Concilium ward declarirt das Pfaffheit (patriarchen, Cardinele, erzboscöfe, Bisch. und prelaten) solten zu Constanz bleiben bis das es ein end nahm bei dem fluche ewiger verdammnis und bei beraubung ihrer pfrunden.” (Uo. 52.)

¹¹⁶⁶ „An dem zinstag (vor eingehendem Brachmonat) indem Mayen Anno Domini MCCCCXVI so ward ein sessio und ward besandt Mayster Hieronimus und als er vormals auff den sint kommen was das er abstehen wolt seins kezzers glaubens inn der sessio so antwurtet er hett uppigchlichen geschworen das er den glauben nit mer halten wolt unnd flüchtet ihm selbst darumb das er es vormals zu drei maln verschworen het und sprach offentlich, er wolt halten den glauben so Meyster Huss geglaubt hett und wer auch der Huss und Mayster Johann Wiklis gütt leüt gewesween unnd also ward er von ganzem Gemeindem Concilio für ein ketzer verteilt und gab man in dem weltlichen gericht und namen in Graff Eberhart von Nellenburg Graff Hanns von Lupfen die stathalter des Concilio warent von des Königs wegen Kunrad Mangold oberer burgenmeister und heinrich Gunterschweiler under burgermeister und man furt ihn aus mit vil gewapneten mannen und ritten die vier vor ihm und hinder ihm bis an die Stadt so der Huss verbrandt ward so ward er auch verbrandt...” (Uo. 61.)

¹¹⁶⁷ „Jagelloque Princeps cum fratribus octo baptizatus misit ad Urbanum papam qui nomine omnium illi obedientiam polliceretur, et in Christi cultu per eas oras propagando multum studij posuit Hieronimus Bohemus monachus anno milesimo quadringesimo decimo quinto, Aenea Silvio teste.” (Bozio, 1591. 126.)

Ha Szent Jeromos (Hieronimus) nem más, mint Hieronimus Boemus fantomképe, visszadatálva a IV–V. századba, akkor feltételezhetjük, hogy a Nikaiai zsinat sem más, mint a konstanzi zsinat fantomképe.

„Szent Félix és Szent Régula nap éjszakáján meghalt a kamara Auditor, akinek a temetésén áldozatot mutattak be.”¹¹⁶⁸

Megjegyzendő, hogy áldozatbemutatás a halott részére afrikai szokás.

„Egy dániai bíboros, aki a misét celebrálta, ezüstből készült szobrot helyezett az oltárra (ez egy gyerek mellszobrára hasonlított), ezt szentnek nyilvánította, és ezzel osztván az áldást, fennhangon énekelt: Íme, az új gyermek, aki nektek adatott. Ezután mindenki énekelt a Te Deum laudamust.”¹¹⁶⁹

Az esemény valójában Szent Brigitta kanonizálása alkalmával történt, de az újszülött bemutatása a karácsonyi ünnepre utal. Ide kapcsolódik Bertha (az ónémet Beratha). Az utóbbi a téli napfordulatnak, a fény születésének istennője volt a germánoknál, s eredetileg Brighid is hasonló tisztséget viselt a kelta panteonban. A legfőbb istennőháromságot személyesítette meg. Ő volt a tűz, a tűzhely és kovácsolás; az otthon és a szülés (ellés); a kutak, a gyógyítás és a varázsszavú költészet védnöke.¹¹⁷⁰

Skóciában Bhatta a neve, ő a Köpönyeges Szent Brigitta, aki köpenyében óvta a szent gyermeket születése után, míg Szűz Mária gyengélkedett. Egy legenda szerint ugyanis segített a Szent Szűznek a szülésnél, aki cserébe átengedte neki a naptárbeli névnapi elsőbbséget, ezért előzi meg Brigitta napja Mária megtisztulásának ünnepét (febr. 2).

Amint láthatjuk, a vatikáni karácsonyi szentmisén ez a gyermek már nem csak mell és fej, hanem egy meglelt kisdéd szobor.

„Pénteken szessziót tartottak, ahol előbb a király esküdött, aztán a bíborosok, a patriárhák, püspökök, küldöttek, hogy egységben az urukkal (Zsigmond király), nem hódolnak meg egy pápának sem, csak amelyiket a zsinaton fogják választani.”¹¹⁷¹

„Ebben a szesszióban Benedek pápát (Petrus de luna) semmisnek és boszorkánynak nyilvánították, ami után megkongatták a harangokat. Ebéd után a király megfűvatta a harsonákat a városban, és összeszedték mindazokat, akik kiálltak a pápa mellett.”¹¹⁷²

Ugyanígy jártak el XXIII. János pápa híveivel is. Magát a pápát is elfogták és börtönbe zárták.

„Másnap a püspökök és papok egy énekesmisét tartottak a szentlélek tiszteletére, ami után a kereszttel körmenetet tartottak a Münsterből a Kereskedők házáig, és itt várta őket a Király és a világi hercegek, ahol az antiochiai pátriarcha megáldotta őket... Ugyanazon Szent Márton napján a körmenet után tíz és tizenegy óra között meg lett választva Otto de Columna, mint V. Márton pápa.”¹¹⁷³

¹¹⁶⁸ „Am sant Felix und sant Regula tag inn der nacht starb der Kamer Auditor und ward begraben zu dem Thum darnach an der mitwochen hett man ihm ein opffer.” (Richental, 1536. 65.)

¹¹⁶⁹ „Darnach het ein Erzbischof von Tennmark mess und inn der mes ward sie auf den Altar gesetzt in ihren namen ein michelpild silbrin und verhült als ein Haupt und Brust und zu einem heiligen gemachet mit rechter urtheil von Gemainem einhelligen spruch des Concilis mit geschwornen aiden als vorgeschrieben ist Und nahm der Erzbischof der die mess hett dass bild und gab damit den segen und hub an mit lauter Stimme zu singen: Ecce nova proles data est. Darnach da sang man: Te deum laudamus. (Uo. 71.)

¹¹⁷⁰ https://netfolk.blog.hu/2013/10/10/oktober_11_brigitta_napja.

¹¹⁷¹ „Am freitag ward sessio und schwurend all des ersten der Künig, all Cardinal, Patriarch, Erzbischoff, Bischoff, alle botschaften für ihr herrn eins zusein und keinen Bapst zu hulden dann der zu Constanx von dem Concilio erwolt wurde und leutet man aber dreimal Laudes.” (Uo. 80.)

¹¹⁷² „In der Session ward Bapst Benedict Petrus de Luna zu nichten gemacht und für eine Kezzer verteilet und vurden all Glocken geleut. Und hiss der Künig nach imbiß sein pusauner durch die Stadt pusaunen und warent dazu gegen all die mit gwalt die dem Bapst hieltent und wurden die absolvirt die in vormalis gehalten hetten und was zugegen unser herr Künig ...” (Uo.)

¹¹⁷³ „An dem zinstag so hetten die andern Erzbischoff und all Geistlichen paffen ein gesungen Mess von dem Heiligen Geist und gingend darnach mit dem Kreuz von dem Münster bis zu dem Kauffhaus zu dem Conclavi und

„Ezután a bíborosok kettesével, lóháton, huszonketten. Utánuk három pátriarcha és szent-
atyánk, a pápa, aki fedetlen lovagolt, hogy az egész tömeg láthassa. A lovát kantáránál fogva
vezette a király gyalog, egyik oldalán egy testőr a nép távoltartására, a másik oldalán a Bran-
demburgi örgróf, és így meneteltek a nagy udvartól a Szent István bazilikáig,¹¹⁷⁴ ahonnan a
felső piactérig. És amikor a szent atya, a Pápa, a Kalapácsnak nevezett házhoz ért, szembejött
vele a konstanzi zsidóság, sok nagy égő gyertyával a kezükben, és egy aranyozott kendőbe
fogva hozták a tízparancsolatot. Zsidó nyelven énekeltek, térdre borultak, és felmutatták a pá-
pának a Tízparancsolatot, kérve őt, hogy hagyja jóvá. De mivel ez a Tízparancsolat más pápák-
tól származik, ezért nem fogadhatja el. A király azonban elfogadta, és a következőt mondta:
Mózes törvényei jók és igazak, csak ti nem akartátok őket helyesen megérteni. Ekkor a pápa
valamit mondott, amit én nem értettem, csak az utolsó mondatát: A mindenható Isten felemelte
a leplet a szemeitek elől, hogy láthassátok az örökélet világosságát.”¹¹⁷⁵

Nocsak, no, *a király jártasabb vallási ügyekben, mint a pápa?* Tehát Mózes törvényei jók,
csak rosszul értelmezték. De kik is azok a „ti”, akik nem akarták helyesen értelmezni? Szerin-
tem úgy a zsidók, mint a katolikusok papok, mert ez a mondat felülírta a pápa akarátát. Vagyis
Zsigmond király a bujkálása alatt olyan erők befolyása alá került, akik hatalmasabbak a keresz-
tényeknél és a zsidóknál is. Ez az a láthatatlan hatalom, amely Mózes óta bitorolja a hatalmat a
világ felett.

„Az Ágnes nap utáni pénteken 1418-ban elkezdtek szólni a nagyharangok, 11 és 12 óra
között, jelezve, hogy ebben az órában halt meg a mi urunk Jézus Krisztus a kereszten.”¹¹⁷⁶

Ez megint egy megdöbbentő állítás. Ha valaki egy ilyen könyvet tudott írni, arról nem lehet
feltételezni, hogy nem tanulmányozta volna az evangéliumot, *ha már lett volna ilyen*.

„A király lovagi tornán vesz részt, ahol megöl egy lovagot és egy szolgát.”¹¹⁷⁷

„Ezután hétfőn ismét szesszió volt, amit a nagyharangok jeleztek, ekkor valami reformra
került sor. Nagycsütörtökön, ez március 24-én reggel, a szentatya felöltöztetett 12 szegény em-
bert szép fehér ruhákba, piros sapkával, mint a barátoké, övvel és cipővel. Hét óra körül, amikor
(a pápa) a palota magas erkélyén ült, mellette a bíborosok és a király, kiátkozta az összes po-

wartet ihr unsehr herr Künig und all weltlich fürsten vor die Rathaus und namend da von dem Patriarchen Antio-
ceni de segen und gingend da dannen... Auff dem selben Sant Martins tag nach dem Creuzgang zwischen der
zehenden und eylfsten stund da ward da ward zu Bapst erwollet Bapst dominus Otto de Columna...” (Uo. 91.)

¹¹⁷⁴ A német szöveg: „bis für sant Stefan“, lehet templom vagy szobor is.

¹¹⁷⁵ „Darnach rittend die Cardinal ye zwen und zwen der was zwen und zwenzig. Danach drey Patriarchen darnach
unser heylicher vatter der Bapst und rit unverdet das ihn aller menigklichen sahe und fürte ihn unser herr der Künig
zu fus bey dem zaum und ein tremel inn der hand und wart dem volckt und zu der andern seyten der Marggraff
von Brandenburg als dann vorhin auch benennet ist, und rittend fast gemahlichen von dem grossen hoff abher bis
für sant Stefan und da dannen an den oberenm marckte. Und da unser heylicher vatter der Bapst kame für das Haus
genant zu dem Schlegel so kam die Jüdischheit zu Constanz ihm entgegen mit vil grossen brinnenden kerzen und
hetten all ihr habit an als sy inn ihrem langen tag stehend, und trugen die Zehen gebote in einem roten samatin
tuch und under einer himeltzen das was ein guldin tuch und sungend fast in Hebraisch und knieten all nider und
buttend ihm die zehen gebot und batend in sy zubesteten, als sie von andern Bapsten herkommen waren da emp-
fienge er die gebot nit, aber unser herr der Künig empfieng sie und sprach: Moses gebot weren recht und gut, aber
sy wolten die nit rechrt verstehen. So redet der Bapst etwas das ich nit verstehen kund und zu dem letzten hort ich
das der Bapst also sprach: Omnipotens deus, auferat velamen ab oculis vestris ut possitis videre lumen aeterne
vitae.“ (Uo. 99.)

¹¹⁷⁶ „Am freitag nach Agnetis anno dni. MCCCCXVIII so fing man an zu leuten die grossen Glocke zwischen XI
und XII zu einem zeichen als unser herr Jesus Christus an dem Creuz starb...” (Uo. 103.) 106. „Auf zinstag die
recht fassnacht so stach man auff dem Pral und kame unser herr Künig mit verbunden helm in herr Laurenzien
vom Heidnischen thuren zu und stach auch und thet neun rit und stach nider ein Ritter und ein knecht und rit wider
ab.”

¹¹⁷⁷ „Auf zinstag die recht fassnacht so stach man auff dem Pral und kame unser herr Künig mit verbunden helm
in herr Laurenzien vom Heidnischen thuren zu und stach auch und thet neun rit und stach nider ein Ritter und ein
knecht und rit wider ab.” (Uo. 106.)

gányt, az összes boszorkányt, minden szakadárt és zsidót. Mindazokat, akik Rómában nem tagadják meg Luna Pétert (Benedek pápa), akik leveleket és Bullát hamisítanak, akik nem fogadják el és nem tartják be az általa hozott törvényeket, azokra saját kezűleg égő gyertyát hajított a nép közé. Ez után sietve minden bíboros ugyanígy égő gyertyákat hajított a nép közé, amely gyertyák egy-egy font viaszt tartalmaztak.”¹¹⁷⁸

A zsinat három és fél évet tartott. Konstanz és a Boden-tó környéke olyan népvándorlásnak volt a szemtanúja, mint ma az egész nyugati világ, azzal a különbséggel, hogy a vendégek nem gyalog, hanem lóháton vagy szekéren érkeztek, és az akkori világ előkelői közé tartoztak. A felfordulás azért nem lehetett kisebb, mert egy-egy előkelő vendég akár négyszáz lóval is érkezhetett, és ugyanannyi szolgálval. Ezeknek az elszállásolása és etetése sem lehetett egy leányálom. Minden előkelőségnek saját címere volt, amelyeket felszegeztek a szállást adók kapujára. A címerek megtalálhatók a könyvben. A zsinat vége felé aztán kitört a pestis, amin nem lehet csodálkozni.

Egyértelmű, hogy *Zsigmond király megpuccsolta a római Egyház vezetését*. A törvényesen megválasztott XXIII. János pápát börtönbe záratta, és helyébe egy báb pápát juttatott hatalomra, akit teljes mértékben az ellenőrzése alatt tartott. Az, hogy sem a hívek, a papok vagy bíborosok, habár mindenki előtt nyilvánvaló volt a csalás, mégsem tiltakoztak, az az inkvizíció által művelt mindenféle üldöztetéseknek, kínzásoknak, élveégetéseknek köszönhető. Nem is volt ez után bátorsága egy pápának sem új zsinatot összehívni egészen 1962-ig, amikor Giuseppe Roncalli újra felvette a XXIII. János, az 1415-ben megpuccsolt pápa nevét és számát.

De egyáltalán: 1416-ban melyik Rómáról beszélhetünk? Konstantinápolyról? Ez figyelemre méltó kérdés, mert ha Európában egyszerre három pápa volt, akkor Róma nem lehetett valami mindenki által elfogadott szent város. Lehet, hogy Zsigmond és társai egy kétségbeesett próbálkozást tettek Konstantinápoly (Róma) megmentésére. Lehet, hogy szinkronba akarták hozni az iszlámot a kereszténységgel, abban a reményben, hogy így a törökök megkímélik a várost. Ehhez az út az Ótestamentum (keresztények általi) elfogadtatásán keresztül vezethetett, mert azt a muzulmánok is elfogadták. A keresztények számára ez dupla vereség volt, ahogy a történelem bebizonyította, mind a mai napig.

A múltat nehéz bevallani. Ötszáz évig nem venni tudomást egy nyilvánvaló csalásról, ez kimeríti a cinkosság fogalmát. A reformáció irányába tett erőfeszítések, melyek ugyancsak kudarcot vallottak, mind ezen ok miatt indultak el. A konstanzi zsinat tévedése abban áll, hogy nem a szellemi birodalom (Isten birodalma) megújítását és megerősítését tűzte ki célul, hanem a földiét. XXIII. János sokszor mondogatta, friss levegőt kell engedni az egyházba. Ezért meghirdette az „*aggiornamentót*”, az egyház korszerűsítésének folyamatát. Az „*aggiornamento*” nem adminisztrációs dolgokra vonatkozik, hanem szellemi dolgokra.

Kivonat XXIII. János pápa beszédeiből a II. Vatikáni Zsinaton:

„Senki nem érti ezt a maradi és már kimúlt ószövetségi fontosságot, ami nagyrészt egy összelopkodott és átírt ókori hagyománynak és letűnt nép(ek)nek (sumír, akkád, káld, babyloni)

¹¹⁷⁸ „Darnach am montag da was sessio und leytet man einest darzu mit der grossen glocken und ward etwas reformiret. An dem grossen donnerstag da was so der XXIII tag inn dem Merzen früh so bekleidt unser heiliger vatter der Bapst zwölf man armer leut inn eitel weisses kleid als münch gehent kappen rock gürtel und schuch alles weiss darnach an der sibenden stunde so was er auff der Pfalz inn dem hohen ercker und alle Cardinal bei ihm all angelegt mit inseln und unser herr der König bei ihm und verbannet und verfluchet so all Heyden all Ketzer alle Schismatici all Juden (Petrum de Luna alle die dem stul zu Rom nicht absprechent, felscher der Brief und Bullen und alle die die an den stul zu Rom nit glaubent noch den haltend alle die seinem gericht und geboten nit genug thuund und alle die die da rath hilff und gunst dar zu gebent, und warff über sie mit seiner hand ein brinende kerzen herab under das volcke und darnach die Cardinal wurfen eylss brinent kerzen herab der yegliche wol ein pfund wachs wage...” (Uo. 116.)

megmásított történelme. Szóval, kötve vagyunk valami ósdi judaizmussal, és nekünk nem elég Krisztus, az Isten Fia!...”¹¹⁷⁹

A ma regnáló pápa sajnos követi az ötszáz éve tartó téves irányzatot, amikor nem a lelki szegénység, hanem az anyagi szegénység felszámolását tűzte ki az Egyház céljául.

Egippa Szibilla megjövendöli Krisztust

„Egippa Szibilla, aki Julius császár idejében élt, ezt mondta Krisztusról: A láthatatlan Ige (verbum) érzékelhetővé válik, gyökeret ereszt, kihajt mint levél, és nem lesz látható a szépsége, és kínozni fogja őt az anyai méh és siratni fogja az Isten a halálát, és az emberek eltapodják, de a halálból mint Isten fog feltámadni és megmentővé lesz.”¹¹⁸⁰

A *verbum* szoros kapcsolatban áll a *veritasszal*, akárcsak magyarul az *Ige* és az *Igazság*. Vagyis időszámításunk előtt a Krisztus fogalom alatt valójában az igaz szót értették. És valóban, az igazság gyökeret ereszt, kihajt, de nincs benne szépség, ezért az emberek gyűlölik és eltapodják, de a halálból újra feltámad, és végül az emberiség megmentője lesz.

Johannes de Utino ferences szerzetes 1344-ben kezdte írni az alább idézett világkrónikáját. Az újabb krónikák tökéletesen alkalmazkodnak a Bibliában felvázolt vélt eseményekhez. Ugyanez nem mondható el erről a krónikáról. Felmerül a kérdés, hogy egy ferences szerzetes ne lett volna tisztában a Bibliával, ha az már az ő korában ki lett volna dolgozva? Sokkal inkább hihető az, hogy a Bibliát a 16. században írták át a mai formájába.¹¹⁸¹

A krónika így kezdődik: „Kezdődik az egész bibliai történet előszava Ádámtól Krisztusig.”¹¹⁸²

A 20v. lapon Szibilla Octavianus császárnak jövendöl:

„Octavianus, vagyis Augustus császár Róma élére kerülve, miután meghódította és megbékéltette a népeket, népszámlálást rendelt el a birodalmában. És mivel fel akart építeni egy örökké tartó társadalmat, tudni akarta, hogy ez milyen hosszú ideig tarthat. Szibilla prófétaától

¹¹⁷⁹ „Nessuno capisce questa retrograda e già passata importanza del vecchio testamento, la quale in gran parte è una storia falsificata dei popoli scomparsi (sumeri, accadi, caldei e babilonesi) e di trescite tradizioni prese in prestito da qua e là... Con una parola siano legati ad un certo giudaismo in vecchiate e per noi non basta Cristo, il figlio di Dio!” (Badiny Jós, 1999.)

¹¹⁸⁰ „Sibilla Egipia claruit tempore Julii Imperatoris sic dixit de Christo: Invisibile verbum palpabitur et germinabit ut Radix et delictabitur ut folium et non apparebit venustas eius et crucidabit eum alvus maternis et flebit Deus letitia sempiterna et ab hominibus conculcabitur et nascetur ex morte ut Deus et conversabitur ut protector.” ([Korai Biblia.](#))

¹¹⁸¹ Uo.

¹¹⁸² „Incipit prologus in compilationni librorum historialium tocus biblie ab Adam usque ad Christum editam a fratre Johanes de Utino.” (Uo.)

ezt a választ kapta: Addig fog tartani, míg egy szűz szülni fog. És ezért az örök béke templomának fog neveztetni. Ekkor Szibilla megmutatta a Nap korongjában ülő szüzet, karjában a gyermekével, mondván, ez az a szűz, aki fiút fog szülni, és ekkor a palotákban és templomokban a bálványok össze fognak törni. Ezt a helyet a mai napig az ég oltárának hívják. (Vagyis az a hely, ahol a Nap-korongban a gyereket karján tartó szűz szobra áll). Azon az éjszakán pedig Rómában megnyíltak a föld olajforrásai és kiöntöttek egész a Tiberisig. Octavianus még 13 évig uralkodott Krisztus születése után, összesen 41 évet, 6 hónapot és 10 napot.”¹¹⁸³

Jogosan kérdezhetjük, hogy miért nem szerepel Szibilla a Bibliában?

Van egy bővebb ismertetés ezzel a krónikával kapcsolatban,¹¹⁸⁴ mégpedig ugyanebből az időből, egy másik krónikástól, Leonardo de Utino Mestertől. De az is lehet, hogy ugyanarról az Udinei Jánosról (Johannes de Utino), van szó, aki a fentebbi krónikát írta, azonban az alábbi könyvben már észre lehet venni a katolikus elvárásoknak való megfelelési törekvést. Mivel a két írás között ilyen eltérés van, lehet, ezért gondolták később, hogy két különböző személyről van szó.

„Leonardus de Utino (1400 körül–?) domonkos szerzetes, prédikátor. A 15. századi Itáliában, Bologna és Ferrara városok környékén működött, kora egyik legbefolyásosabb prédikátora volt. Több prédikációgyűjteménye maradt az utókorra, ezek közül a legjelentősebbek: 'Sermones floridi de tempore' (első kiadás: 1460 körül), 'Sermones aurei de sanctis' (1476). Foglalkozott történettudománnyal is: világkrónikájának egy példányát a vatikáni könyvtár őrzi.”¹¹⁸⁵

Új Ádám

„*Nagypénteki beszéd.* A huszonhatodik igazság ezt mondja: Ádám vétkezett a környéklensége miatt, mivel látva Évát mint pásztor nélküli juhok a farkas után menni, nem igyekezett őt visszahívni a helyes útra. Midőn látta őt éhezni és szomjazni az isteni dolgok iránt, nem etette tanítván és kielégítván őt. Mikor látta, hogy már a pokol vendége és polgára, nem figyelmeztette őt. Midőn látta, hogy meztelen és már elveszítette az ártatlanság sálát, nem segítette vissza a helyes útra. Látván őt fogolyként az ellenség markában, nem szabadította ki őt. Ezért az Atya Isten azt mondja: Mivel Ádám semmi jelét nem tanúsította az irgalmasságnak és kegyességnek Éva iránt, azt parancsolom, hogy Krisztus, aki a népe körében már királyként el lett fogadva, a császárság meg legyen tőle tagadva, és a császár által legyen megfeszítve.”¹¹⁸⁶

Ez egy kissé elfogult megfogalmazás, ahol Ádámnak nemcsak férji, de apai szerepet is kiosztott a páter. Lehet, hogy amikor és ahol ezt a szöveget prédikálták, szokásban volt a gyereklányok férjhez adása, amely esetben a férjre valóban apai szerep is hárult. A mai emancipált

¹¹⁸³ „Octavianus sive Augustus Cesar Imperator Romanorum constitutus, totum orbem pacificatum biruit et ideo omnis provincias et civitates et ville et homines numari fecit sub suo dominio. Et volens edificare populum eternum, scire voluit quanto tempore durare deberet. Et acceptus rursum a Sibilla profetissa: Duraret quousque una virgo pareret et ideo templum pacis eternum vocatum fuit, cui Sibilla in rota Solis virginem tenentem puerum in brachis ostendit, dicens hec est illa virgo quem masculum peperit. Et tunc pallatium et templum corruit idolo, iste locus usque in hodiernum diem ara celis vocatur. Eadem etiam nocte fons olei de terra in Roma erupuit et usque Tiberim emanat. Hic Octavianus 13 annus post nativitatem Christi imperavit et regnavit in toto 41 annis mensibus 6, diebus X. Ex quibus Max Marcio Cui successit Tiberius.” (Uo. 2v.)

¹¹⁸⁴ Leonardus, 1511.

¹¹⁸⁵ https://hu.wikipedia.org/wiki/Leonardus_de_Utino.

¹¹⁸⁶ „In die veneris sancta sermo XLII. Vigesimo sexto iustitia dixit: Adam peccavit per crudelitatem eum, enim vidisset Evam errasse ut ovem absque pastore immo ivisse post lupum non studuit eam revocare ad caulam. Cum vidit eam famelicam et sitibundam similitudinis divine non cibavit eam docendo modum quo pervenire poterat ad saturitatem illam. Cum vidit eam iam hospitem a deo factam et civem inferni non collegit eam suis monitis. Cum vidit eam nudam et iam perdidisse stolam innocentie non ostendit ei viam recuperandi ipsam. Cum vidit eam captivam non studuit eam liberare de manibus inimici. Deus pater ait: pro eo que Adam nullum signum misericordie et pietatis ostendit in Evam delinquentem iubeo ut Christus qui a populo suo paulo ante tanquam verus rex honorifice susceptus est: pro cesare abnegatur et ut crucifigatur ab eodem proclametur.” (Leonardus, 1511.)

világban ez már nem érvényes, hacsak nem fogadjuk el, hogy a nők alacsonyabb szellemi képességgel bírnak, mint a férfiak.

Azt kell tudni, hogy egyes írásokban Krisztus úgy van megjelenítve, mint Új Ádám, vagyis arra lett elhívatva, hogy jóvá tegye Ádám bűnét. Tehát itt azzal a koncepcióval állunk szemben, hogy egyedül Ádám felelős mindazokért a bűnökért, ami a világban történt, amennyiben úgy tekintünk a gonoszra (Sátánra), mint akinek a mesterkedéseit ki lehet kerülni. Itt elég világosan látszik, hogy nem egy ártatlan almáról van szó, amit Éva megkóstolt és Ádám is evett később belőle, hanem egy napjainkban is gyakran lejátszó sajnálatos eseményről. A vád Ádám ellen csak az lehet, hogy ahelyett hogy Évát visszatérítette volna a helyes útra, ő is ugyanazt az utat kezdte követni. Ezekre a 15. századi írásokon nagyon érződik a gnosztikus hatás, vagyis az az igény, hogy minden bibliai történetre értelmes magyarázatot találjanak. Ugyanezt el lehet mondani a zsidókról is, akiknek egyenesen elő volt írva a hittel kapcsolatos dolgok megvitatása, még a legegyszerűbb embereknél is. Ez a törekvés váltotta ki a katolikus papok ellenszenvét a gnosztikusok és a zsidók iránt. Ők attól féltek, hogy ha mindenre természetes magyarázatot találnak, akkor a csodák elvesztik jelentőségüket, márpedig az Egyház legnagyobb bevétele a csodákban való hitből származik.

Sokan abban a hitben élnek, hogy az Ótestamentumot, mármint a zsidók történelmét, zsidó történészek írták. Ez épp olyan nagy tévedés, mint akik azt hiszik, hogy a magyar történelmet magyar érzelmű papok írták. Az őstörténelmet, így a Bibliát is, nem etnocentrikus, hanem religiocentrikus papok írták. Az a sok gonoszság és barbárság, amit ezek a nemzetek nyakába varrtak, azt a célt szolgálta, hogy gúzsba kötve könnyebben uralkodhassanak felettük.

Egy ásatási területen talált tárgyakból sok mindent meg lehet magyarázni arról a népről, amelytől ezek a tárgyak származnak. Ugyanígy, ha egy nép nyelvében mélyre ásunk, sok érdekes dolgot fedezhetünk fel. Érdeemes megvizsgálni a hét napjainak neveit, melyek az évszázadok folyamán nem sokat változtak.

A hét napjai nevének értelme

A történelemből azt olvashatjuk ki, hogy azok az európai népek, akiket a pogányságból és eretnekségből térítettek katolikus hitre, valamikor gnosztikus keresztények voltak. A gnosztikus gondolkodású népek a hét napjainak is értelemmel bíró neveket adtak, ellentétben a latin ajkú népekkel, akiknél a hét napjai a Nap, a Hold és a bolygók nevéhez vannak kötve. Arra azonban semmi magyarázat nincs, hogy milyen kapcsolat állhat fenn ezen napok és a planéták között. A magyar nyelvben a Hétfő a hét első napja, Kedd a (kettedik), Szerda a szerzés napja. Az állatvásárokat általában Szerdán szokták tartani, amikor beszerezték a levágásra szánt állatokat is. Az állatvásárról híresebb helységeket a szereda jelzővel látták el, úgy, ahogy a vásárról híres városokat a vásár jelzővel. Szerdán felvásárolták a levágásra szánt állatokat, és a munkára szánt fiatal lovakat, amelyeket azonnal heréltek is. Így csütörtökre nemcsak hússal, de rengeteg csüdör (csödör) tökkel is el voltak látva a hentesüzletek, ezért nevezték a napot Csütörtöknek. Innen a mondás, hogy egy fegyver csütörtököt mond. Aztán a nagy evés-ivás és másféle kicsapongások után jött a Péntek, a megbánás, a böjt és penitencia napja. Ha a jámbor hívő mindezt sikeresen túlélte, akkor jöhetett a pihenés napja a Szombat. Latin nyelven a somnbat henyélesi időt jelent (somm=henyélés, bat=idő), az *m* és *n* betű szokás szerinti ugrasztásával a Szombatból Szobát (Szabat) lesz, mint a szláv nyelvekben. Egy jó pihenés után másnap lehetett a vásárba menni. Ez volt a Vasárnap. A vásár nem tévesztendő össze a marhavásárral. Az előbbinek mindig urbánus jellege volt, míg a marhavásárról elhíresült szeredával jelölt városoknak vidéki jellege. A vásárban árultak kelmét, ruhát, lábbelit, édességeket (vásárfia), de ugyanakkor szórakozási helyet is jelentett, ahol lehettek cirkuszi mutatványok, de hirdetéseknek és prédikációknak is helyet kínált. Ez toleráns világ volt, ahol megvolt az ideje a munkának, persze nem

rabszolga módra, és a szórakozásnak is. Sajnos ennek a világnak épp a toleránssága okozta a vesztét, amikor a délről jött bárányáldozó népek erőszakos úton kezdték terjeszteni a vallásukat.

Ha megvizsgáljuk a római birodalom országaiban használatos nap neveket, első látásra nem sok logikai kapcsolatot látunk a napok nevei és a planéták között. Ha pedig mélyebbre ásunk, akkor nagyon durva dolgok derülnek ki. Az, hogy a hét napjai a Hold és a Nap közé vannak beágyazva, arra következtet, hogy itt keveredés történt az arab és az európai kultúra között. Az arab kultúra holdévekben számolt, miközben az európai napévekben. Így a hét első napját a Hold után nevezték: dies Lunae, az utolsó napját a nap után: dies Solis. A hét második napja a Mars után kapta a nevét. A Mars a háború istene volt, vagyis a hét második napja valami háborúskodással telt. A következő nap Merkur (a kereskedést szimbolizáló bolygó). Ekkor árulták a háborúban megszerzett javakat? A következő nap a dies Jovis, vagyis a Jupiter napja. Ez a győztes hadvezér teljes díszben való felvonulásának napja. A péntek, ami a magyaroknál penitenciát jelent, itt a gyönyörök napja, dies Veneris. A Vénus bolygó a szép Vénusz istennőről kapta a nevét. A következő nap a dies Saturni. A Szaturnusz bolygót a halállal hozzák kapcsolatba. Úgy látszik, hogy ekkorra már halálosan kimerültek a gyönyörökben. Aztán utána újra felkelt a nap, és eljött a dies Solis, amit később dies Dominicára változtattak.

Egyébként tévedés minden szót a magyar nyelvből magyarázni, de ha abból a feltételezésből indulunk ki, hogy a szerda szó közepet jelent, akkor vegyük észre, hogy a szláv nyelvekben a szred jelentése közép, és a Csik Szereda, meg Nyárad Szereda nem más, mint Csik vagy Nyáradmente központja. Ha a szó szláv eredetű lenne, akkor kellene találjunk ilyen nevű városokat szláv területeken. A szereda közelebb áll a szerez szóhoz, mint a szerhez. Szerezni tisztességes úton vásárban szoktak. Az ókori héber nyelvet és történelmet is a reneszánsz korban alkották meg. Így a Szabat is a latin Somnbatból lett leképezve. A hetes szám magyarspecifikus, úgy, ahogy a tízes szám római. Ezért valószínű, hogy *a magyar napnevek régebbiek a latin napneveknél*. A péntek és szombat, gondolom, a kereszténység felvétele után lett bevezetve, de jóval Szent István előtt. Nagy szentségtörésnek tűnik, de meggyőződésem, hogy a Jézus történetét a 15. században találták ki, és ekkor kezdték olyan fanatikus módon ünnepeltetni a vasárnapot, ahogy azt állítólag Szent István is megkövetelte.